

**Κυβερνοπειρατεία και
τέχνη κοινωνικής παρέμβασης**

Πανεπιστήμιο πατρών

Τμήμα αρχιτεκτόνων μηχανικών

Ακαδ. έτος 2013-2014

Ερευνητική εργασία

**Κυβερνοπειρατεία και
τέχνη κοινωνικής παρέμβασης**

Διακρούση Αγγελική- Μαρίνα

Επιβλέπων: Πάνος Κούρος

περίληψη

Η ερευνητική αυτή επιδιώκει να διερευνήσει τη λειτουργία της κυβερνοπειρατείας (hacking) στο δημόσιο χώρο και τη δυνατότητα ενεργοποίησής του από αυτήν. Μελετώντας την αντίστοιχη βιβλιογραφία (κυβερνοπειρατεία και δημόσιος χώρος) διαπίστωσα ότι πρακτικές της κοινωνικής τέχνης λειτουργούν με έναν τρόπο και σκοπό ανάλογο των πρακτικών της κυβερνοπειρατείας, στο δημόσιο χώρο. Στόχος της έρευνας είναι να ορίσω, να αναλύσω και να ταξινομήσω τις διαφορετικές μορφές που μπορεί να πάρει η σύγκλιση ανάμεσα στην κυβερνοπειρατεία και την τέχνη κοινωνικής παρέμβασης.

Λαμβάνοντας υπόψιν τις τεχνικές της κυβερνοπειρατείας διέκρινα αρχικά τις εξής μορφές που μπορεί να πάρει η σύγκλιση της κυβερνοπειρατείας με την τέχνη κοινωνικής παρέμβασης: 1. άνοιγμα ορίων του χώρου, μελέτη των σημείων ελέγχου και απαγόρευσης, 2. οικειοποίηση εργαλείων και εναλλακτικών χρήσεων του συστήματος, που δημιουργούν κοινά, 3. δημιουργία κοινών, αναδιάταξη και αμφισβήτηση των συνόρων (κοινωνικών, πολιτικών, εννοιολογικών) του δημόσιου χώρου. Έτσι, η δομή της ερευνητικής χωρίζεται σε τρεις ενότητες. Σε κάθε ενότητά η μέθοδός μου είναι να παραθέσω τα πραγματολογικά στοιχεία των έργων σε αντιστοιχία με τις τεχνικές και τα εργαλεία της κυβερνοπειρατείας. Με αυτή τη μέθοδο παράθεσης επιδιώκω να αναπτυχθούν, εκτός από τη δική μου ερμηνεία, και άλλες δυνατότητες ανάγνωσης και ερμηνείας από τον αναγνώστη.

abstract

This research seeks to investigate the function of hacking in public space and the activation of it. Studying the relevant literature (hactivism and public space) I found that practices of social_ based art work with the same way and purpose as practices of hactivism in public space. The research aims to define, analyze and classify the different forms the convergence between hactivism and art of social intervention can take. Considering the techniques of hactivism saw the following forms: 1 opening of boundaries of the space, the study of checkpoints and prohibitions, 2 appropriation of tools and alternative uses of the system that create commons, 3 creation of commons, question and rearrangement of borders (social, political, conceptual) of public space. Thus, the structure of the research is divided into three sections. In each section my method is to set out the factual elements of the projects in line with the techniques and tools of hactivism/ hacking. With this method I want to develop, in addition to my own interpretation, and other possibilities of reading and interpretation of the reader.

περιεχόμενα

εισαγωγή.....	9
τέχνη κοινωνικής παρέμβασης.....	10
διάσχιση συνόρων_ επίθεση στο σύστημα ασφαλείας (security system attack).....	19
διάσχιση συνόρου ως δίκτυο_ αναγνώριση/αποτύπωση στόχου (footprinting).....	23
διάσχιση συνόρου από τα σημεία ελέγχου (εμπόδια- προβλήματα)_σάρωση (scanning).....	33
παρακολούθηση- χαρτογράφηση συνόρων_ ανίχνευση συστήματος (system detection)-καταμέτρηση (enumeration).....	45
τρόποι διάσχισης_επιθέσεις (attacks).....	57
παρεμβολές σε κύκλωμα_ επίθεση ιού (virus attack).....	75
διανεμημένη παρεμβολή _ διανεμημένη άρνηση της υπηρεσίας (distributed denial of service (ddos attack)).....	79
τρόποι κυκλοφορίας ιού στο σύστημα_ επίθεση ιού ή σκουληκιού (virus or worm attack).....	91
τροποποιήσεις κυκλώματος_ αποτελέσματα επίθεσης ιού.....	97
εγκατάσταση σκηνής_ εγκατάσταση δούρειου ίππου (set up trojan).....	105
αναδιάταξη μηχανισμών_ συνδυασμός διαφορετικών εργαλείων (κατασκευή δούρειου ίππου).....	109
παρακολούθηση δράσης_ δημιουργία πίσω κανάλιων (reverse telnet).....	119
πρόκληση διαλόγου μεταξύ των μηχανισμών_ επικοινωνία μεταξύ των συστημάτων.....	123
υπερταύτιση του συστήματος_επίθεση άρνησης υπηρεσίας (dos attack).....	131
συμπεράσματα	135
βιβλιογραφία.....	142
παράρτημα	147

Εισαγωγή

“Whatever code we hack, be it programming language, poetic language, math or music, curves or colourings, we create the possibility of new things entering the world.... In art, in science, in philosophy and culture, in any production of knowledge where data can be gathered, where information can be extracted from it, and where in that information new possibilities for the world are produced, there are hackers hacking the new out of the old.”¹

Η υπόθεση στην οποία βασίζω την ερευνητική μου είναι ότι πρακτικές κοινωνικής τέχνης λειτουργούν με έναν τρόπο και σκοπό ανάλογο των πρακτικών της κυβερνοπειρατείας, και στόχος της ερευνάς μου είναι να ορίσω, να αναλύσω και να ταξινομήσω τις διαφορετικές μορφές που μπορεί να πάρει η σύγκλιση ανάμεσα στην κυβερνοπειρατεία και την παρεμβατική τέχνη. Η υποθέση προέκυψε διαβάζοντας τη βιβλιογραφία για την κυβερνοπειρατεία και την τέχνη κοινωνικής παρέμβασης και παίρνοντας υπόψη σημερινές παρεμβάσεις τέχνης και δράσεις κυβερνοπειρατείας (όπως η διάσχιση συνόρων από τον Heath Bunting και η άρνηση της υπηρεσίας (denial of service (DDoS attack)).

Άντλησα πληροφορίες για τις τεχνικές των κυβερνοπειρατών από το βιβλίο *Hacking Exposed 7: Network Security Secrets and Solutions*² που έγραψαν λευκοί κυβερνοπειρατές (white hacker). Συγκεκριμένα, κατέγραψε και κατηγοριοποίησε τις τεχνικές και τα εργαλεία των κυβερνοπειρατών που επιτίθενται σε εταιρείες (οι τεχνικές δε διαφέρουν πολύ από στόχο σε στόχο), έτσι ώστε να βρει και τις τεχνικές επούλωσης αυτών, προς όφελος των εταιρειών και των πελατών της.

Μελετώντας παραδείγματα επιλεγμένων παρεμβάσεων τέχνης εστίασα σε αυτές που διαπίστωνα ότι είναι πιο κοντά στη λογική της κυβερνοπειρατείας. Διαπραγματεύονταν πιο πολύ το “άνοιγμα” των συνόρων, την αποκάλυψη εναλλακτικών χρήσεων των δημόσιων χώρων, την αξιοποίηση ασήμαντων σημείων και μικρών “κενών” του χώρου.

Λαμβάνοντας υπόψιν τις τεχνικές της κυβερνοπειρατείας διέκρινα αρχικά τις εξής μορφές που μπορεί να πάρει η σύγκλιση της κυβερνοπειρατείας με την τέχνη κοινωνικής παρέμβασης: 1. άνοιγμα ορίων του χώρου, μελέτη των σημείων ελέγχου και απαγόρευσης, 2. οικειοποίηση εργαλείων και εναλλακτικών χρήσεων του συστήματος, που δημιουργούν κοινά, 3. δημιουργία κοινών, αναδιάταξη και αμφισβήτηση των συνόρων (κοινωνικών, πολιτικών, εννοιολογικών) του δημόσιου χώρου.

Μελέτησα, παράλληλα, θεωρίες της παρεμβατικής τέχνης που συσχετίζουν την κυβερνοπειρατεία με αυτήν, όπως τη θεωρία των *τακτικών μέσων (tactical media)*.

Έτσι, η δομή της ερευνητικής χωρίζεται σε τρεις ενότητες. Η κάθε μία επιλέγω να εστιάσει σε τρεις μορφές παρεμβατικής τέχνης, για τις οποίες διερευνώ πώς οι τεχνικές, έννοιες και στόχοι τους συσχετίζονται με αντίστοιχες των κυβερνοπειρατών και με ποιους τρόπους (κυριολεκτικούς, μεταφορικούς, θεωρητικούς και άλλους). Από τη γενική μελέτη της σχετικής βιβλιογραφίας³ επέλεξα να επικεντρωθώ στα έργα: Borderxguide (Bunting), Transborder Immigrant Tool- TIT (EDT), Google Will Eat Itself- Gwei (Ubermorgen), Coca- cola project (Meireles), Please Love Austria (Schlingensief), με σκοπό η αναλυτική τους πραγμάτευση να τεκμηριώσει την ερευνητική μου υπόθεση.

Επιπλέον, τα τρία πρώτα συζητούνται σε σχέση με την κυβερνοπειρατεία από τους ίδιους ή από άλλους.⁴

Επίσης, σχετίζονται με την τέχνη των Νέων Μέσων (αλλά και με άλλες μορφές τέχνης, όπως παρεμβατική, εννοιολογική και άλλες), ως εξής: τέχνη των Μέσων (Please Love Austria), τέχνη του δικτύου (Borderxguide⁵, Coca- cola project, Gwei), τέχνη του ταχυδρομείου (Coca- cola project), κυβερνοπειρατεία των μέσων (Gwei)⁶, τακτικά μέσα (TIT, Gwei⁷).

Στην πρώτη ενότητα εστιάζω στο ζήτημα της διάσχισης συνόρων, στη δεύτερη στις παρεμβολές σε συστήματα και στην τρίτη στην εγκατάσταση σκηνής σε δημόσιο χώρο. Οι ενότητες αυτές ακολουθούν όσο το δυνατόν περισσότερο

¹ <https://wiki.brown.edu/confluence/display/MarkTribe/New+Media+Art#NewMediaArt-Themes%2Ftendencies>

² Stuart McClure, Joel Scambray, George Kurtz, *Hacking Exposed 7: Network Security Secrets and Solutions*, 7η έκδ., McGraw Hill Professional, 2012

³ όπως *Living as Form: Socially Engaged Art from 1991-2011*, *The Interventionist: Users' Manual for the Creative Disruption of Everyday Life*, *Tactical Media (Electronic Mediations)* και άλλα

⁴ Συγκεκριμένα, τα δύο πρώτα εντάσσονται στην ακτιβιστική κυβερνοπειρατεία από το *Revisiting the curious world of art and hacktivism* και το τρίτο από το *face to facebook*, <<http://www.face-to-facebook.net/gwei.php>>

⁵ Tribe M. and Jana R. (2006), *New Media Art*, <<https://wiki.brown.edu/confluence/display/MarkTribe/New+Media+Art#NewMediaArt-Themes%2Ftendencies>>

⁶ *face to facebook*, <<http://www.face-to-facebook.net/gwei.php>>

⁷ Rita Raley, *Tactical media (Electronic Mediations)*, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2009, σ. 18

τα στάδια της κυβερνοπειρατικής επίθεσης. Σε κάθε ενότητά η μέθοδός μου είναι να παραθέσω τα πραγματολογικά στοιχεία των έργων σε αντιστοιχία με τις τεχνικές και τα εργαλεία της κυβερνοπειρατείας. Η παράθεση αυτή έχει μεθοδολογικό χαρακτήρα και αποκτά τη μορφή μιας συγκεκριμένης οπτικής διάταξης. Οπτικά αυτή η παράθεση γίνεται σε δύο στήλες⁸, σε μία σελίδα (ό, τι αναφέρεται στην κ. είναι με γκρι χρώμα στην εξωτερική πλευρά της σελίδας), και στις ενότητες που έχω δύο παρεμβάσεις παραθέτω τα έργα σε δύο αντικριστές σελίδες, όπου η κάθε μία ακολουθεί την πρηγούμενη διάταξη. Συζητάω τη σχέση τους παρεμβάλλοντας εμβόλιμα, σε κάποια σημεία της σελίδας (με κείμενα μικρότερης γραμματοσειράς), μικρά αποσπασματικά κείμενα που αναφέρονται στην τέχνη και σε έννοιες⁹ που σχετίζονται με το θέμα, αφήνοντας ταυτόχρονα με αυτή τη μέθοδο παράθεσης να αναπτυχθούν, εκτός από τη δική μου ερμηνεία, και άλλες δυνατότητες ανάγνωσης και ερμηνείες από τον αναγνώστη.

τέχνη κοινωνικής παρέμβασης

δημόσιος χώρος και δημόσια σφαίρα

Η σφαίρα του Habermas

Ο δημόσιος χώρος σήμερα είναι κατακερματισμένος, ελεγχόμενος με όρια και απαγορεύσεις. Τόσο στο φυσικό όσο και στο διαδικτυακό δημόσιο χώρο κάμερες ασφαλείας, φράχτες, συρματοπλέγματα, νόμοι, τοίχοι προστασίας, πρωτόκολλα αποκλείουν, ελέγχουν την πρόσβαση και επιτηρούν την κίνηση. Βρίσκεται σε μία περίοδο κρίσης¹⁰ και αυτό οφείλεται στο ότι η κατασκευή και η χωροθέτηση του πραγματοποιείται από κερδοσκοπικούς φορείς εξουσίας. Δηλαδή, ιδιωτικοποιείται όλο και περισσότερο ή “εξευγενίζεται” με τον εκτοπισμό χαμηλού εισοδήματος κατοικιών, μη κερδοσκοπικών χρήσεων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων¹¹. Ταυτόχρονα, στρατικοποιείται από το κράτος με μεθόδους επιτήρησης και πολιτικοποιείται λόγω αυτού του εκτοπισμού, της επιτήρησης και του περιορισμού (επιδίωξη ανάληψης εξουσίας αυτού του χώρου από διαφορετικές πολιτικές ομάδες). Επιπλέον, η μνημειακή αρχιτεκτονική δημιουργεί μεγάλους μη βιωματικούς “*χώρους δημόσιας πρόσβασης*”, όπως θεωρεί η Saskia Sassen¹², και όχι δημόσιους χώρους. Αποτελούν απλά ένα πέρασμα και όχι μία κοινωνική ενεργοποίηση του χώρου. Η δημιουργία ενός δημόσιου χώρου προϋποθέτει τη σημασία στην τρέχουσα αστική συνθήκη, η οποία καθορίζεται από τους ανθρώπους και είναι ρευστή. Έτσι, στη δημιουργία του συμβάλλουν περισσότερο οι μικρής κλίμακας αρχιτεκτονικές παρεμβάσεις και οι πρακτικές των ανθρώπων¹³.

Η σφαίρα του Habermas

Ο (δημόσιος) χώρος είναι ένα σύστημα νοήματος (κοινωνία, δομή που θέλει να καθιερώσει ένα νόημα) που αποτελείται από σχέσεις διαφορετικών δυνάμεων. Σύμφωνα με τον Ernesto Laclau¹⁴, κάθε σύστημα νοήματος, είναι αδύνατον να σταθεροποιηθεί γιατί εξαρθρώνεται από το χρόνο που βρίσκεται έξωθεν αυτού. Με σκοπό, όμως, να καθοριστεί το νόημα ασκείται αντίθετα μία αρθρωτική πρακτική (κυρίως στο πολιτικό πεδίο), η οποία χωροποιεί/ συστηματοποιεί τη δομή, εξαλείφοντας τις εξαρθρώσεις. Ο χρόνος κάθε φορά παρεμβαίνει με μία τομή στο χώρο και επανεκκινεί τη δημιουργία ενός νέου χώρου.

Για τον Deleuze¹⁵, ο χώρος είναι ρευστός/ αδύνατον να συστηματοποιηθεί γιατί μεταβάλλεται συνεχώς από τις σύνθετες αλληλεπιδράσεις των δυνάμεων που τον αποτελούν. Ο Laclau¹⁶ θεωρεί ότι χαρακτηρίζεται από τη διαδικασία της αποκέντρωσης, δηλαδή την αδυναμία ύπαρξης ενός κέντρου, λόγω του ανταγωνισμού/ εξάρθρωση πολλών κέντρων άρθρωσης/ ισχύος.

Οπότε κάθε δημόσιος χώρος διαμορφώνεται από τις ροές των δυνάμεων και το χρόνο. Η αδυναμία καθορισμού

<i>8</i>	McClure, Scambray, Kurtz, <i>ό.π.</i>
<i>9</i>	Κάποιες έννοιες επαναλαμβάνονται στις παρεμβάσεις με δική μου κρίση. Σε κάθε παρέμβαση, όμως, αντιστοιχώ με αυτή και αναλύω κάποιες έννοιες πιο πολύ γιατί αναφέρονται και στη σχετική βιβλιογραφία ως αναλύσεις της παρέμβασης.
<i>10</i>	Saskia Sassen, “Η μετατόπιση του νοήματος της αστικής συνθήκης” στο Συλλογικό <i>Archive Public: Επιτελέσεις αρχείων στη δημόσια τέχνη.Τοπικές παρεμβάσεις</i> , επιμ. Π. Κούρος, Ε. Καραμπά, Κύβος Εκδόσεις Τέχνης, 2012, σ. 187
<i>11</i>	<i>ό.π.</i>
<i>12</i>	<i>ό.π.</i>
<i>13</i>	<i>ό.π.</i>
<i>14</i>	Oliver Marchart, “Τέχνη, χώρος και δημόσια(ες) σφαίρα(ες)” στο Συλλογικό <i>Archive Public: Επιτελέσεις αρχείων στη δημόσια τέχνη.Τοπικές παρεμβάσεις</i> , επιμ. Π. Κούρος, Ε. Καραμπά, Κύβος Εκδόσεις Τέχνης, 2012, σ. 126-125
<i>15</i>	<i>ό.π.</i> , σ. 145- 147
<i>16</i>	<i>ό.π.</i>

Η σφαίρα του Habermas

ενός νοήματος διατηρεί το χώρο κενό.

Το ‘60 ο J. Habermas¹⁷ ανέπτυξε τη θεωρία της δημόσιας σφαίρας, η οποία είναι μία σφαίρα της κοινωνικής ζωής στην οποία άτομα αλληλεπιδρούν για να συμφωνήσουν για θέματα δημόσιου ενδιαφέροντος και μπορεί να υπάρξει σε οποιαδήποτε συζήτηση (συναίνεση). Είναι προ- δημοκρατικές δημόσιες σφαίρες που μέσω του ορθολογικού επικοινωνιακού λόγου προσπαθούν να προσεγγίσουν τη μία και μοναδική ορθολογική- δημοκρατική σφαίρα.

Ο δημόσιος χώρος αποτελείται από πολλές τέτοιες σφαίρες. Ο Marchart¹⁸ τελικά καταλήγει στο ότι δε μπορεί να υπάρξει η μία δημόσια σφαίρα, λόγω των ρών και του χρόνου που διακατέχουν το χώρο. Αποτελεί μία υπερβατική κατάσταση, ένα νόημα που ποτέ δεν μπορεί να ολοκληρωθεί.

Τη δεκαετία του 80’ ο Claude Lefort¹⁹ θεωρούσε ότι η δημοκρατία ασκείται στο δημόσιο χώρο, ο οποίος πρέπει να παραμένει κενός και να μην ανήκει σε κανέναν (κάποιες δημόσιες σφαίρες κυριαρχούν εις βάρος άλλων). Αλλά ο καθένας να μπορεί να τον νοηματοδοτήσει και να συζητήσει με τους άλλους τα ζητήματα μιας δημοκρατίας. Σε αυτό οι φιλόσοφοι Chantal Mouffe και Ernesto Laclau²⁰ πρόσθεσαν την έννοια του “αγωνισμού” έναντι της συναίνεσης, δηλαδή της συγκρουσιακής συζήτησης, της διαπραγμάτευσης για τα θεμέλια της νομιμοποίησης, όταν αυτά χάσουν τον υπερβατικό τους χαρακτήρα. Στο δημόσιο χώρο, λοιπόν, μπορεί να αναπτυχθεί μία δημόσια σφαίρα, που δε στηρίζεται στην πολιτική αλλά στο “πολιτικό”, όπως ορίζεται από τον Laclau²¹: πολιτική είναι η αρθρωτική πρακτική ολοκλήρωσης/ ταύτισης/ προσέγγισης μίας υπερβατικής κατάστασης στο εσωτερικό του συστήματος, ενώ “το πολιτικό” είναι το εμπόδιο για την κοινωνία να πετύχει την ταύτιση/ μία ανταγωνιστική δύναμη/ μία εξάρθρωση στο εσωτερικό/ συγκρουσιακή συζήτηση/ αντιπαράθεση που λαμβάνει υπόψιν της το χρόνο.

Η σφαίρα του Habermas

κοινωνική στροφή της τέχνης

Η σφαίρα του Habermas

Η παγκοσμιοποίηση αφορά την ομογενοποίηση και εντατικοποίηση των οικονομικών, κοινωνικών και ιδεολογικών διεργασιών προς όφελος της πλανητικής εξάπλωσης του κεφααιοκρατικού τρόπου παραγωγής²². Η οικονομία γίνεται ένα πεδίο δράσης χωρίς διακριτά όρια, το οποίο παράγει αξίες, υποκειμενικότητες και τρόπους ζωής²³. Σε αντίθεση με το παρελθόν η σύγχρονη τέχνη (από το ‘90) γίνεται δέσμια αυτού του νέου οικονομικού συστήματος, επειδή ακολουθεί την παραγωγική λογική του κεφαλαίου, η οποία ενσωματώνει τη δημιουργικότητα στο σύστημα της υπεραξίας. Έτσι, η τέχνη στρέφεται προς την οικονομία και την εργασία (διαδικασίες κατανάλωσης, παραγωγής κλπ). Το παγκόσμιο κεφάλαιο για να επιζήσει χρειάζεται και τις τοπικότητες προκειμένου να τις ενσωματώσει μέσα του και να εξαπλωθεί και άλλο. Οι Μπιενάλε έρχονται να υποστηρίξουν αυτή τη σύνδεση του τοπικού με το παγκόσμιο, διακινώντας και εμπορευματοποιώντας την κάθε τοπική τέχνη σε μία περιοχή πολύ μικρής και εύκολα ελεγχόμενης κλίμακας. Τη δεκαετία του ‘60, ο Μεταμοντερνισμός, ως η ιδεολογία του “κέντρου”²⁴, της Δύσης, έρχεται να αποδομήσει τις μεγάλες ιδέες της νεωτερικότητας και να απαντήσει στο νέο πολύπλοκο κοινωνικό περιβάλλον της μητρόπολης και στην τεχνολογική ανάπτυξη. Ήταν στραμμένος στην κατανάλωση και στην εικόνα, μεταφέροντας την “πραγματικότητα” σε έναν υπερβατικό χώρο του λόγου. Η παγκοσμιοποίηση, όμως, έφερνε όλο και πιο πολύ την ιδέα της καθολικότητας, την οποία απέφευγε ο Μεταμοντερνισμός δίνοντας έμφαση στο αποσπασματικό. Έτσι, με την άνοδο του διαδικτύου άρχιζε να παρακμάζει γιατί δεν μπορούσε να ανταποκριθεί αποσπασματικά σε ένα σύστημα δικτύωσης. Η λογική αυτή, όμως, διατηρήθηκε και στο διαδίκτυο περιορίζοντας και ελέγχοντάς το, και η εμπορευματοποιημένη τέχνη ασχολείται με την εικονική διάσταση του διαδικτύου (ως “παγκόσμιο χωριό”²⁵). Σε ορισμένα ρεύματα της σύγχρονης τέχνης, όμως, συνδιαλέγονται και δράσεις καλλιτεχνών που αφορούν πρακτικές που ασχολούνται με την παραγωγή κοινωνικής γλώσσας, την βιοπολιτική και την αναθεώρηση του λόγου υπαρξής της. Επιδιώκει να καλύψει τα κενά του κράτους πρόνοιας (αναλαμβάνει δράση- γίνεται ακτιβιστική προς όφελος της κοινωνίας). Απομακρύνεται από την εικόνα και στρέφει την προσοχή της

<i>17</i>	J. Habermas, S. Lennox, F. Lennox, “The Public Sphere: An Encyclopedia Article (1964)”, <i>New German Critique</i> , No. 3 (Autumn, 1974), New German Critique, σ. 49-55.
<i>18</i>	Marchart , <i>ό.π.</i> , σ. 157-160
<i>19</i>	P. C. Phillips (2003) , “Δημιουργώντας τη δημοκρατία: Ένας διάλογος με τον Krzysztof Wodiczko”, από το Συλλογικό έργο <i>Το πολιτικό στη σύγχρονη τέχνη</i> , επιμ. Γ. Σταυρακάκης, Κ. Σταφυλάκης, Εκκρεμές, 2008
<i>20</i>	<i>ό.π.</i>
<i>21</i>	Marchart , <i>ό.π.</i> , σ.131
<i>22</i>	Άντζελα Δημητρακάκη, <i>Τέχνη και παγκοσμιοποίηση</i> , Αθήνα: Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 2013, σ. 21
<i>23</i>	<i>ό.π.</i> , σ. 15
<i>24</i>	<i>ό.π.</i>
<i>25</i>	<i>ό.π.</i>

στην ““υλική” σύσταση της πραγματικότητας που διαμόρφωσε η καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και η αντίσταση σε αυτήν”²⁶. Δηλαδή, μετατράπηκε σε ένα κοινωνικά χρήσιμο εργαλείο που δρα στον “πραγματικό” χώρο (που συναντιούνται οι άνθρωποι). Ακόμα και αν συμβαίνει από καλλιτέχνες σημειακά/ τοπικά σε ένα χώρο με τον οποίο δεν έχουν προσωπική σχέση, συνδέονται με το παγκόσμιο επίπεδο λόγω των εργασιακών σχέσεων (για παράδειγμα ένας καλλιτέχνης ξένος σε μία χώρα μπορεί να ασχολείται με τους οικονομικούς μετανάστες σε μία άλλη χώρα. Δηλαδή, οι συνθήκες στις οποίες βρίσκεται στην πραγματική του ζωή επηρεάζονται από τις παγκόσμιες οικονομικές και εργασιακές σχέσεις, με αποτέλεσμα η ζωή του να σχετίζεται με τις ζωές άλλων που βρίσκονται σε άλλη χώρα).

Συγκεκριμένα διαμορφώνονται συνεργατικά μοντέλα τέχνης μικρής κλίμακας που παρεμβαίνουν στην καθημερινότητα συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων ή ανθρώπων με σκοπό να βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής τους. Η τέχνη επεκτείνεται και αποκτά όλο και περισσότερο χαρακτήρα κοινωνικής πρακτικής που διαμορφώνονται έξω από το πεδίο της τέχνης. Οι στόχοι της αφορούν και την κοινωνία και οι δράσεις τους είναι αμέσες και δραστικές. Δημιουργείται ένας νέος κοινωνικοπολιτικός ακτιβισμός στην τέχνη. Για παράδειγμα, οι WochenKlausur²⁷ δρουν με αυτή τη μέθοδο: εντοπίζουν ένα κοινωνικό πρόβλημα, ψάχνουν τις πιθανές λύσεις, βρίσκουν την καλύτερη σύμφωνα με αυτούς και αναπτύσσουν μία πρακτική αντιμετώπισης που στηρίζεται σε κάθε μέσο και τοπικό φορέα, με δημιουργικές δυνατότητες. Ακόμα και αν δεν υπάρχει κάποιο απτό αποτέλεσμα, οι συμμετέχοντες αποκτούν δεξιότητες που τους βοηθούν για το υπόλοιπο της ζωής τους. Κυρίως, μαθαίνουν να αναπτύσσουν τη διαλογική τους ικανότητα απέναντι σε φορείς που έχουν έναν ιδιαίτερο τρόπο λειτουργίας, μηχανισμούς, λόγο. Σε αυτά τα έργα είναι έντονη η διάσταση του επείγοντος, δηλαδή δίνουν άμεσες λύσεις σε ένα αναδυόμενο πρόβλημα στον κοινωνικό χώρο, που πολλές φορές δεν αφήνουν ίχνη και δε διαρκούν πολύ.

Μπορεί όλες αυτές οι δράσεις να φαίνεται ότι κινούνται στο πεδίο του ηθικού παρά του αισθητικού ή του πολιτικού. Δίνουν όμως δυνατότητες για πολιτική διεκδίκηση και υποστηρίζουν τη διαδικασία του αγωνισμού, του συγκρουσιακού χώρου που μπορεί να βοηθήσει στην εμπειρία και στη δεξιότητα σε σχέση με τις πολιτικές πρακτικές που χρειάζεται να αναπαραχθούν σε ένα δημοκρατικό δημόσιο χώρο/ δημόσια σφαίρα. Χωρίς να θέλω να επεκταθώ στις θεωρίες του πολιτικού και αισθητικού, το αναφέρω γιατί θεωρώ ότι σχετίζονται με τις προθέσεις των παρεμβάσεων που ασχολούμαι.

Αν ο Μεταμοντερνισμός αποτέλεσε την οικειοποίηση (αναπαράσταση) της εικόνας, η σύγχρονη τέχνη αποτελεί οικειοποίηση (παρέμβαση) του κοινωνικού χώρου ή χώρου παραγωγής γνώσης του κοινωνικού²⁸.

τέχνη κοινωνικής παρέμβασης

Η τέχνη κοινωνικής παρέμβασης αφορά συμμετοχικά και συνεργατικά με το κοινό έργα που προκαλούν δράση κυρίως ανάμεσα σε κοινωνικές μειονότητες. Ενεργοποιεί συγκρουσιακές καταστάσεις γιατί αυτές είναι που δημιουργούν “κοινά στα οποία διάφορες δυνάμεις συγκρούονται και πραγματικά έρχονται σε επαφή”²⁹. Δεν είναι δημόσια επειδή συμβαίνει σε δημόσιο χώρο (αστική διαμόρφωση), αλλά επειδή συμβαίνει στο μέσο της σύγκρουσης. Ο αστικός χώρος παράγεται από κοινωνικοοικονομικές συγκρούσεις και η τέχνη θα πρέπει να τις ανοίξει στην αμφισβήτηση/ στη χρονικότητα. Είναι μία πολιτική τέχνη. Δεν είναι δημόσια τέχνη αυτή που προσομοιώνει τη δημόσια σφαίρα στο δημόσιο χώρο. Έτσι, αντί να ασχολείται με την πολιτική (χωροποίηση/ αρθρωτική πρακτική) ασχολείται με “το πολιτικό” (χρονικότητα/εξάρθρωση κοινωνικών παγιώσεων). Δηλαδή δημιουργεί με μία τομή στο δημόσιο χώρο τη δυνατότητα δημιουργίας ενός νέου χώρου.

Χαρακτηριστική είναι η έννοια του επείγοντος, της παρέμβασης. Παρέμβαση, συνήθως, συμβαίνει σε μία περιοχή επείγουσας κατάστασης για να βοηθήσει στην επούλωση της. Γίνεται δραστικά και σε μικρό χρονικό διάστημα (π.χ. στρατιωτική ή ανθρωπιστική παρέμβαση σε μία περιοχή επείγουσας ανάγκης).

Οι παρεμβάσεις της δημόσιας τέχνης ασχολούνται με τη χρονικότητα του χώρου και όχι με την παγίωση του, όπως προανέφερα. Άρα, δημιουργούν μία τομή/ εισβάλλουν στο δημόσιο χώρο/ παρεμβαίνουν έκτακτα και σημειακά με σκοπό να τον καθοδηγήσουν στην φυσική μεταβολή του λόγω του χρόνου.

Ανάλογη εισβολή συμβαίνει και με τον αστικό βελονισμό, μια θεωρία του αρχιτέκτονα και πολεοδόμου Manuel de Sola Morales, η οποία αφορά “μικρής κλίμακας, αλλά κοινωνικά καταλυτικές, παρεμβάσεις μετασχηματισμού του μεγαλύτερου αστικού πλαισίου.”³⁰

“Αυτή η στρατηγική βλέπει τις πόλεις σαν ζωντανούς οργανισμούς και εστιάζει σε σημεία της που έχουν ανάγκη

²⁶ Περιοδικό (2013), “Ο ίλιγγος του καινούργιου : Άντζελα Δημητρακάκη, συνέντευξη” Φάρμακο, Νο.2

²⁷ Δημητρακάκη, *ό.π.*, σελ. 232

²⁸ *ό.π.*, σ. 22-23

²⁹ *ό.π.*

³⁰ *Wikipedia*, <http://en.wikipedia.org/wiki/Urban_acupuncture>

*(...)*προωθεί κοινοτικούς μηχανισμούς και ιδρύει τοπικούς πυρήνες, όπως συμβαίνει με τα κύτταρα του βιολογικού οργανισμού. Η δορυφορική τεχνολογία, τα δίκτυα και οι θεωρίες συλλογικής εξυπνάδας, χρησιμοποιούνται...”³¹

Σύμφωνα με την Άτζελα Δημητρακάκη η τέχνη αυτή στρέφεται προς³² το: ντοκουμέντο, την παραγωγή γνώσης (ενάντια στην αισθητική απόλαυση), την έμφαση στο συμμετοχο (και όχι στο θεατή), την ηθική διάσταση, την κοινωνική προσφορά εντός καλλιτεχνικών πρακτικών, το διάλογο με το θεσμικό πλαίσιο της τέχνης, το αντικείμενο της κοινωνικής σύγκρουσης (δραστηριοποίηση στην πολιτική σφαίρα), το “Κάν’ το μόνος σου” (“*Do It Yourself(DIY)*”) και την καθημερινότητα μέσα από υλικούς, φυσικούς χώρους που παράγουν το κοινωνικό (Τοποθέτηση στον “πραγματικό” κόσμο).

*“Οι τακτικές των παρεμβάσεων είναι ένα σετ εργαλείων που πηγάζει από την τέχνη και από διάφορες εικονικές, χωρικές και πολιτισμικές εμπειρίες.”*³³ Κάποιες από αυτές είναι: η δημιουργία κοινοτήτων, η περιπλάνηση (μετασχηματισμός του χώρου με το ίδιο το σώμα), η έρευνα και δημοσίευση αρχείου, η εκμετάλλευση κάθε δυνατότητας των μέσων επικοινωνίας, η χρήση και ανακατασκευή υπαρκτών αντικειμένων (π.χ. ένα κινητό) και αξιοποίηση δικτύων νέας τεχνολογίας (π.χ. GPS, διαδίκτυο).

κυβερνοπειρατεία

Στο τέλος του 20ου αι. εμφανίζεται το διαδίκτυο. Είναι η δυνατότητα μίας δημοκρατίας συμμετοχής, μιας δημόσιας σφαίρας και όχι η ίδια η δημόσια σφαίρα.

Οι νέες τεχνολογίες δικτύου αντιμετωπίζονται είτε με μεγάλες προσδοκίες, είτε με φόβο για τα αποτελέσματά τους σύμφωνα με την Ζιζή Παπαχαρίση³⁴ και έτσι δεν αξιοποιούνται σωστά.

Το διαδίκτυο δίνει τη δυνατότητα λόγου περισσότερο από κάθε άλλο μέσο. Συγκεκριμένα, είναι μία δομή αποκέντρωσης που ενισχύει την πολυφωνία: κάθε πολίτης έχει ένα μέσο λόγου (blog), μπορεί να γίνει επώνυμος παραγωγός (παράδειγμα μουσική στο youtube) ή να συμμετέχει σε χώρους συζήτησης³⁵.

Για να μπορεί όμως το διαδίκτυο να γίνει δημόσια σφαίρα θα πρέπει να έχει ολική και ισότιμη πρόσβαση, ουσιαστική συγκρουσιακή συζήτηση και απουσία εμπορίου. Θα μπορούσε να είναι δημόσια σφαίρα μόνο “αν μεταφραζόταν σε υλική πολιτική(όχι απλά συζήτηση) και οι άνθρωποι εξέθεταν επώνυμα τον εαυτό τους”³⁶ για να αποκτήσουν λόγο.

Η ύπαρξη του δημόσιου διαδικτύου οφείλεται στις ανοιχτές κοινωνικές αντιλήψεις των κυβερνοπειρατών (hackers), παρά την αρνητική σημασία που έχει δωθεί σε αυτούς. Η κυβερνοπειρατεία (hacking) ενώνει το διαδικτυακό χώρο. Δημιουργεί ελεύθερες προσβάσεις, “ανοίγει” τα υπολογιστικά συστήματα, επιδιώκει να κατανοεί όλες τις δυνατότητές και τις αδυναμίες τους και τις αξιοποιεί, διεισδύει σε “τρύπες” και τελικά φτιάχνει κοινά (κοινοότητες, ελεύθερο και ανοιχτό λογισμικό).

Πως θα μπορούσε, λοιπόν, η κ. (μια πρακτική παρέμβασης που περιλαμβάνει υπολογιστικές διαδικασίες, οικονομικές, πολιτικές και άλλες προθέσεις) να λειτουργήσει στο δημόσιο χώρο (διαμορφώνεται από οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά συστήματα) και να τον “ανοίξει”/ ενεργοποιήσει;

*“Κυβερνοπειρατεία υπολογιστών (computer hacking) είναι η μη εξουσιοδοτημένη ή με υπέρβαση εξουσιοδότησης πρόσβαση σε δεδομένα ενός συστήματος ή ενός υπολογιστή”*³⁷. Γενικά, είναι μία διαδικασία που σχετίζεται με την εξερεύνηση και την περαιτέρω κατανόηση ενός ψηφιακού συστήματος, που βρίσκεται στον κυβερνοχώρο , μέσα από πειραματικές και απρόβλεπτες χρήσεις διαφόρων τεχνικών. Οι κυβερνοπειρατές εκμεταλλεύονται αδυναμίες του συστήματος και εισέρχονται στους χώρους που ανοίγουν (“χώροι” που συνήθως είναι αποκλεισμένοι και

³¹ *ό.π.*

³² Δημητρακάκη, *ό.π.*, σ. 22

³³ Nato Thompson, “Trespassing toward relevance” στο Συλλογικό *The Interventionist: Users’ Manual for the Creative Disruption of Everyday Life*, G. Sholette, Massachusetts : MASS MoCA Publications, 2004, σ. 98

³⁴ Ζ. Παπαχαρίση, “Ο ψηφιακός πολίτης: Το διαδίκτυο, τα ιστολόγια και η δημόσια σφαίρα”, *Ενημερωτικό Δελτίο ΑΩ*, No. 40 (2008), Κοινωφελές ίδρυμα Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης, σ. 38-41 <http://www.onassis.gr/enim_deltio/40_08/article_1.php>

³⁵ *ό.π.*

³⁶ Της ίδιας (2011), *The virtual sphere: The internet as a public sphere – summary and review*, <http://culturalstudiesnow.blogspot.gr/2011/09/zizi-papacharissi-virtual-sphere.html>

³⁷ *USLegal*, <http://definitions.uslegal.com/c/computer-hacking/>

περιέχουν απόρρητες πληροφορίες του συστήματος), προκειμένου να ανακαλύψουν όλες τις πτυχές του.

Υπάρχουν τέσσερα βασικά είδη κυβερνοπειρατών³⁸: οι μαύροι (black hats hackers ή crackers) που προκαλούν βλάβες στα συστήματα για να πάρουν απόρρητα αρχεία (οικονομικό όφελος), οι λευκοί (white hat hackers) που κυνηγούν βλαβερά προγράμματα (εταιρικό όφελος), οι κοινοί κυβερνοπειρατές που θέλουν να αποκτήσουν πληροφορίες (προσωπικό όφελος), οι ακτιβιστές (gray hat hackers ή hacktivists) που “ανοίγουν” τα συστήματα προς την κοινωνία (κοινωνικοπολιτικό όφελος).

Γενικά, για να εισβάλλουν στα συστήματα χρησιμοποιούν ένα μεγάλο αριθμό τεχνικών και εργαλείων που κατασκευάζουν οι ίδιοι ή βρίσκουν από το ίδιο το σύστημα που επιτίθενται. Αφορούν για παράδειγμα την παρακολούθηση, τη χαρτογράφηση, τη σάρωση, την πλαστογράφηση, την αποκρυπτογράφηση, την αντιγραφή, τη μεταμπίεση, την υπερχειλίση και την υπερφόρτωση. Τα αποτελέσματά τους είναι η καταστροφή, η διαγραφή, η κλοπή, η μεταβολή και η απόκτηση ελέγχου δεδομένων ενός συστήματος.

Τα μέσα που χρησιμοποιούν οι κ. είναι κυρίως λειτουργίες του ίδιου του στόχου (σύστημα), όπως ιστοσελίδες, αλγόριθμους, προγράμματα (υπηρεσίες), υπολογιστικά συστήματα και δίκτυα.

Τα στάδια τα οποία συνήθως ακολουθούν για να εισβάλλουν σε ένα σύστημα είναι³⁹: το προπαρασκευαστικό, που περιλαμβάνει τη συλλογή πληροφοριών και την εισβολή στο σύστημα (πληροφορίες για τα πρωτόκολλα και “σπάσιμο” τοίχου προστασίας) και το κύριο, που περιλαμβάνει τον έλεγχο ή την τροποποίηση του συστήματος (εξαπόλυση ιού). Συγκεκριμένα, στο πρώτο οι τεχνικές είναι “αναγνώριση” (footprinting), “σάρωση”(scanning) και “καταμέτρηση”(enumeration)⁴⁰ και στο δεύτερο η “επίθεση”(attack) και ο “έλεγχος”(control). Τα εργαλεία των τεχνικών μπορούν να χρησιμοποιηθούν και στα δύο στάδια.

Η κυβερνοπειρατεία τη δεκαετία του 90΄ συνδέθηκε με τον ακτιβισμό (gray hackers), όταν κάποιοι κυβερνοπειρατές και καλλιτέχνες προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν τις τεχνικές των πρώτων για παρεμβάσεις που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελεύθερη ανταλλαγή πληροφορίας στην ευρύτερη κοινωνική σφαίρα. Ο συνδυασμός της κυβερνοπειρατείας και του πολιτικού ακτιβισμού ονομάζεται ακτιβιστική κυβερνοπειρατεία (**hacktivism**).Ένα παράδειγμα είναι οι Cult of the Dead Cow⁴¹, οι οποίοι απελευθέρωσαν στο διαδίκτυο διάφορα εργαλεία (προγράμματα) χρήσιμα και για τους κυβερνοπειρατές υπολογιστών αλλά και για το κοινό με σκοπό να δημιουργήσουν εναλλακτικές χρήσεις του διαδικτύου (ως μία κοινότητα).

Μερικές τεχνικές⁴² των ακτιβιστών κυβερνοπειρατών είναι η επίθεση διανεμημένης άρνησης της υπηρεσίας (Distributed denial of service (DDoS attack)), η παραμόρφωση ιστοσελίδων (website defacement), η υποκλοπή πληροφορίας και η δημιουργία πλατφόρμων/ κοινοτήτων ανοιχτών λογισμικών. Χαρακτηρίζονται⁴³ από την ανοιχτή και εξελισσόμενη διαδικασία, τις προσωρινές και ανώνυμες δράσεις σε δημόσια περιβάλλοντα, τις μεταβαλλόμενες τακτικές και μεθοδολογίες, τον πειραματισμό με την αμεσότητα των διανεμειμένων δικτύων και την ανεξάρτητη και δημιουργική ελεύθερη έκφραση.

Η Hacktivism

τέχνη και κυβερνοπειρατεία (κυβερνοπειρατικός ακτιβισμός)

Η Hacktivism

Η ακτιβιστική κυβερνοπειρατεία (hacktivism) εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο ρευμάτων τέχνης που ονομάζεται τέχνη των Νέων Μέσων (New Media Art) και περιλαμβάνει επίσης τα τακτικά μέσα (tactical media), την τέχνη δικτύου ή πρακτικές των δικτύων⁴⁴ (net.art/ network practices) και πολλά άλλα. Ξεκίνησε το ‘90 και αφορά τη χρήση αναδυόμενων τεχνολογικών μέσων και ενδιαφέρεται για τις πολιτισμικές, πολιτικές και αισθητικές δυνατότητες αυτών. Το διαδίκτυο αποτέλεσε βασικό μέσο και αντικείμενο μελέτης αυτής.

Πολλοί καλλιτέχνες των νέων μέσων βλέπουν τον εαυτό τους ως κυβερνοπειρατές ή χρησιμοποιούν την κυβερνοπειρατεία ως λογική ή περιεχόμενο στη δουλειά τους.

Μέσα από αυτό το κίνημα οι καλλιτέχνες κρίνουν, πειραματίζονται και επαναπροσδιορίζουν τις τεχνολογίες αυτές

Η Hacktivism

Η Hacktivism

^[1] Η Hacktivism

^[2] Η Hacktivism

^[3] Η Hacktivism

^[4] Η Hacktivism

^[5] Η Hacktivism

^[6] Η Hacktivism

^[7] Η Hacktivism

^[8] Η Hacktivism

Η Hacktivism

Η Hacktivism

ως μέσα της τέχνης. Είναι υποσύνολο δύο μεγαλύτερων κατηγοριών⁴⁵: την Τέχνη και Τεχνολογία(Art and Technology), η οποία ασχολείται με τεχνολογίες που δεν είναι απαραίτητα συνυφασμένες με τα μέσα και την Τέχνη των μέσων(Media art), η οποία ασχολείται με τις τεχνολογίες των μέσων.

Παρακάτω παραθέτω ρεύματα τα οποία σχετίζονται πιο πολύ με το αντικείμενο μελέτης μου και εντάσσονται στην τέχνη των Νέων Μέσων:

Η Hacktivism

Η Hacktivism

Η τέχνη του δικτύου(Net art) αφορά καλλιτεχνικές πρακτικές βασισμένες στο διαδίκτυο. Ξεκίνησε ως μία ανέξοδη και προσβάσιμη από όλους τέχνη, καθώς χρειαζόταν μόνο ένας υπολογιστής, ένα μόντεμ και μία διαδικτυακή σύνδεση, από ανθρώπους που είχαν γνώση των υπολογιστικών εργαλείων. Ένα χαρακτηριστικό⁴⁶ της είναι η συμμετοχική διαδικασία ανάμεσα σε καλλιτέχνες και προγραμματιστές, που θυμίζουν τη συμμετοχή του κοινού στα συμβάντα (happenings) του ‘60 και ‘70, στα οποία το έργο διαμορφωνόταν με τη συμμετοχή του κοινού σε φυσικό χώρο. Η διαδικασία σε σχέση με το κοινό μπορεί να είναι συμμετοχική ή διαδραστική, όπου αλληλεπιδρούν με το έργο αλλά δε συμμετέχουν στην παραγωγή του. Άλλο χαρακτηριστικό είναι η ανοιχτή ανταλλαγή των παραγώγων (open source), που βασίζεται στο λογισμικό ανοιχτού κώδικα των προγραμματιστών (open source software).

Η τέχνη του δικτύου χρησιμοποιεί παρεμβατικές πρακτικές (τόσο στο διαδίκτυο (διασυνδεδεμένη τέχνη του δικτύου), όσο και στο φυσικό χώρο (μη- διασυνδεδεμένη τέχνη του δικτύου)) και πρακτικές ακτιβιστικής κυβερνοπειρατείας⁴⁷.

Το βασικό μέσο είναι το διαδίκτυο,που αποτελεί παράλληλα ένα δημόσιο έδαφος στο οποίο συμφέροντα συγκρούονται και κάποια κυριαρχούν. Οι τακτικές φαίνεται να είναι μία δυνατότητα οικειοποίησης του χώρου αυτού από όλους. Έτσι, αναπτύχθηκε *η πειρατεία δικτύου (net piracy) ή ακτιβισμός δικτύου (net activism)* ⁴⁸. Ο υπολογιστής εξελίχθηκε σε ένα μηχάνημα δικτυακής επικοινωνίας χάρη στο διαδίκτυο και οι καλλιτέχνες μπορούσαν να διανείμουν με διαφορετικό τρόπο την τέχνη τους και να διαμορφώνουν νέες ομάδες κοινού⁴⁹.

Άλλα παραδείγματα αφορούν την κυβερνοπειρατεία προς τα συστήματα επιτήρησης, τα οποία κατακλύζουν τους δημόσιους χώρους. Σε αυτά οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν την ίδια τεχνολογία με αυτή που αντεπιτίθενται ή αποκαλύπτουν το αδύναμο σημείο του συστήματος και επιτίθενται σε αυτό (όπως κάνουν και οι κυβερνοπειρατές):

- Radical Software Group “Carnivore”, ένα λογισμικό που ακούει και καταγράφει την κυκλοφορία του διαδικτύου

Η Hacktivism

Η Hacktivism

Η κυβερνοπειρατεία των μέσων (media hacking) αφορά μία ακτιβιστική στρατηγική κυβερνοπειρατείας των ψηφιακών μέσων. Συγκεκριμένα, είναι η *“διεισδύση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης με εργαλεία χαμηλής τεχνολογίας (e-mail, κινητά τηλέφωνα, web / blog), χωρίς σαφή στοιχεία του εισβολέα. Είναι μια συγχώνευση της πραγματικότητας και φαντασίας.”*⁵⁰ Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι Ubermorgen, οι οποίοι ασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά με την κυβερνοπειρατεία των μέσων⁵¹.

Η Hacktivism

Η Hacktivism

Τα τακτικά μέσα (tactical media) προέκυψαν από τη σύνδεση της τέχνης με την κυβερνοπειρατεία και με τον ακτιβισμό. Ο όρος επινοήθηκε από τον David Garcia στις αρχές του ‘90⁵². *“Ενθαρρύνει τη χρήση οποιουδήποτε μέσου που θα συμπλέξει ένα συγκεκριμένο κοινωνικο- πολιτικό πλαίσιο με σκοπό να δημιουργήσει σημειακές παρεμβάσεις και σοκ που θα συνεισφέρουν στην άρνηση του αυταρχικού πολιτισμού”*⁵³. Έχουν ως σκοπό τη δημιουργία μονίμων και εναλλακτικών μέσων ενημέρωσης.

⁵⁴Βασίζονται στη λογική του *Καν΄ το μόνος σου (Do It Yourself (DIY))*, χρησιμοποιώντας χαμηλής ή καθόλου τεχνολογίας εργαλεία και έτσι αντιστέκονται στις δομές ελέγχου, που έχουν την υψηλή τεχνολογία, και μπορούν να φτιαχτούν από τον καθένα.

Η Hacktivism

^[1] Η Hacktivism

^[2] Η Hacktivism

^[3] Η Hacktivism

^[4] Η Hacktivism

^[5] Η Hacktivism

^[6] Η Hacktivism

^[7] Η Hacktivism

^[8] Η Hacktivism

^[9] Η Hacktivism

^[10] Η Hacktivism

^[11] Η Hacktivism

^[12] Η Hacktivism

^[13] Η Hacktivism

^[14] Η Hacktivism

Η έννοια “τακτικά” στηρίζεται στο κείμενο “*The practice of everyday life*”, στο οποίο ο De Certueau θεωρεί ότι η δημόσια κουλτούρα δε θα έπρεπε να είναι ένα πεδίο κειμένων και έργων, αλλά περισσότερο μία σειρά πρακτικών ή διαδικασιών που ασχολούνται πάνω στις κειμενικές δομές⁵⁵. Η διαδικασία της κατανάλωσης γίνεται μία σειρά τακτικών , όπου ο αδύναμος χρησιμοποιεί τον ισχυρό, εξαπατά, μιλά, διαβάζει, ψωνίζει, επιθυμεί.

Οι θεωρητικοί των τακτικών μέσων ένταξαν στο κίνημα αυτό ομάδες που είχαν γνώση αυτής της λογικής και υποστήριζαν τη νέα θέση του καταναλωτή. Κεντρική τακτική τους είναι η δημιουργία χώρων, καναλιών και πλατφόρμων για αυτές τις προσωρινές ανατροπές. Αμφισβητούν συνεχώς και η διαδικασία είναι συνεχής.

Ένα χαρακτηριστικό τους είναι η ελαστικότητα και κινητικότητα. Οι ομάδες δουλεύουν με διαφορετικούς συνδυασμούς και πρέπει να είναι ικανές να μετακινούνται μεταξύ των διαφορετικών οντοτήτων στο ευρύ φάσμα των μέσων γρήγορα. Άλλο χαρακτηριστικό είναι ο συμβολισμός. Επιδιώκουν τη σταδιακή συμβολική επιτέλεση ελέγχου όπως αντίστοιχα συμβαίνει από τα συστήματα δύναμης προς το κοινό. Επιπλέον, είναι παρασιτικά: σύμφωνα με τον Carbon Deleuse League “*τα παρασιτικά μέσα που στηρίζονται στα τυχαία περιστατικά ενεργούν σε συγκεκριμένη στιγμή και χώρο και δεν είναι ανάγκη να ζήσουν περισσότερο. Τα γεννητικά παρασιτικά μέσα, όμως, μεγαλώνουν και προσαρμόζονται με το σύστημα που τα φιλοξενεί, για να επιβιώσουν*”⁵⁶. Τέλος, οι δράσεις χαρακτηρίζονται από την παροδικότητα. Οι ομάδες των τακτικών μέσων θέλουν να έχουν μία διακριτική υλική επίδραση και όχι μία θεμελιώδη δομική διαμόρφωση, όπως επιβάλλεται από τη σύγχρονη αρχιτεκτονική. Αφήνουν μερικά υλικά ίχνη αλλά στο τέλος αυτό που μένει είναι μία ζωντανή ανάμνηση. Για παράδειγμα, οι ακτιβιστές κυβερνοπειρατές με τη δράση floodnet (λογισμικό που υπερφορτώνει έναν διακομιστή με επισκέψεις χρηστών με αποτέλεσμα να μπλοκάρει) αφήνουν υλικά ίχνη της δράσης τους σε server logs (φάκελοι διακομιστών που καταγράφουν τι γίνεται στην εκτέλεση ενός συστήματος).

Οι τακτικές που χρησιμοποιούν είναι ευμετάβλητες και σχετίζονται πολύ με το χώρο της τεχνολογίας και της κυβερνοπειρατείας. Μερικές από αυτές είναι η αντίστροφη μηχανική (Reverse engineering), ψηφιακή αεροπειρατεία (digital hijack), αντιπαλούμενη ρομποτική (Contestational Robotics), συνεργατικό λογισμικό (collaborative software), πλατφόρμες ανοιχτού λογισμικού (open source software platforms), αντιεταρική παρωδία (anticorporate parody), τακτικές της ακτιβιστικής κυβερνοπειρατείας(hacktivism), όπως επίθεση άρνησης υπηρεσιών(Denial of service attack) και ηλεκτρονική πολιτική ανυπακοή(electronic civil disobedience).

Παραδείγματα ομάδων που αυτοπροσδιορίζονται ως εκπρόσωποι των τακτικών μέσων είναι ακτιβιστές κυβερνοπειρατές (ecd, dosa, campaigns), αντιεταρικές παρωδίες (yes men, 01000....org), κατάληψη του κυβερνοχώρου (etoy, vaticano.org), πλατφόρμες ανοιχτού λογισμικού, εικονικές κοινότητες (well) και εργαστήρια (makrolab)⁵⁷.

55 ό.π.

56 ό.π., σ. 9

57 ό.π.

διάσχιση συνόρων_ επίθεση στο σύστημα ασφαλείας (security system attack)

(χωρική πρόσβαση)

Οι παρεμβάσεις αυτές διαπραγματεύονται το θέμα της πρόσβασης σε εθνικά σύνορα και του τρόπου διάσχισης/ απόκτησης πρόσβασης από αποκλεισμένες ομάδες ανθρώπων. Χρησιμοποιώντας τακτικές κυρίως των τακτικών μέσων, οι καλλιτέχνες παρεμβαίνουν στο φυσικό χώρο των συνόρων, που θεωρείται δημόσιος. Η κατηγοριοποίηση που επιχειρώ ακολουθεί τεχνικές των κυβερνοπειρατών, που φαίνονται ανάλογες με αυτές των παρεμβάσεων. Η βασική κατηγορία αφορά την αναγνώριση, που περιλαμβάνει τη σάρωση, την καταμέτρηση, την παρακολούθηση και τη χαρτογράφηση. Εργαλείο γίνεται το σώμα και τα ψηφιακά μέσα. Το περπάτημα γίνεται η βασική πρακτική για τη διάσχιση των συνόρων σε συνεργασία με τα μέσα . Και τα δύο έργα λειτουργούν με ατομικές συμμετοχές και διαδράσεις των καλλιτεχνών αρχικά, και στη συνέχεια καλούνται μετανάστες, εκδιωγμένοι ακτιβιστές, πολίτες και άλλοι, και με τη χρήση αρχείου που λειτουργεί ως χρήσιμος οδηγός. Κάποια από τα τεχνολογικά μέσα που χρησιμοποιούν είναι GPS, κινητό, διαδίκτυο και ψηφιακή κάμερα. Στο έργο *Borderxguide* χρησιμοποιώ πίνακες που έχω κατασκευάσει και κατηγοριοποίησε με τη δική μου κρίση από το αρχείο του Bunting.

Το πρώτο πράγμα που αντιμετωπίζουν οι κ. πριν εισβάλλουν σε ένα σύστημα είναι η πολιτική και οι υπηρεσίες ασφαλείας που το περικλείουν και το προστατεύουν. Για να το προσπεράσουν θα πρέπει να το παρακολουθήσουν, να το αναγνωρίσουν, να το ξεγελάσουν και τελικά να το παραβιάσουν.

transborder immigrants tool (TIT)
EDT, σύνορα Η.Π.Α.- Μεξικού, Νοέμβριος 2007

Οι Electronic Disturbance Theater/b.a.n.g lab, Ricardo Dominguez και Brett Stalbaum (βασικοί ερευνητές), Micha Cardenas and Jason Najarro (οδηγοί της έρευνας), με αφορμή το γεγονός της επικίνδυνης μετακίνησης μεταναστών στα σύνορα των ΗΠΑ και Μεξικού, κατασκευάζουν το εργαλείο TIT. Εκατοντάδες έχουν σκοτωθεί στην προσπάθειά τους να περάσουν τα σύνορα και αυτό λόγω έλλειψης νερού, φαγητού και προσανατολισμού στην έρημο.

Το εργαλείο αποτελείται από το συνδυασμό γεωχωρικών πληροφοριακών συστημάτων (Google Earth Project, GPS (Global Positioning System)) και του Αλγόριθμου Εικονικού Πεζοπόρου (Virtual Hiker Algorithm)¹ του καλλιτέχνη Brett Stalbaum, που παράγει εικονικά ασφαλή μονοπάτια στην έρημο, διανεμημένο σε παλιά κινητά τηλέφωνα.

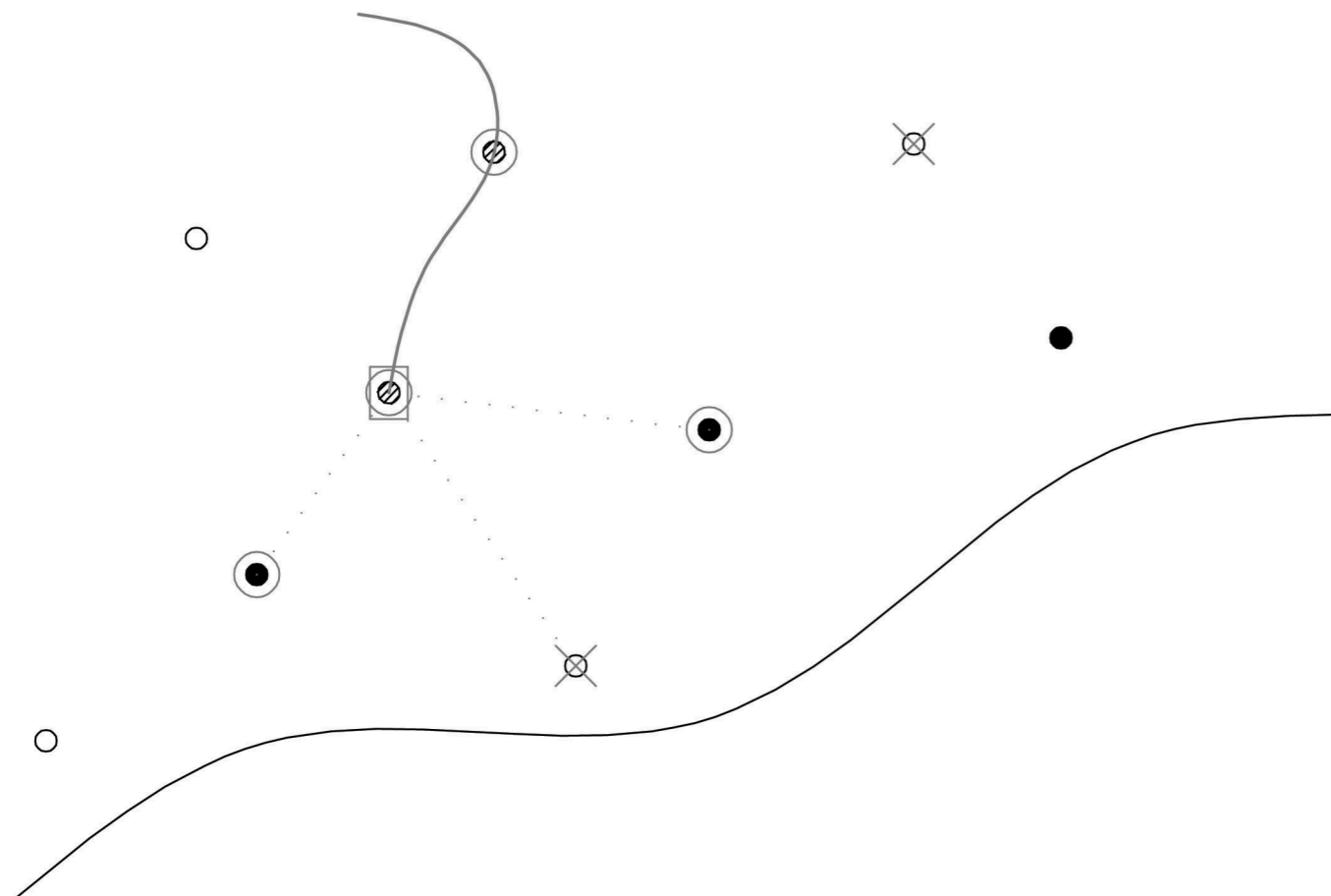
Πιο συγκεκριμένα, σε 3 με 4 βδομάδες χαρτογράφησαν τα σύνορα (Η.Π.Α- Μεξικό) με GPS για να βρεθούν οι ακριβείς συντεταγμένες που είναι απαραίτητες για τη δημιουργία του πλαισίου που θα περιλαμβάνει την έναρξη και τα σημεία του Transborder Immigrant Tool. Μετά μέσα σε 3 μήνες, ερεύνησαν διασυνοριακά δίκτυα και δομές, όπως η Homeland Security, Halliburton border security, φυλάκια, οι Minutemen και εγκαταστάσεις νερού και φαγητού υποστηρικτικών κοινοτήτων που καταγράφονται στον αλγόριθμο, με σκοπό τη δημιουργία εικονικών ασφαλών διαδρομών. Σε 5 με 6 μήνες ανέπτυξαν τον αλγοριθμικό κώδικα, δοκίμασαν τις συντεταγμένες του GPS και ανέπτυξαν τις αγγλικές και ισπανικές διασυνδέσεις και οδηγίες για χρήση. Τέλος, εισήγαγαν σε κινητά το χάρτη του πραγματικού χώρου με τα εικονικά μονοπάτια.

Αφού το εργαλείο ήταν έτοιμο, οι ίδιοι οι ερευνητές και καλεσμένοι καλλιτέχνες έκαναν έναν δοκιμαστικό περίπατο μέσα σε μία βδομάδα, ακολουθώντας ως πρότυπα τα: γλυπτά πεζοπορίας του Richard Long, ψυχογεωγραφικές χειρονομίες των Καταστασιακών και το έργο διάσχισης συνόρων του Heath Bunting.

Τελικός σκοπός ήταν η διανομή του εργαλείου σε κοινότητες μεταναστών και από τις δύο πλευρές των συνόρων. Κάθε εργαλείο θα ήταν κατοχυρωμένο ως έργο τέχνης των Electronic Disturbance Theater και b.a.n.g lab (bang.calit2.net) και κάθε μετανάστης θα καλούνταν να το γυρίσει πίσω για αναβάθμιση και αναδιανομή όταν αυτός θα έφτανε σε ένα τελικό ασφαλές σημείο.²

¹ *Paintersflat*, <http://www.paintersflat.net/virtual_hiker.html>

² Όλα τα στοιχεία τα έχω αντλήσει από το *post.thing.net*, <<http://post.thing.net/node/1642>>

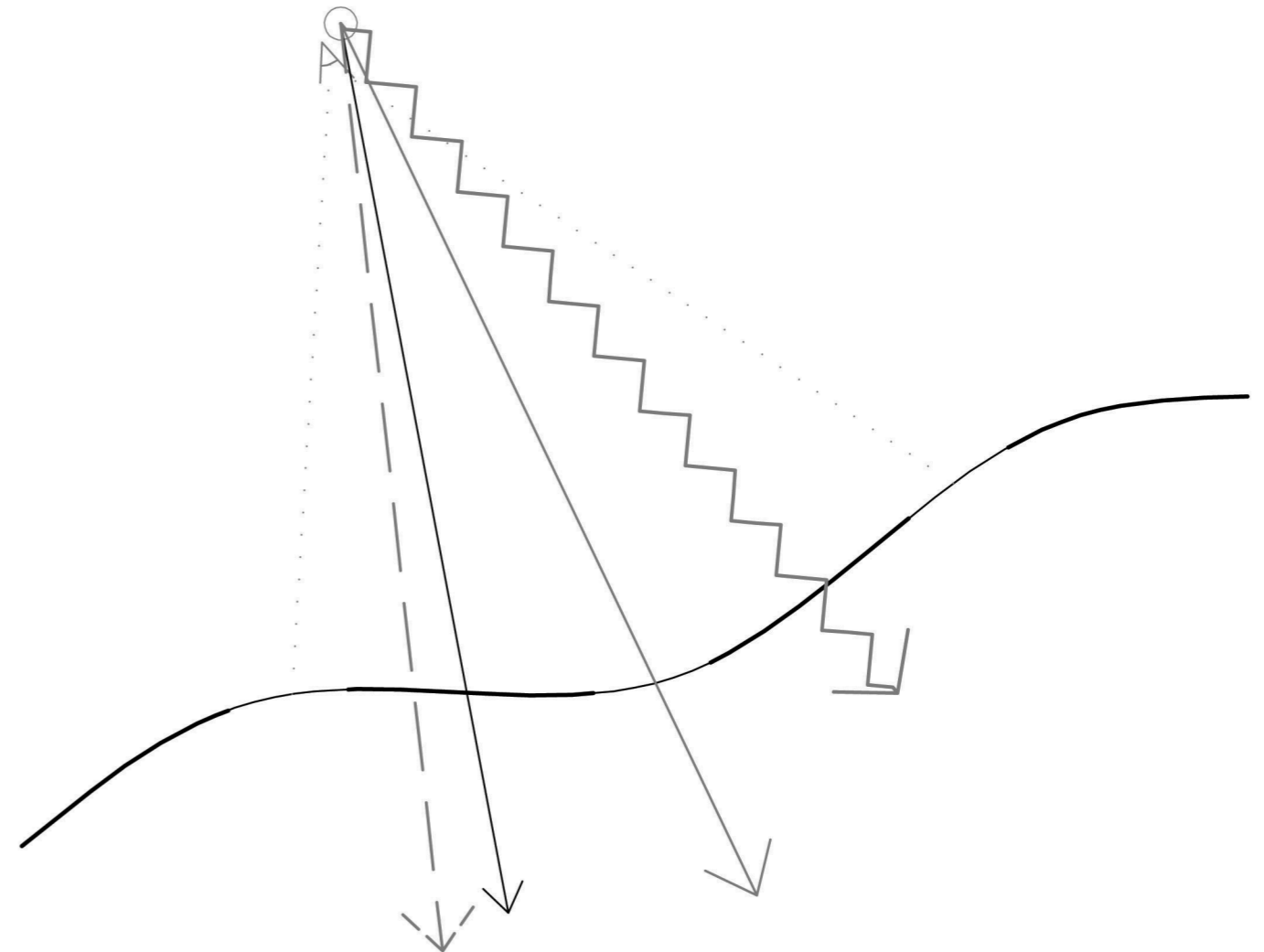
Διάγραμμα ανίχνευσης των ασφαλών σημείων

borderxguide
Heath Bunting, ευρωπαϊκά σύνορα, 2001- 2007.

Το 2001 ο καλλιτέχνης Heath Bunting αποφασίζει να διασχίσει όλα τα Ευρωπαϊκά σύνορα με τα πόδια, με σκοπό να ερευνησει τη δυνατότητα πρόσβασης τους. Έχει μαζί του τον απαραίτητο εξοπλισμό¹ για κάθε σύνορο, αλλά δεν έχει χαρτιά και επιδιώκει να μη συλληφθεί και να μη γίνει αντιληπτός από τα τελωνεία, τη μεταναστευτική ή τη διασυνοριακή αστυνομία. Ολοκληρώνει περίπου 25 σύνορα και σε κάποια συνεργάζεται και με την Kayle Brandon. Δρώντας και στο χώρο του διαδικτύου δημιουργεί μία ιστοσελίδα, η οποία περιλαμβάνει μία αρχειακή καταγραφή των διασχίσεων των συνόρων, με εικόνες και κείμενα (οδηγίες, βαθμό δυσκολίας). Η ιστοσελίδα δεν είναι προσβάσιμη από όλους. Όσοι επιθυμούν να δουν το υλικό ή να το ενισχύσουν θα πρέπει είτε να επισκεφθούν τα σύνορα που τους ενδιαφέρουν είτε να κάνουν αίτηση για να γίνουν πιστοποιημένοι χρήστες, σύμφωνα με την κρίση του καλλιτέχνη. Η διαδικτυακή πλατφόρμα γίνεται ο καθρέφτης της πολιτικής των φυσικών συνόρων και αναγκάζει το κοινό να αναθεωρήσει για την ταυτότητά του και την ελευθερία του. Ο καλλιτέχνης κρίνει την απαγόρευση πρόσβασης σε σύνορα της Ευρώπης από συγκεκριμένες ομάδες ανθρώπων. Ο ίδιος, όπως και φίλοι του, είχε αποκλειστεί από κάποιες χώρες, λόγω εθνικότητας ή εμφάνισης για παράδειγμα. Χρηματοδοτείται από το British Council, το Tate London και το Mundam Contemporary Art Luxembourg.²

¹ Εξοπλισμός για πεζοπορία (ρούχα για κάθε περίπτωση, εργαλεία, υπνόσακο, κουτί πρώτων βοηθειών κλπ), εξοπλισμός πλοήγησης (χάρτες, πυξίδα) και εργαλεία καταγραφής (κάμερες κλπ).

² Όλα τα στοιχεία τα έχω αντλήσει από το Schneider F., June 2002, *Reverse Authentication*, από <<http://www2.tate.org.uk/intermediaart/entry15468.shtm>> και το *Skor*, <www.skor.nl/nl/site/item/interview-heath-bunting>

Διάγραμμα τρόπων διάσχισης

διάσχιση συνόρου ως δίκτυο_ αναγνώριση/ αποτύπωση στόχου (footprinting)

Το κάθε σύστημα, στο οποίο στοχεύουν οι κυβερνοπειρατές, έχει ένα βαθμό πολυπλοκότητας που τους εμποδίζει να βρουν ασφαλής διαδρομές και εισόδους προς αυτό. Για αυτό απαιτεί μία αρχική έρευνα και μελέτη. Αντίστοιχα, οι παρεμβάσεις που αναλύονται παρακάτω, προσεγγίζουν τα σύνορα με την ίδια λογική. Τα σύνορα είναι μία περιοχή που απαιτεί αναγνώριση πριν τη διασχίσουν. Δεν είναι απλώς μία γραμμή, καθώς αποτελείται από πολλά στοιχεία που συνδέονται με πολύπλοκο τρόπο μεταξύ τους και δεν επιτρέπεται η πρόσβαση σε όλους. Η πρώτη προσέγγιση δίνει στοιχεία για την φυσική υπόσταση της περιοχής (αν αποτελείται από βουνά, ρυάκια, μονοπάτια και τι καιρικές συνθήκες επικρατούν). Και μόνο αυτή είναι αρκετή για να δείξει την δυσκολία διάσχισης των συνόρων.

“EDT: να κατανοήσουμε τα σύνορα, να καταλάβουμε τι αντιπροσωπεύουν (συμβολική αναπαράσταση), να καταλάβουμε το ρόλο που παίζουμε σε αυτά. Δε γίνεται απλώς παρέμβαση. Φεύγει από τον έλεγχο του δράστη. Επηρεάζουν- επηρεάζονται.”¹

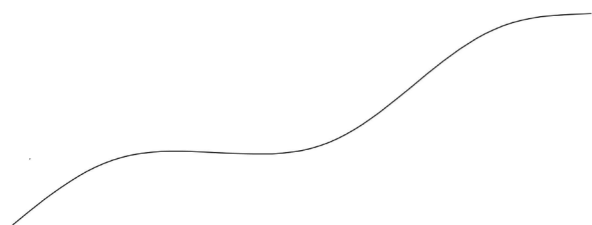
¹ Rita Raley, *Tactical media (Electronic Mediations)*, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2009

αναγνώριση συστήματος (footprinting)

σύνολο τεχνικών που αφορούν τη συγκέντρωση πληροφοριών ενός συστήματος για την αναγνώριση των ορίων (ιχνών) του στόχου και την κατανόηση όλων όσων σχετίζονται με αυτό. Η συστηματική χρήση της τεχνικής οδηγεί στη δημιουργία ενός προφίλ του στόχου με όλες τις πληροφορίες.

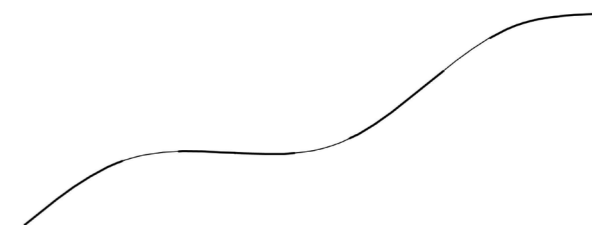
Στην περίπτωση του *TIT*, η περιοχή της παρέμβασης είναι τα σύνορα μεταξύ Η.Π.Α. και Μεξικού. Η έρημος καλύπτει όλη την περιοχή των συνόρων και η αδυναμία εύρεσης των λίγων σημείων με σκιά και νερό κάνει δύσκολη τη διάσχιση της. Γίνεται πρώτη επαφή/ αναγνώριση της περιοχής με τη βοήθεια ενός προκατασκευασμένου εργαλείου, το οποίο προσανατολίζει το σώμα στα διάφορα σημεία της περιοχής (ερήμου) που είναι απαραίτητα για την ασφαλή περιπλάνησή του.

Διάσχιση σε έναν άγνωστο τομέα (έρημος)

Στην περίπτωση του *Borderxguide*, η περιοχή της παρέμβασης είναι τα ευρωπαϊκά σύνορα. Γίνεται η “σάρωση” της περιοχής με ένα εργαλείο, το σώμα που αναγνωρίζει άμεσα τις διαφορετικές χωρικές ποιότητες. Βασική διαδικασία είναι η περιπλάνηση στο χώρο που γίνεται με περπάτημα, σκαρφάλωμα, κολύμπι. Η περιπλάνηση της παρέμβασης γίνεται παρασιτικά, δηλαδή χρησιμοποιώντας τα χαρακτηριστικά του χώρου για να προστατευτεί και να εκτιμήσει το έδαφος για να προχωρήσει και να επιβιώσει. Αντίστοιχα οι κυβερνοπειρατές διαλέγουν μέρη που θεωρούν ότι είναι ασφαλή πριν εισβάλλουν. Κάποια από τα εργαλεία τους παρασιτούν σε σημεία του συστήματος χρησιμοποιώντας τις λειτουργίες του για να λειτουργήσουν ή να κρυφτούν.

Διάσχιση σε ένα πολύπλοκο σύστημα/ σύνολο καταστάσεων (περιοχή ελέγχου)

δίκτυο (network)

Ένα δίκτυο είναι μία ομάδα υπολογιστικών συστημάτων συνδεδεμένων μεταξύ τους. Υπάρχουν πολλοί τύποι δικτύων:

_τοπικής εμβέλειας δίκτυα (LANs): οι υπολογιστές είναι γεωγραφικά κοντά (μέσα σε ένα κτίριο).

_ευρείας εμβέλειας δίκτυα (WANs): οι υπολογιστές είναι μακριά ο ένας από τον άλλο και συνδέονται με τηλεφωνικές γραμμές ή ραδιοκύματα.

_πανεπιστημιακής εμβέλειας δίκτυα (CANs): οι υπολογιστές είναι σε μία περιορισμένη γεωγραφική περιοχή, όπως πανεπιστήμιο ή στρατιωτική βάση.

_μητροπολιτικής εμβέλειας δίκτυο (MANs): ένα δίκτυο δεδομένων σχεδιασμένο για μία πόλη.

_δίκτυο σπιτιού (HANS): ένα δίκτυο που περιλαμβάνεται στο σπίτι ενός χρήστη που συνδέει τις προσωπικές ψηφιακές συσκευές.

Διαφορετικοί τύποι δικτύων υπάρχουν επίσης όχι με βάση την έκταση αλλά με τη δομή:

_τοπολογία: η γεωμετρική οργάνωση ενός υπολογιστικού συστήματος. Συνηθισμένες τοπολογίες είναι το λεωφορείο, το αστέρι, το δαχτυλίδι (bus, star, and ring).

Εικ. 1: συνοριακό τοίχος της ερήμου Μεξικού- ΗΠΑ

_πρωτόκολλο: ορίζει μία σειρά από κανόνες και σήματα που οι υπολογιστές στο δίκτυο χρησιμοποιούν για να επικοινωνήσουν.

_αρχιτεκτονική: δίκτυα που κατηγοριοποιούνται σε ισοδύναμη (peer-to-peer) ή πελάτη/ διακομιστή αρχιτεκτονική.

Η δομή των δικτύων είναι άγνωστη αρχικά στον κυβερνοπειρατή και για αυτό είναι επικίνδυνη αν δεν γνωρίζει που “βρίσκεται”.

Για τις παρεμβάσεις θα μπορούσαμε να πούμε ότι η έρημος είναι ευρείας εμβέλειας δίκτυο και κατατάσσεται στην πελάτη/ διακομιστή αρχιτεκτονική, καθώς ο περιπλανώμενος καθοδηγείται από το GPS. Ενώ, τα σύνορα (παραμεθόριος περιοχή) είναι πανεπιστημιακής εμβέλειας δίκτυο και κατατάσσεται στο πρωτόκολλο.¹

¹ Wikipedia, <<http://www.webopedia.com/>>

έρημος

Οι EDT διασχίζουν την έρημο στα σύνορα Μεξικού και Η.Π.Α. Γενικά, η έρημος είναι μία περιοχή χωρίς μεγάλες αλλαγές, ελλιπής προστασία και ασφαλή σημεία (με σκιά, φαγητό, νερό, προστασία από ζώα) και είναι απέραντη.

“*vertiginous landscape*”² = **ιλλιγγιώδες τοπίο**

Η κάθε χώρα αποκλείει την πρόσβαση στα σύνορα, στους ανθρώπους που δε συνάδουν με τις συνθήκες και συμφωνίες συμβίωσης (μετανάστες, ακτιβιστές κλπ). Στα σύνορα γίνεται ο έλεγχος της ταυτότητας κάποιου και αν ανήκει στους αποκλεισμένους της χώρας. Αποτελεί ένα χώρο διάβασης και μετάβασης που εμποδίζει και ελέγχει.

EDT: “*Η κυκλοφορία των προϊόντων είναι ελεύθερη (ελεύθερη αγορά), αλλά τα σύνορα με υλικά εμπόδια (φράχτες κλπ) εμποδίζουν την κυκλοφορία των ανθρώπων.*”²

Στα σύνορα Μεξικού και Η.Π.Α. ασκείται μεγάλη παρακολούθηση που ωθεί τους μετανάστες να χάνονται στην έρημο στην προσπάθειά τους να προστατευτούν. Ο δρόμος ταχείας κυκλοφορίας του San Diego αποτελεί ένα μεγάλο εμπόδιο που κάποιιοι μετανάστες έχουν πεθάνει προσπαθώντας να περάσουν απέναντι.

¹ post.thing.net, <<http://post.thing.net/node/1642>>

² Rita Raley, *Tactical media (Electronic Mediations)*, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2009

Εικ. 2

“...We may classify human beings and human features but cannot bring about or find a precise agreement between any two; we have white men, red men and yellow men; we have well ascertained and defined types of humanity; we have in each type classifications of hair, eyes, noses, mouths and so on; but we have a large residue of difference between any two individuals and so on; but a large residue of difference between any two individuals remains as it were a recurring decimal which cannot be distinguished; the difference between each human face and every other of its species. Upon which evidence of identity has been always so firmly rested can be easily observed, but it cannot be specifically and completely isolated. We know that it is there, but we cannot in any case completely define the details. But in the case of finger impressions, there is no question of dealing with those evanescent expressions which so largely contribute towards recognition of the identity of the human face. The exact differences in such impressions may be pointed out with as much certainty as the differences between the maps of two countries...” [1].

_ παραμεθόριο (borderland) _

Στις σύγχρονες κοινωνίες αρχίζει να αναδύεται η έννοια της παραμεθόριας περιοχής, που σχετίζεται με την ανάπτυξη των συνόρων. Τα σύνορα έχουν γίνει ακαθόριστες περιοχές που αποτελούνται από πολλά στοιχεία με δικούς τους “φυσικούς” κανόνες. Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για υπολειμματικά τοπία, που υπάρχουν αποκομμένα από το υπόλοιπο σύνολο και ανεξάρτητα στα περίχωρα των πόλεων. Χαρακτηρίζονται από τη συνύπαρξη φυσικών και τεχνητών στοιχείων, όπως ποτάμι και ξύλινη γέφυρα, και την έλλειψη κατοίκησης. Τα σύνορα ξεφεύγουν από την έννοια της “γραμμής” (borderline) και γίνονται ολόκληρες χώρες. Ο Bunting προσπαθεί να διασχίσει τις διαφορετικές χωρικές ποιότητες που έχει το κάθε σύνορο και να αναγνωρίσει τις δυσκολίες που συναντά.

“*Today, the nature of borders is shifting; what might be called **borderland** is emerging. Borders are not just demarcation lines anymore are being reassigned to so-called ‘third’, ‘secure’ or ‘transit’ countries. Borders reach out along high-traffic lines such as interregional highways and other transport links, and deep into inner cities. Entire countries have become border areas.*”¹

“*Supposedly, the border is a fully regulated location, a totality of control, authority and codes.*”²

¹ Schneider F. , June 2002, *Reverse Authentication*, από <<http://www2.tate.org.uk/intermediaart/entry15468.shtm>>

² Tarka S., March 2009, *BorderXing: Heath Bunting, Sissu Tarka*, από <<http://www.afterall.org/online/borderxing.heath.bunting.sissu.tarka#cite882>>

Εικ. 3: πίνακας εδάφους των συνόρων

ΟΥΓΓΑΡΙΑ- ΑΥΣΤΡΙΑ	δάσος, χωράφια αμπελιού, χωράφια καλαμποκιού, μονοπάτια, ρεύμα, ποτάμι
ΑΥΣΤΡΙΑ- ΙΤΑΛΙΑ	δάσος, μονοπάτι
ΑΥΣΤΡΙΑ- ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ	κορυφογραμμή, χωράφια
ΒΕΛΓΙΟ- ΓΕΡΜΑΝΙΑ	τούνελ εμπορικού τρένου
ΓΑΛΛΙΑ- ΒΕΛΓΙΟ	Παραλία
ΒΕΛΓΙΟ- ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	μονοπάτια, ρυάκια
ΒΕΛΓΙΟ- ΟΛΛΑΝΔΙΑ	δάσος, μονοπάτι
ΕΛΒΕΤΙΑ- ΓΑΛΛΙΑ	Δάσος
ΙΤΑΛΙΑ- ΕΛΒΕΤΙΑ	Βουνό
ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ- ΕΛΒΕΤΙΑ	ποτάμι, γέφυρα
ΓΕΡΜΑΝΙΑ- ΤΣΕΧΙΑ	δάσος, φάρμες, δρόμος
ΓΕΡΜΑΝΙΑ- ΔΑΝΙΑ	παγωμένη λίμνη
ΓΑΛΛΙΑ- ΓΕΡΜΑΝΙΑ	ποταμός Ρίνος
ΣΟΥΗΔΙΑ- ΔΑΝΙΑ (έρευνα για προσέγγιση συνόρων)	θάλασσα, σύστημα τούνελ, τεχνητό νησί, γέφυρα
ΙΣΠΑΝΙΑ- ΓΑΛΛΙΑ	μονοπάτι δίπλα από αποξηραμένο ποτάμι, όχι καθαρά μονοπάτια, λόφος
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ- ΙΣΠΑΝΙΑ	ποτάμι, χωράφια
ΙΤΑΛΙΑ- ΓΑΛΛΙΑ	λόφος, μονοπάτια, ρυάκια, εκκλησία, στρατιωτικά τούνελ

Οι χάκερ αντιλαμβάνονται το σύνορο του κάθε συστήματος ως ένα διευρυμένο σύνολο καταστάσεων. Τα περισσότερα εργαλεία τους αφορούν τη συλλογή πληροφοριών για το σύστημα και αυτή είναι η πιο σημαντική διαδικασία για να εισβάλλουν.

Εικ. 4: Brandon και Bunting στα σύνορα

“σκούπισμα” του δικτύου (Network Ping Sweeps)_

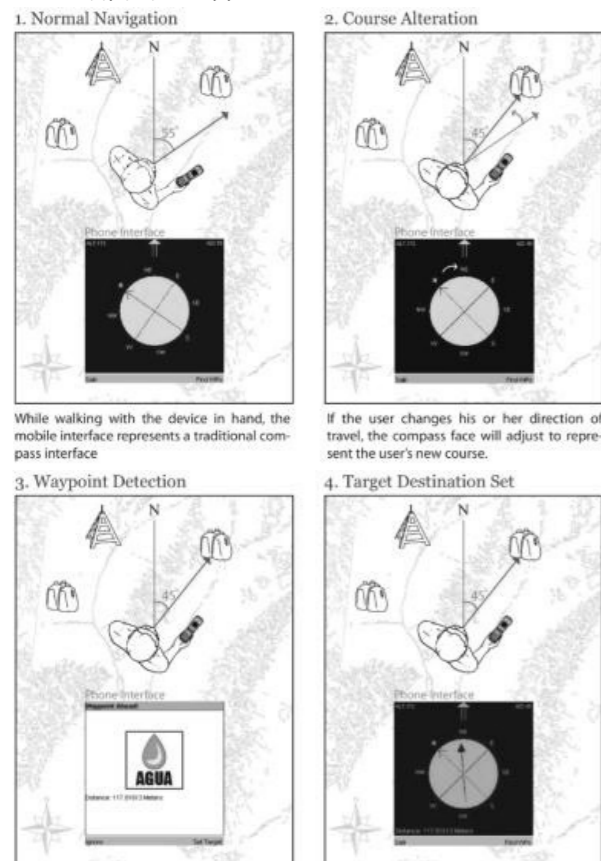
αποστολή συγκεκριμένων τύπων κυκλοφορίας σε ένα στόχο και η ανάλυση των απαντήσεων με σκοπό να αναγνωριστεί εάν ένα κεντρικός υπολογιστής είναι συνδεδεμένος.¹

Το χάκινγκ βασίζεται στον προσανατολισμό και τον αποπροσανατολισμό. Πρόκειται για την εξερεύνηση ενός ξένου συστήματος, ώστε να ανοίξει ο δρόμος προς την πλοήγησή του· και πρόκειται επίσης για την εισαγωγή ενός συνειδητού αποπροσανατολισμού και νέων προσανατολισμών σε αυτό το σύστημα.²

¹ Όλες οι τεχνικές και τα εργαλεία των κ. που αναφέρω προέρχονται από το βιβλίο των McClure, Scambray, Kurtz, σποράδη

² Γραμματικοπούλου Χ., Χάκερ: Μια νέα πολιτική και καλλιτεχνική πρακτική από <http://interartive.org/2010/12/hack-art/>

Εικ. 5: εξήγηση του εργαλείου

While walking with the device in hand, the mobile interface represents a traditional compass interface

If the user changes his or her direction of travel, the compass face will adjust to represent the user's new course.

When the direction of travel is equal to angle between true north and the position of some life-saving resource, an alert will appear with information pertaining to the resource ahead.

When the user chooses to search for a resource, an arrow on the compass face will always guide the user to the destination even when the user changes his or her course.

προσανατολισμός

Ο προσανατολισμός γίνεται βασική διαδικασία για να διασχίσουν την έρημο (έναν άγνωστο τομέα). Κατασκευάζουν μία πυξίδα (κινητό), η οποία υπακούει σε ένα δίκτυο από ασφαλή σημεία της ερήμου που είναι καταγεγραμμένα μέσα σε αυτήν.

*“On startup, the app finds GPS satellites. Once the user begins moving, the app acts as a compass that shows the direction the user is heading and also shows the direction a user must travel to reach a “safety site.””*¹

Το εργαλείο αυτό δημιουργεί μία έμμεση επαφή του περιπλανώμενου με το χώρο. Το άτομο αντιλαμβάνεται την εικονική έκφραση του χώρου. Οι δικές του αντιλήψεις δεν είναι αρκετές για να του δείξουν το σωστό δρόμο.

*“This will allow a virtual geography to mark new trails and potentially safer routes across this desert of the real.”*²

¹ Apsan M., March 2010, *Open Borders here we come. New cell phone helps Mexicans cross the border easier*, από <http://news.jornal.us/article-4652.Open-Borders-here-we-come--New-cell-phone-helps-Mexicans-cross-the-border-easier.html>

² *post.thing.net*, ό.π.

Εικ. 6

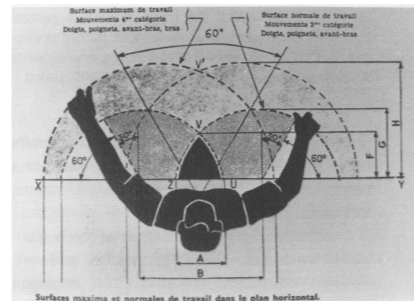

Figure 0.3
“Maximum and normal horizontal work surfaces,” illustration from Raoul Vaneigem, “Commentaires contre l’urbanisme,” Internationale situationniste, no. 6 (1961). The diagram, used as an example of design’s rationalization and reification of the body, was derived from U.S. industrial designer Henry Dreyfuss’s ergonomic and anthropometric studies.

περιπλάνηση (Dérive):

πειραματικός τρόπος συμπεριφοράς που συνδέεται με τις συνθήκες της αστακής (urbaine) κοινωνίας· τεχνική του βιαστικού περάσματος μέσα από ποικίλες ατμόσφαιρες. Λέγεται επίσης, ειδικότερα, για να προσδιορίσει τη διάρκεια μιας συνεχούς άσκησης αυτής της εμπειρίας.¹ Και οι δύο περιπλανήσεις λειτουργούν άμεσα με τις συνθήκες του γύρω περιβάλλοντος. Από τη μία το παράσιτο πειραματίζεται με τα στοιχεία του δημιουργώντας περάσματα και από την άλλη ο μετανάστης δημιουργεί γρήγορες διαδρομές στα σημεία που τον βοηθούν να επιβιώσει.

¹ Internationale Situationniste, *To Αισθητικό και το Πολιτικό. Ανθολογία Κειμένων από την Cobra στην Καταστασιακή Διεθνή*, Αθήνα: Ελεύθερος Τύπος, 1996, σ... ..

παρασιτισμός

Ο Bunting δρα σαν παράσιτο. “Τρέφεται” από τα πλεονάσματα των φυσικών συνόρων.

Πλεονάσμα του φυσικού κόσμου είναι αυτά τα στοιχεία που δημιουργούνται από τα ανομοιογενή στοιχεία της παραμεθόριου περιοχής. Είναι άχρηστα για την “κανονική” ζωή της πόλης ή της χώρας.

Για παράδειγμα, χρησιμοποιεί τις “εισόδους” (τούνελ, σπηλιές) που δημιουργούνται, κρύβεται στα σημεία (θάμνοι, καταφύγια) που τον βοηθούν να μένει αόρατος, κατασκευάζει βάρκα από τα υλικά της πόλης, παρακολουθεί την περιοχή από παρατηρητήρια που υπάρχουν ήδη σε αυτήν.

Αντίστοιχα, υπάρχουν και τα πλεονάσματα των διαδικτυακών συνόρων, που είναι ο χώρος που δημιουργείται ανάμεσα στα δίκτυα και είναι προσωρινός και αόρατος. Αυτοί είναι για παράδειγμα οι “πίσω πόρτες” των συστήματος του δικτύου.

ο κυβερνοπειρατής ως παράσιτο

Ο Gunkel θεωρεί την κυβερνοπειρατεία ουσιαστικά ως μία παρασιτική δραστηριότητα γιατί χρειάζεται πάντα το σύστημα υποδοχής (host system) μέσα και πάνω στο οποίο θα λειτουργήσει¹. Ο όρος του παρασιτισμού χρησιμοποιείται για να μπορεί να προσεγγιστεί η πολύπλοκη συμβιωτική σχέση που έχουν οι κυβερνοπειρατές με το κυρίαρχο σύστημα (στόχος) που τους παρέχει τα πολυάριθμα δευτερεύοντα συστήματά του, τα πρωτόκολλα και τις διαδικασίες. Σαν “παράσιτα” οι κυβερνοπειρατές τραβούν όλη τη δύναμη, τις στρατηγικές και τα εργαλεία από το σύστημα υποδοχής. Λόγω αυτής τους της ιδιότητας στηρίζονται στην ομαλή και καλή λειτουργία του συστήματος για τις απαραίτητες συνθήκες της λειτουργίας τους.

*“The hack does not, strictly speaking, introduce anything new into the system on which it works but derives from the host’s own protocols and procedures” (Gunkel 2001: 6).”*²

Αν και η κυβερνοπειρατεία εξαρτάται τόσο από το σύστημα υποδοχής δεν είναι υπόχρεη για αυτό, καθώς δεν προέρχεται από αυτό αλλά λειτουργεί μέσα του. Αυτό απορρέει από την ηθική των κυβερνοπειρατών και διατηρεί την ισορροπία μεταξύ της εξάρτησης και της ανεξαρτησίας. Η σχέση αυτή εμποδίζει τον κυβερνοπειρατή να διαταράξει ριζικά το σύστημα γιατί του παρέχει το βασικό πεδίο δράσης του.

¹ Tim Jordan, Paul Taylor, *Hactivism and Cyberwars Rebels with a Cause*, London: Routledge, 2004, σ. 137

² ό.π.

Εικ. 7: “πίσω πόρτα” στρατιωτικό τούνελ και κατασκευή βάρκας

“BorderXing between France (Strasbourg) and Germany (Kehl).

Equipment taken:
Wire cutters, hammer, hand axe, wire, box of nails

We left the art college and headed for an area of town upstream from the European Parliament that we knew had several building sites and some very middle-class accommodation.

On arrival we split into two groups and set off to scrounge materials to build the boat.

After half an hour or so we had enough to start construction.

Within an hour we had constructed a vessel, which was sailed down the canal past the European Parliament.

*We then hauled the boat out of the water and transported it back to the college”*¹

¹ *Irrational*, <http://irrational.org/heath/borderxing/fr.de/day1/index.html>

“σκούπισμα” του δικτύου (Network Ping Sweeps)

αποστολή συγκεκριμένων τύπων κυκλοφορίας σε ένα στόχο και η ανάλυση των απαντήσεων με σκοπό να αναγνωρισθεί εάν ένα κεντρικός υπολογιστής είναι συνδεδεμένος.

απομακρυσμένη επικοινωνία

Το εργαλείο με το οποίο προσανατολίζονται έχει σύστημα GPS και λόγω αυτού έρχεται σε επαφή με δορυφόρους για να λειτουργήσει. Αυτό οδηγεί την λειτουργία της πυξίδας σε μία άλλη χωρική διάσταση. Επιπλέον με τον Αλγόριθμο εικονικού πεζοπόρου (Virtual Hiker Algorithm), ο περπλανητής ακολουθεί εικονικά μονοπάτια της ερήμου. Έτσι, είναι απομακρυσμένος νοητικά από τον πραγματικό χώρο και ακολουθεί σχεδόν παθητικά της οδηγίες. Η επικοινωνία με το περιβάλλον του γίνεται με τη χρήση ενός μέσου.

“...by using these phones to communication in unlikely places;the restricted border regions between nations.”¹

1 Apsan, ό.π.

Εικ. 8: δοκιμαστικός περίπατος των EDT

διακειμενική περιοχή

Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης στα σύνορα Ουγγαρίας-Αυστρίας ο Bunting διατηρεί κειμενική επικοινωνία (SMS) με την καλλιτέχνη Sissu Tarka στην οποία απαντάει ο πρώτος στις ερωτήσεις της δεύτερης για την περιπλάνησή του. Η παράλληλη δράση και επικοινωνία με μηνύματα μέσω κινητού δημιουργεί έναν άλλο χώρο, ο οποίος υπάρχει αναλογικά σαν την παραμεθώριο περιοχή των συνόρων, ανάμεσα σε δύο διαφορετικές καθημερινότητες.

Οι ίδιοι το περιγράφουν ως εμπειρία δύο ιστοσελίδων σε ένα δίκτυο ή σε ένα ασυνάρτητο πεδίο λειτουργίας, διακειμενικό και πολυ-σημειακό.

“I notice that our textual communication provides the means to explore the experience of a site,...”

“This conversation, however, can only take place because our locations or sites are both remote in some way. This notion of site is not geographically defined, but rather appears as a ‘discursive field of operation’, described by Miwon Kwon as functional, “intertextually” coordinated, [and] multiply-located’. This is a site removed from any association with a specific and fixed topos, as well as from a fixed and stable meaning.”

Είναι μία ενδιάμεση ζώνη (όπως τα σύνορα) στην οποία υπάρχει σύνδεση, αποσύνδεση και επανασύνδεση.

“An ambivalent ‘interzone’ has been created: a zone where there is connection, disconnection and re-connection”¹

1 Tarka, ό.π.

Εικ. 9: πίνακας εδάφους των συνόρων

ΜΟΝΑΚΟ- ΓΑΛΛΙΑ	χώρος στάθμευσης αυτοκινήτου
ΓΑΛΛΙΑ- ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ	θάλασσα, αποβάθρα, ανοιχτές εκτάσεις, παλιά στρατιωτική κατασκήνωση
	υποθαλάσσιο τούνελ τρένου, είσοδος και σταθμός τρένου, χώρος στάθμευσης αστυνομίας
	παράλια, λιμάνι για φέρι
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ- ΙΡΛΑΝΔΙΑ	λόφος, ρυάκι
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ- ΓΑΛΛΙΑ	θάλασσα, υποθαλάσσιο τούνελ τρένου, είσοδος και σταθμός τρένου, λόφοι, ανοιχτές εκτάσεις με θάμνους(νεκρές ζώνες), περιμετρικός δρόμος,

αίτημα πρωτοκόλλου (WHOIS query)

είναι ένα εργαλείο πρωτοκόλλου, που ζητά πληροφορίες από ένα σύστημα, το οποίο απαντά με μία λίστα, ένα παράδειγμα που χρειάζεται αποκωδικοποίηση ή απαιτεί μία συγκεκριμένη γλώσσα για να απαντήσει. Για παράδειγμα, μόνο από το όνομα ενός τομέα μπορεί να μάθει πληροφορίες για το όνομα και τη διεύθυνση του ιδιοκτήτη του τομέα, το οποίο είναι μέρος του πρωτοκόλλου (όπως Microsoft Corporation).

Το δίκτυο είναι ένα πεδίο ασταμάτητου “διαλόγου” μεταξύ των συστημάτων. Από την πρώτη στιγμή οι κυβερνοπειρατές προσπαθούν να επικοινωνούν με το σύστημα υποδοχής (στέλνοντας και λαμβάνοντας πακέτα δεδομένων) για να γνωρίσουν την κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

Το μήνυμα (κείμενο) φαίνεται να έχει μεγάλη σημασία για τη λειτουργία του δικτύου και κατ’ επέκταση της δράσης των κυβερνοπειρατών. Ένα τέτοιο μήνυμα είναι και οι κωδικοί που προστατεύουν τα συστήματα.

Εικ. 10: Brandon και Bunting στα σύνορα ‘the everyday experience of illegal border crossers’

Journey

Day 1.

12:50 Left Reindlau.

15:00 Ate lunch at Schonberg.

15:50 Munsterstein Hutte.

17:00 Arrived Meiler Hutte.

Day 2.

8:10 Left Meiler Hutte.

9:45 Schachenhaus.

Caught some fish in the lake.

Cooked some porridge.

17:15 Arrived Garmisch¹.

1 <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

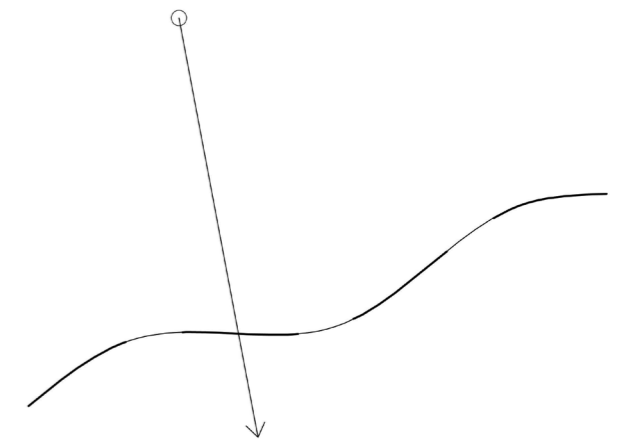

**διάχιση συνόρου από τα σημεία ελέγχου (εμπόδια-
προβλήματα)_σάρωση (scanning)**

σάρωση (scanning)

παρακολούθηση των “τοιχων” προστασίας για “θύρες” και
“παράθυρα” ως πιθανές εισόδους.

Οι κυβερνοπειρατές στην πορεία τους προς το στόχο συναντάνε μία σειρά από τοίχους προστασίας, διαπιστευτήρια ταυτότητας (που συμφωνούν με πρωτόκολλα) και υπηρεσίες που προστατεύουν και παρακολουθούν. Έτσι, μετά από μία αρχική αναγνώριση του συστήματος εξετάζουν βαθύτερα αυτά τα στοιχεία. Ανάλογη πολιτική ασκείται και στα σύνορα, με τους φύλακες, τους σταθμούς, τις μπάρες. Ο Bunting πλησιάζοντας πιο κοντά στα σύνορα καταμετρά τα στοιχεία ελέγχου προς αυτόν. Δημιουργεί ένα διαδικτυακό αρχείο με αυτά (και τελικά με όλα τα άλλα που βρίσκει), που μοιάζει με χάρτη του διαδικτύου, και ασκεί την ίδια πολιτική, των φυσικών συνόρων, προς το κοινό που θέλει να το προσεγγίσει. Αφού αναγνωρίσει αυτά τα εμπόδια κάθε φορά ψάχνει άλλες εισόδους και τεχνικές, όπως ένας κυβερνοπειρατής. Σε αυτήν την κατηγορία δεν συμπεριλαμβάνω το *TIT* γιατί δεν τους απασχολεί τόσο ο έλεγχος που γίνεται στα σύνορα, αλλά η προσέγγιση σε αυτά, καθώς τα βασικά εμπόδια είναι οι συνθήκες της ερήμου.

ίχνη συνόρου

Η θέση και το μέγεθος του συνόρου μαρτυράται από κάποια ίχνη. Τα ίχνη αυτά μπορεί να είναι μπάρες που κλείνουν ένα μονοπάτι, κολωνάκια που δείχνουν τα όρια πρόσβασης, ταμπέλες, συρματόπλεγματα, κάμερες ασφαλείας, φύλακες, σκύλοι κ.ά. Κάποια από αυτά αποτελούν και εμόδια στη διάσχιση της κάθε περιοχής. Ο Bunting αυτά τα καταγράφει και με αυτόν τον τρόπο μπορεί να ξέρει τις προστασίες του συνόρου, ώστε να τις παραβιάσει ή να τις αποφύγει ανάλογα με τον κίνδυνο, και τις αδυναμίες που μπορεί να έχει (όπως διαλυμένο συρματόπλεγμα). Σε αυτό το στάδιο, που θεωρώ ότι αντιστοιχεί με την καταμέτρηση των κυβερνοπειρατών, ο περιπλανητής αναγνωρίζει το εύρος και τις δυνατότητες των συνόρων ακόμα καλύτερα, ώστε να μπορεί να τα διασχίσει με ασφάλεια.

Τα όρια ενός υπολογιστικού συστήματος “φαίνονται” από τα προγράμματα που έχει για να προστατεύεται. Αυτά μπορεί να είναι:

τοιχος προστασίας, διαπιστευτήρια ταυτότητας (που υπακούουν στο πρωτόκολλο), κωδικόι, “θύρες”, υπηρεσίες που “ακούνε” και προστατεύουν.

Εικ. 12: ίχνη συνόρου

Εικ. 11: πίνακας
ιχνών συνόρου

κολωνίτσα, ταμπέλα
Ταμπέλα
Παρατηρητήριο, νεκρό σήμα
συνοριακός σταθμός, ταμπέλες που έδειχναν μονοπάτια, μπάρα, σημάδι φράχτη στο δέντρο
φύλακες, σκυλιά, ηλεκτρικοί φράχτες(για τα βόδια)
ηλεκτροφόρα σημεία, καυσάεριο και φασαρία μετά από τρένο, σκοτεινό
ξύλινα παλούκια
συνοριακή στάση από χυτοσίδηρο(κολώνα)
πέτρα, ταμπέλα στοπ
φύλακες γεφυρας παλούκι, ταμπέλα συνόρου, μπάρα, στάση λεωφορείου, γραμμή σχεδιασμένη στο δρόμο, σπιτάκι φύλακα και σκύλου
ταμπέλα για περιοχή ελέγχου, παγωμένο συρματόπλεγμα
Καραβία
ιστόν συστήματα ασφαλείας

εμπόδια στη διάσχιση

Στο έργο του Bunting δημιουργούνται δύο διασχίσεις, των οποίων τα σημεία εκκίνησης είναι αντιδιαμετρικά. Η μία αφορά την προσέγγιση του καλλιτέχνη προς τα φυσικά σύνορα και τα εμπόδια που συναντά όταν προσπαθεί να τα περάσει, ενώ η άλλη αφορά την προσέγγιση του κοινού προς τα διαδικτυακά σύνορα που δημιουργεί ο ίδιος στο έργο του και τα εμπόδια που βάζει. Είναι αντίρροπες οι πορείες γιατί ο ένας προσπαθεί να διασχίσει τα σύνορα, να τα καταγράψει σε ένα αρχείο και αυτό να το δώσει στο κοινό και από την άλλη το κοινό να ξεπεράσει τα εμπόδια που βάζει αυτός, να δει το αρχείο και τελικά να προσεγγίσει τον καλλιτέχνη.

Διάσχιση των φυσικών συνόρων από τον καλλιτέχνη:

Στην πορεία του συναντά μία πολιτική ελέγχου και αποκλεισμού: εμπόδια (φυσικά όπως ποτάμια και τεχνητά όπως φύλακες), αποκλεισμένες εισοδοί και πιστοποιήσεις συνεχείς της ταυτότητάς του (έλεγχοι). Αν δεν έχει χαρτιά ή αν δεν πληρεί τις προϋποθέσεις, του αποκλείονται εισοδοί (π.χ. η καλλιτέχνης από τη Σερβία που έμενε Ισπανία, λόγω της καταγωγής της δεν μπορούσε να περάσει από τις κατακόμβες για να πάει Γαλλία, οπότε διάλεξαν άλλο δρόμο, από ένα δάσος που η σκοπιά δεν έδωσε σημασία/ ο Ρώσος φίλος του δεν μπορούσε να περάσει από κάποια τελωνεία/ ο ίδιος που λόγω της ενδυμασίας του- είχε ένα CD ROM γύρω από το λαιμό του αλλά καμία τσάντα- δεν έγινε δεκτός στα σύνορα από Καναδά προς Η.Π.Α.¹).

¹ M. Kabatoff, "The pathological notion of information : borderx", MelbourneDAC, 2003

σύρμα στο έδαφος, ασφάλεια, μελίση κατά μήκος μονοπατιού
ιδιωτικές περιουσίες με φράχτες για εκτροπή ταύρων
μπάρα, διαφορά υγρασίας
μεταλλικοί ψηλοί φράχτες, συρματοπλέγματα, φύλακες με κυάλια και ασύρματος, προειδοποιητικές πινακίδες, cctv κάθε 20 μ., ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα
φωτισμένο συρματοπλέγμα με cctv
αστυνομία, μαφία, αυτοκίνητα ασφάλειας, σκυλιά, συρματοπλέγμα διπλής όψης
στρατιωτικά ελικόπτερα, πυκνή βλάστηση
συρματοπλέγμα, φύλακες, σταθερά υπέρυθρα cctv, cctv, κεντρική γραμμή τρένου (επιβατικό, εμπορικό), παρακαμπτήριες γραμμές (τρένο με φορτίο αυτοκίνητα, τρένο με φορτίο τρένο), υπηρεσιακή γέφυρα, ιδιωτική γη, ενισχυμένος μεταλλικός φράχτης

Εικ. 13: πίνακας ιχνών συνόρου

Εικ. 14: ίχνη συνόρου

"I travelled at times with Alexei Shulgin, and he would often be dragged away and put into a cage just for being Russian. Even though he was wearing a suit and I looked like a scruffy anarchist he was thrown into a cage for twelve hours on the Croatian–Slovenian border"¹

"Heath leaves that day for Glasgow, where he is involved in another project. Late at night he texts me to tell me he has been stopped, searched and questioned under the Terrorism Act at Stansted Airport for acting suspiciously."²

¹ Skor, ό.π.
² Tarka, ό.π.

Διάσχιση των διαδικτυακών συνόρων από το κοινό:

Το κοινό μπορεί να δει το αρχείο στο διαδίκτυο αλλά δεν μπορεί να “μπει” σε αυτό: στήνει το έργο του ως ένα σύνορο βάζοντας εμπόδια και προϋποθέσεις που στηρίζονται στην καταγωγή και πιστοποίηση της ταυτότητάς τους (ελέγχονται από μία λίστα που έχει τις κατάλληλες χώρες, κάνει αίτηση (γραφειοκρατεία)). Αφήνει εισόδους που είναι προσιτές (όπως οι αδύναμες “θύρες” που συναντά ο κυβερνοπειρατής στο σύστημα), όπως αυτός που μένει στο εμπόριο και του απαγορεύεται η είσοδος, αλλά μπορεί να μπει μέσω ενός δημόσιου φορέα που πληρεί τις προϋποθέσεις. Ο ίδιος φτιάχνει το έργο του ώστε να ανατρέπεται η πιστοποίηση στην είσοδο ενός χώρου και κρίνει το πολυδιάστατο προφίλ που έχει ένα άτομο στο διαδίκτυο.

Όταν καταφέρει να μπει έχει στη διάθεσή του ένα ελεύθερο αρχείο το οποίο μπορεί να μεταβάλλει με νέες προσθήκες από δικές του εμπειρίες.

“...but now people put all their data on different platforms and different machines and think it’s fun.”²

“The site already mirrors the logic of the border: an ‘open’, transparent window that one needs authorisation to access.”³

2 Skor, ό.π.

3 Tarka, ό.π.

Εικ. 15: εξουσιοδοτημένη πρόσβαση

Εικ. 16: αίτηση κοινού

borderxing guide.

Client application.

Only static social clients are authorised to view BorderXing guide.
eg: libraries, colleges, cultural centres

Enter your client information below for authorisation.

Name:

Email:

Website:

Postal address:

Postcode:

Settlement:

Country:

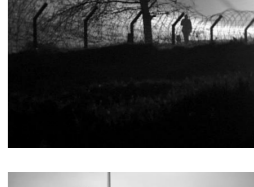
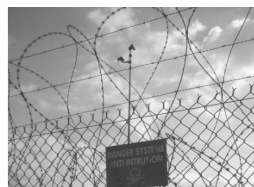
Network:

For network enter either network name or number:
eg cam.ac.uk or 131.111.8.46 or 111.8.46

ανιχνευτής σφαλμάτων (Netscat)

αποστολή και λήψη μηνυμάτων σε συνδέσεις του δικτύου. Είναι επίσης ένα κατασκοπευτικό και ανίχνευσης σφαλμάτων εργαλείο, καθώς παράγει οποιοδήποτε συσχετισμό είναι απαραίτητος. Χρησιμοποιείται ως το εργαλείο της “πίσω πόρτας”.

Εικ. 17: ίχνη συνόρου

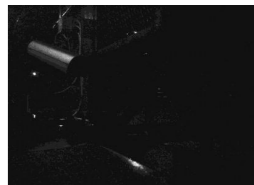
σάρωση “θυρών” (Port Scanning)

αποστολή πακέτων σε θύρες για ανίχνευση ανοιχτών δικτυακών θυρών, αδυναμιών, και υπηρεσιών που “ακούνε” τις θύρες (που προστατεύονται) με σκοπό την άντληση πληροφοριών από ένα απομακρυσμένο δίκτυο.

υπερανιχνευτής (SuperScan)

ανιχνεύει ανοιχτές θύρες στον υπολογιστή, που αποτελεί στόχο, και καθορίζει ποιες υπηρεσίες τρέχουν στη θύρα.

Εικ. 18: ίχνη συνόρου

βιομετρία:

“Η Βιομετρία, (biometry ή biometrics), είναι μια εξειδικευμένη επιστήμη που το αντικείμενο της έρευνάς της είναι η ανάλυση των βιολογικών στοιχείων μέσω δικών της στατιστικών και μαθηματικών μεθόδων.”¹

Αφορά την πιο καλή μέθοδο πιστοποίησης της βιολογικής ταυτότητας ενός ατόμου.

“οι τεχνολογίες δικτύου² έχουν αντικαταστήσει παραδοσιακές μορφές προβολής της αρχής στα εθνικά σύνορα. Κάρτες τεχνολογίας chip, βιομετρικά συστήματα, και ηλεκτρονικά κολάρα, ρυθμίζουν την πρόσβαση σε ιδιωτικές, προνομιούχες ή αλλιώς περιορισμένες περιοχές και συλλέγουν εικόνες της ανθρώπινης κίνησης σε γιγαντιαίες βάσεις δεδομένων...”

Η επιτήρηση των ηλεκτρονικά εξοπλισμένων συνόρων με τη βοήθεια της θερμότητας, των υπερύθρων, των ραντάρ και της δορυφορικής τεχνολογίας έχει υποστεί μία δραματική αλλαγή. Τα σημερινά σύνορα δεν αφορούν τόσο μία ρατσιστική άδεια και άρνηση συνόρου αλλά το προφίλ του χρήστη (user profiling).³

Έτσι, δημιουργείται ένα νέο είδος πολίτη, ο βιοπολίτης, στον οποίο ασκείται η βιοπολιτική (πολιτική που χρησιμοποιεί τη βιομετρία).

Η βιοπληροφορία που πηγάζει από τα σώματά μας μαζεύεται, συγκεντρώνεται και διαμοιράζεται σε όλο τον πλανήτη.

“Different types of bioinformation are extracted, gathered, accumulated and globally exchanged; from various forms of individual

identification, all types of health data, health insurance, through consumer information, to the surveillance of bodies in the public space....

...Genome databases,

biological<libraries>> of cell lines, patient databases at hospitals and clinics,

prescription databases, insurance databases, online medical services,..⁴”

¹ wikipedia, <<http://el.wikipedia.org/>>

² βλ. σελ. 26

³ Schneider, ό.π.

⁴ Heberle M., 2011, *Body as a weapon aimed at you*, <http://marthaheberle.pl/body_as_a_weapon_aimed_at_you.pdf>

Όταν η πληροφορία “βγει” από το σώμα μας είναι άυλη, αφηρημένη και ανεξάρτητη, όμως η ίδια μπορεί να παράγει ζωή, σάρκα και να την τροποποιήσει.

Η υλικότητα του σώματός μας και η πληροφορία του ελέγχεται και πλαισιώνεται από ένα δίκτυο οργανισμών που το ανακυκλώνουν, το διαμοιράζουν, το διανείμουν.

“information, be

they hospitals, pharmaceutical companies, security services, government agencies,

independent individuals etc⁵”

Για να συλλεχθεί αυτή η πληροφορία χρησιμοποιούνται κάποια εργαλεία που λειτουργούν κάθε φορά που το σώμα εισέρχεται σε κάποιο ίδρυμα, οργανισμό, δημόσιο χώρο.

“Current

biometrics include fingerprints, ultrasound fingerprinting, iris scans, hand geometry,

facial recognition, ear shape, signature dynamics, voice recognition, computer

keystroke dynamics, skin patterns, foot dynamics.”⁶

Το ίδιο το σώμα μπορεί να γίνει εργαλείο υπέρ του ατόμου και όχι κατά του.

5 ό.π.

6 ό.π.

πρωτόκολλο (protocol)

Το πρωτόκολλο είναι ένα σύνολο κανόνων συμπεριφοράς (που εφαρμόζεται σαν αλγόριθμος στους υπολογιστές) στο ετερογενές σύστημα του διαδικτύου, που διανέμει πληροφορίες μεταξύ πολλών κεντρικών υπολογιστών.¹ Οι κανόνες αυτοί καθορίζουν τη μορφή, το χρόνο και τη σειρά μετάδοσης των πληροφοριών . Ουσιαστικά προστατεύει τον πηγαίο κώδικα που είναι παράγωγο της γλώσσας προγραμματισμού και εκτελεί εντολές. Είναι η πρώτη ουσία που δημιουργεί οποιαδήποτε πληροφορία. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να υπάρξουν κάποιοι (οργανισμοί, όπως εταιρείες και κυβερνήσεις) που προσπαθούν να αποκτήσουν εξουσία και έλεγχο επί του πρωτοκόλλου για να περιορίσουν την πρόσβαση σε δικούς τους πηγαίους κώδικες.

¹ Alexander R. Galloway, *Protocol: How Control Exists after Decentralization*, Cambridge: The MIT Press, 2004, σποράδη

Εικ. 19: βιομετρικά συστήματα

A modern lie detector, combining sensors for breathing rate across the chest, blood pressure on the arm and galvanic skin response on the fingers.

παρακολούθηση- χαρτογράφηση συνόρων _ ανίχνευση συστήματος (System Detection)- καταμέτρηση (enumeration)

Η παρακολούθηση αποτελεί βασική διαδικασία της αναγνώρισης του συστήματος. Αυτή μπορεί να γίνει με διάφορα εργαλεία που “κατασκοπεύουν” το δίκτυο υπολογιστών για υπηρεσίες και άλλα. Η παρακολούθηση δίνει στον κυβερνοπειρατή στοιχεία του συστήματος που μετά, με τη χρήση άλλων εργαλείων, χαρτογραφεί το προφίλ του. Ο τρόπος παρακολούθησης διαφέρει ανάλογα με τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται. Αντίστοιχα, στις παρεμβάσεις, που αναλύονται, αυτές οι διαδικασίες αντιμετωπίζονται διαφορετικά, ανάλογα με τη φύση των εργαλείων που θέλουν να χρησιμοποιήσουν. Στο τέλος, καταγράφουν τα στοιχεία που είναι χρήσιμα σε ένα αρχείο που χρησιμοποιούν επιτόπου ή αργότερα.

ενεργητική ανίχνευση λειτουργικού συστήματος (Active Operating System Detection)

συγκέντρωση πληροφοριών για την κατάσταση του δικτύου ενεργητικά- αλληλεπιδρώντας με αποστολές πακέτων.

παθητική ανίχνευση λειτουργικού συστήματος (Passive Operating System Detection)

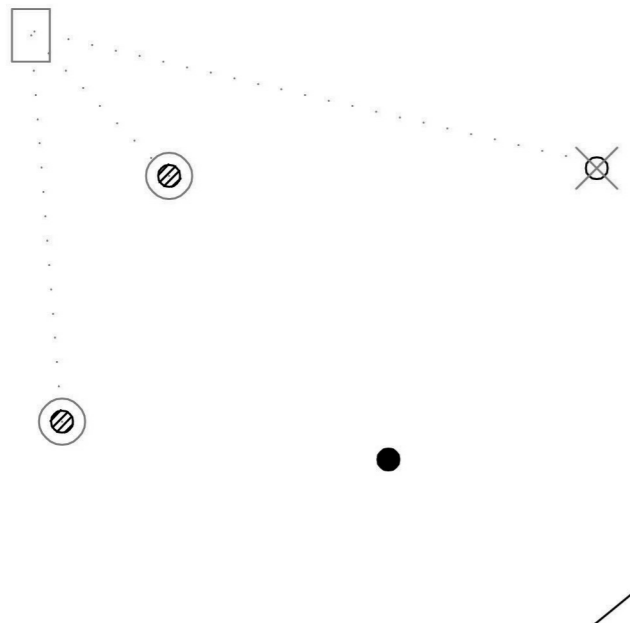
συγκέντρωση πληροφοριών για την κατάσταση του δικτύου παθητικά, δηλαδή χωρίς να στέλνονται πακέτα και να ανιχνεύεται η δράση τους.

καταμέτρηση (enumeration)

μετά από την επιτυχή αναγνώριση συνδεδεμένων υπολογιστών και τρεχούμενων υπηρεσιών, σε αυτό το στάδιο ο κυβερνοπειρατής θα εξετάσει σχολαστικά τις προσδιορισμένες υπηρεσίες για αδυναμίες. Η διαφορά με τα προηγούμενα είναι το επίπεδο εισβολής. Περιλαμβάνει ενεργές συνδέσεις με το σύστημα και απευθείας επικοινωνία με αυτό (άμεσα αιτήματα). Γίνεται μία πιο λεπτομερής καταμέτρηση και άρα λίστα των στοιχείων.

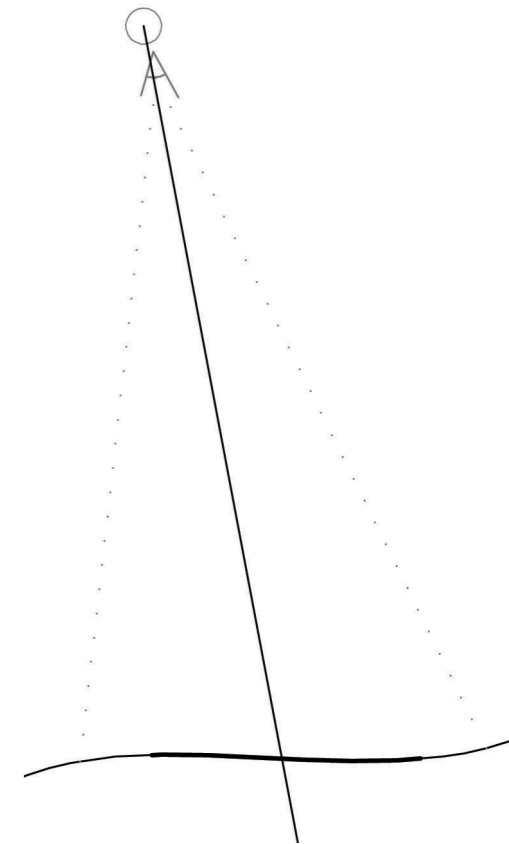
Οι κυβερνοπειρατές κατασκευάζουν εργαλεία παρακολούθησης και χαρτογράφησης αφού σχεδιάσουν τη συνολική εισβολή προς το σύστημα. Έτσι, μπορούν να ελέγχουν τη δράση τους από μακριά και σε ασφαλές σημείο. Μεγάλη σημασία στην παρέμβαση αυτή έχει το εργαλείο που κατασκευάζουν για να καθοδηγήσουν τον περιπλανώμενο. Γίνεται από πριν παρακολούθηση της δραστηριότητας της ερήμου (για φαγητό, νερό, σκιά) από μακριά (με έρευνα στο διαδίκτυο) και στη συνέχεια καταγράφεται σε έναν χάρτη που ενσωματώνεται σε ένα καθημερινό αντικείμενο (το κινητό). Το αντικείμενο αυτό, όμως, γίνεται τότε εργαλείο άμεσης παρακολούθησης, δηλαδή ανίχνευσης, της δραστηριότητας (που είναι καταγεγραμμένη σε αυτό) τη στιγμή της περιπλάνησης. Όταν τελειώνει κάθε περιπλάνηση επιστρέφεται και ανανεώνεται η βάση δεδομένων του. Έτσι, δε χρειάζεται η άμεση παρατηρητικότητα αυτού που συμμετέχει για να διασχίσει τα σύνορα.

Κατασκευή εργαλείου παρακολούθησης

Οι κυβερνοπειρατές δημιουργούν πίσω κανάλια για να έχουν κρυφή επικοινωνία με το σύστημα. Έτσι, μπορούν να παρακολουθούν από μακριά (παθητική παρακολούθηση), αλλά και από κοντά με εργαλεία άμεσης παρακολούθησης (ενεργητική). Ο Bunting παρακολουθεί τα σύνορα, είτε από μακριά με πολλές προσεγγίσεις, είτε από κοντινά ασφαλή σημεία παρακολούθησης. Σημειώνει τις εισόδους και τις ασφαλής διαδρομές και τις ακολουθεί επιτόπου ή τις χρησιμοποιεί μετά. Στη συνέχεια καταγράφει ό,τι θεωρεί σημαντικό στο αρχείο του.

Παρακολούθηση- χαρτογράφηση στόχου

χαρτογράφος δικτύου (Network Mapper (Nmap))

εργαλείο που δημιουργεί χάρτη του δικτύου (κεντρικών υπολογιστών και υπηρεσιών), που στοχεύει, στέλνοντας πακέτα δεδομένων και αναλύοντας τα αποτελέσματα.

χάρτης ως οδηγός

σε 3 με 4 βδομάδες χαρτογράφησαν τα σύνορα (Η.Π.Α-Μεξικό) με GPS για να βρεθούν οι ακριβείς συντεταγμένες που είναι απαραίτητες για τη δημιουργία του πλαισίου που θα περιλαμβάνει την έναρξη και τα σημεία του Transborder Immigrant Tool.

Μετά μέσα σε 3 μήνες, ερεύνησαν διασυνοριακά δίκτυα και δομές, όπως η Homeland Security, Halliburton border security, border patrol και Minutemen, και εγκαταστάσεις νερού και φαγητού υποστηρικτικών κοινοτήτων- με σκοπό την επιβίωση των μεταναστών και την επιλογή των πιο χρήσιμων διαδρομών από αυτές που χαρτογραφήθηκαν.

Σε 5 με 6 μήνες ανέπτυξαν τον αλγοριθμικό κώδικα, δοκίμασαν τις συντεταγμένες του GPS και ανέπτυξαν τις αγγλικές και ισπανικές διασυνδέσεις και οδηγίες για χρήση.

Αποστασιοποιημένοι από περιοχή σε δικό τους χώρο.

Αντίστοιχα στους κ. η χαρτογράφηση γίνεται από μακριά με την αποστολή πακέτων για στο σύστημα.

απομακρυσμένη αναγνώριση συνόρων

Ο Bunting επιχειρεί πολλές διαφορετικές προσεγγίσεις προς ένα σύνορο που είναι πολύπλοκο και επικίνδυνο. Βρίσκει διαφορετικές διαδρομές και σημεία παρατήρησης πριν εισβάλλει.

ανιχνευτής σφαλμάτων (Netcat)

αποστολή και λήψη μηνυμάτων σε συνδέσεις του δικτύου. Είναι επίσης ένα κατασκοπευτικό και ανίχνευσης σφαλμάτων εργαλείο, καθώς παράγει οποιοδήποτε συσχετισμό είναι απαραίτητος. Χρησιμοποιείται ως το εργαλείο της “πίσω πόρτας”.

Εικ. 20: βιομετρικά συστήματα

Εικ. 21: σύνορα που προσέγγισε πολλές φορές ο Bunting

18	ΣΟΥΗΔΙΑ- ΔΑΝΙΑ (έρευνα για προσέγγιση συνόρων)
24	ΓΑΛΛΙΑ- ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ
26	ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ- ΓΑΛΛΙΑ

κατασκευή ενός “συναισθηματικού” χάρτη

Ανόμοια εργαλεία για την κατασκευή ενός χρηστικού αντικειμένου:

Αλγόριθμος εικονικού πεζοπόρου, GPS, κινητό, προγράμματα για οδηγίες, σύστημα ηχογράφησης (ποιήματα).

Αλγόριθμος εικονικού πεζοπόρου (Virtual Hiker Algorithm)

Είναι ένας αλγόριθμος που παράγει με υπολογιστικές διαδικασίες εικονικά μονοπάτια που προέρχονται από δεδομένα, με τέτοιο τρόπο που τους επιτρέπει να διασχιστούν εκ νέου στον πραγματικό χώρο. Για παράδειγμα, η πρώτη προσπάθεια διάσχισης μονοπατιού με εικονικό πεζοπόρο σε ένα πραγματικό τοπίο έγινε από τους C5, το 2005, οι οποίοι επιχειρήσαν να ανακαλύψουν το Άλλο Μονοπάτι του Μέγα Σινικού Τείχους της Κίνας στην Καλιφόρνια¹. Με άλλα λόγια “τοποθέτησαν” το εικονικό μονοπάτι του Τείχους στο χάρτη μίας περιοχής της Καλιφόρνιας και το διέσχισαν. Από αυτό προκύπτουν εικονικές και χωρικές συγκρίσεις του εδάφους τις Κίνας και της Καλιφόρνιας.

“a series of short haikus that welcome individuals and offer poetic respite. Global Poetic System GPS”²

“The poems—“Al-Khwārizmī,” “Precession,” “Transition,” and “Dubliners”—are representative of my collaboration with Electronic Disturbance Theatre (EDT) on the Transborder Immigrant Tool.”³

“The Transborder Immigrant Tool includes poems for psychic consultation, spoken words of encouragement and welcome, which I am writing and co-designing in the mindset of Audre Lorde’s pronouncement that “poetry is not a luxury...

...For, the excerpt, itself infused with the “transversal logic” of the poetic, acts as one of the Transborder Immigrant Tool’s internal compasses, clarifying the ways and means by which I and my collaborators approach this project as ethically inflected, as transcending the local of (bi-)national politics, of borders and their policing.”

¹ Paintersflat, ό.π.

² Apsan M., ό.π.

³ Post.thing.net, <<https://post.thing.net/node/2792>>

Τα τακτικά μέσα βασίζονται στη λογική “*κάν’ το μόνος σου*” (*Do It Yourself*), που επινοήθηκε το 90’ για πειράματα εναλλακτικών τρόπων καθημερινότητας, που στηρίζονται στην αυτόνομη κατασκευή (του φαγητού, του σπιτιού, της εκπαίδευσης κλπ). Αφορά την επινόηση ανέξοδων και υβριδικών εργαλείων/ μέσων.

Σύμφωνα με τη θεωρία των τακτικών μέσων¹, δεν είναι όλες οι εικόνες (που ανακυκλώνονται σε κάθε κοινωνία) διαθέσιμες ώστε να επηρεάζουν τις ευκαιρίες που έχουμε στη ζωή και θα έπρεπε να σκεφτούμε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ως κεντρική πηγή των αυτοπροσδιορισμών μας.

Σύμφωνα με το Wodiczko, “*κατά τη διάσχιση συνόρων ο μετανάστης περνάει από ψυχολογικές διαδικασίες μετασχηματισμού της ταυτότητάς του*”². Τα σύνορα γίνονται ένας χώρος κενός της μνήμης, μεταβατικός και ρευστός. Στην έρημο αυτό συμβαίνει ακόμα πιο έντονα.

“Για να τα διασχίσουν χρειάζονται κάποιον εξοπλισμό ή τέχνασμα”³.

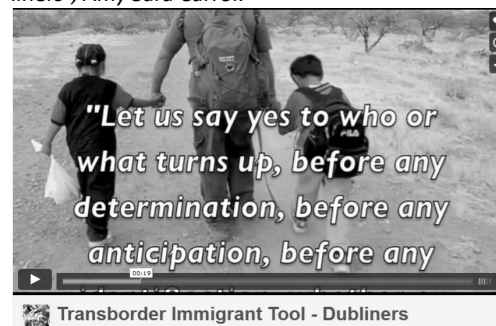
Γενικά, οι τεχνικές της κυβερνοπειρατείας δίνουν μία εύκολη διαφυγή από αυτούς τους ψυχολογικούς μετασχηματισμούς με εξοπλισμό (κατασκευή εργαλείου TIT) και τεχνάσματα όπως η μεταμφίεση, κρύψιμο, παρακολούθηση (τεχνικές του Borderxguide). Μικρές τακτικές που οδηγούν στην απόκτηση περισσότερης αυτοπεποίθησης.

¹ David Garcia, Geert Lovink, “the ABC of tactical media”, στο Συλλογικό *The Sarai Reader 2001 - The Public Domain*, επίμ. G. Lovink, S. Sengupta, Waag Society for Old & New Media, 2001, σ. 89-92

² P. C. Phillips(2003), “Δημιουργώντας τη δημοκρατία: Ένας διάλογος με τον Krzysztof Wodiczko”, από το Συλλογικό έργο *Το πολιτικό στη σύγχρονη τέχνη*, επίμ. Γ. Σταυρακάκης, Κ. Σταφυλάκης, Εκκρεμές, 2008

³ ό.π.

Εικ. 22: το ποιήμα “Dubliners”, Amy Sara Carroll

αντίστροφη επικοινωνία (Reverse telnet)

τεχνική που δημιουργεί πίσω κανάλια από το σύστημα προορισμού στο σύστημα που επιτίθεται. Το telnet είναι πρωτόκολλο επικοινωνίας διασυνδεδεμένων υπολογιστών και με αυτό ο χρήστης μπορεί να ελέγχει (όσο του επιτρέπεται από τον διαχειριστή) έναν υπολογιστή του διακομιστή (π.χ. για απομακρυσμένες βιβλιοθήκες). Λέγεται αντίστροφο telnet γιατί η σύνδεση προέρχεται από το σύστημα προορισμού (διακομιστής) και δεν είναι το επιτιθέμενο σύστημα που ζητάει άδεια να συνδεθεί. Έτσι αποκτούν πρόσβαση σε σημαντικές συσκευές.

“λαγωνικό “ πακέτου (Packet sniffer)

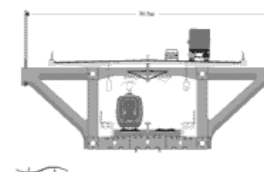
είναι λογισμικό με δυνατότητα παρακολούθησης των πακέτων ενός δικτύου χωρίς να γίνεται αντιληπτό. Όταν γίνει αντιληπτό κάποιο πακέτο το οποίο ικανοποιεί συγκεκριμένα κριτήρια, καταγράφεται σε ένα αρχείο. Χρησιμοποιείται και νόμιμα για την καταγραφή και διόρθωση στην κίνηση (traffic) του δικτύου.

Εικ. 23: πίνακας σημείων

παρακολούθησης

πύργος κυνηγιού, παρατηρητήριο για ποτάμι
μη ηλεκτροφόρα σημεία δίπλα από είσοδο, παρακολούθηση της κυκλοφορίας και μέτρηση
γερανογέφυρα ηλεκτρισμού κάτω από γέφυρα για να μπει στο σταθμό
χαντάκι(κουβέρτα) από μετανάστες
στρατηγικές θέσεις παρακολούθησης σε κορυφές λόφου castle hill, κέντρο διανομής ηλεκτρισμού, κορυφογραμμή, παρατηρητήριο, κρυψώνα κάτω από γέφυρα για να σκαρφαλώσει στο τρένο, στα ψηλά χορτάρια για παρακολούθηση δρόμου

Εικ. 24: σημεία παρακολούθησης στα σύνορα

συναισθηματική χαρτογράφηση¹
 "...visualising intimate biometric data and emotional experiences using technology..."²

Η χαρτογράφηση του σώματος συμβαίνει όπως ακριβώς η χαρτογράφηση εδάφους. Δημιουργούνται χάρτες με τη βοήθεια της βιοπληροφορίας που λαμβάνεται από τον άνθρωπο με τα εργαλεία που είπαμε πιο πάνω ή με απλές εικόνες του σώματος.

Η χαρτογράφηση (καταγραφή και αρχειοθέτηση) των εικόνων του σώματός μας καθορίζει τις ταυτότητες και τις διαφορές μας. Τα χαρακτηριστικά κατηγοριοποιούνται και δημιουργούν μία βάση σύγκρισης εμάς με τους άλλους.

*"Images of human beings, like maps of the world, locate like and unlike, near and far, familiar and strange. These categories, which are premised in the sense of what we see as being similar or different to who we are, or where we stand - on our sense of orientation. It is through these that power creates the binaries needed to inscribe in our minds it's map of the world."*³

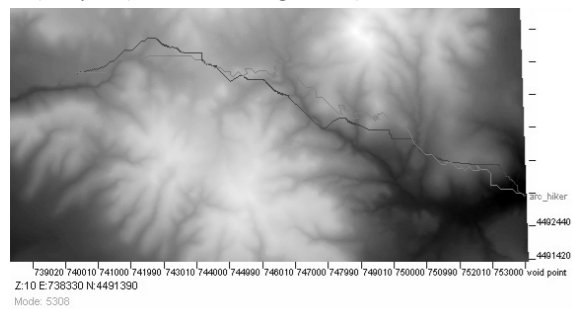
Άρα, δημιουργείται ένα μέτρο για τη διαφορά, ένα σύνορο μεταξύ μας. Η διαφορά στον τρόπο που προσανατολιζόμαστε, οι διαφορές που ορίζουν σε ποια χώρα ανήκουμε δημιουργούν μεταβατικούς χώρους συνόρων. Εκεί τα χαρακτηριστικά μας ελέγχονται και αποφασίζεται αν έχουμε το δικαίωμα να περάσουμε τα σύνορα.

Η συναισθηματική χαρτογράφηση του Christian Nold⁴ δημιουργεί χάρτες σε αντιπαράθεση με του προαναφερόμενους, που βασίζονται στα συναισθήματα και τις αντιδράσεις των ανθρώπων.

Εικ. 25: παράδειγμα συναισθηματικής χαρτογράφησης του Christian Nold

Εικ. 26: παράδειγμα εικονικής διαδρομής πάνω σε χάρτη (πραγματικού τόπου) με τον αλγόριθμο εικονικού πεζοπόρου (Virtual Hiker Algorithm)

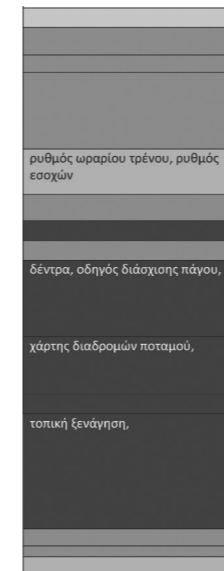
Εικ. 2

Images of human beings construct a map of the world. Even the judgement in a criminal case has to rely on the metaphor of the difference between the maps of two countries when talking about the difference between impressions of the ridges and whorls at the fingertips of two human beings.

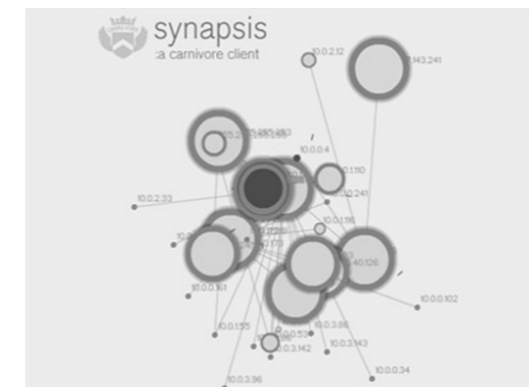
παρακολούθηση και χαρτογράφηση

Ο Bunting όταν παρακολουθεί τα σύνορα σημειώνει διάφορες πληροφορίες οι οποίες μπορεί να είναι χρήσιμες (όπως ωράριο τρένου, ρυθμός που εμφανίζονται οι εσοχές σε ένα τρένο ώστε να κρυφτεί όταν χρειαστεί). Επιπλέον, συγκεντρώνει χάρτες, οδηγούς και άλλα από την κάθε περιοχή που μπορούν να τον βοηθήσουν να διασχίσει με ασφάλεια μία παγωμένη λίμνη για παράδειγμα. Τελικά, εκμεταλλεύεται στοιχεία που προβάλλονται για κάθε περιοχή/ σύνορο και μετά τα καταγράφει επιτόπου σε αυτοσχέδιους χάρτες.

Εικ. 29: ασφαλής διάσχιση

Εικ. 28: synopsis

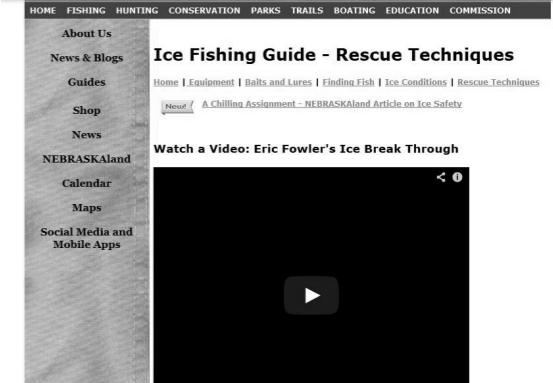
χαρτογράφηση δικτύου- έκδοση σάρωσης (Nmap Version Scanning)

ουσιαστικά καταμετρά ονόματα υπηρεσιών και θύρες. Σε αυτήν την περίπτωση πηγαίνει ένα βήμα πιο πέρα και ανακρίνει τις "θύρες", προσελκύοντας ανατροφοδότηση και αντιστοιχίζοντας ό,τι λαμβάνει με γνωστά πρωτόκολλα, χρησιμοποιώντας ένα διαφορετικό φάκελο με το όνομα nmap-service-probe, που περιλαμβάνει πληροφορίες για γνωστές απαντήσεις υπηρεσιών. Με την πρόσθετη αυτή γνώση, μπορούν να ανιχνευτούν "κρυμμένες" υπηρεσίες.

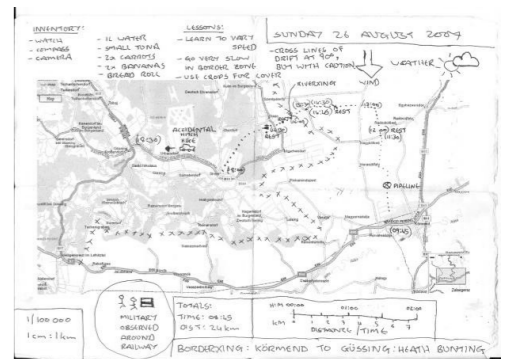
*"Η synopsis είναι μία εφαρμογή που εικονοποιεί μερικώς την κίνηση του διαδικτύου. Είναι το ανώτερο επίπεδο του Carnivore, ένα εργαλείο επιτήρησης του διαδικτύου. Το Carnivore¹ είναι μία εφαρμογή που ακούει όλη την κίνηση δεδομένων σε ένα δίκτυο (email, websurfing, κλπ). Τα δεδομένα ταξιδεύουν στο ίντερνετ σε πακέτα μεταξύ δύο κομπιούτερ. Ο πελάτης της Synopsis εικονοποιεί αυτά τα πακέτα και μερικώς αποκαλύπτει την τοπολογία του δικτύου. Την ίδια στιγμή χρησιμοποιεί αυτή την πληροφορία για να δημιουργήσει μία μοναδική ηχητική ατμόσφαιρα."*²

- 1 Είναι μία αναπαραγωγή του κατασκοπευτικού λογισμικού DCS1000 που χρησιμοποιεί το FBI και δημοσιεύτηκε για καλλιτεχνική χρήση. βλ. Jaschko, ό.π.
- 2 *visualcomplexity*, <http://www.visualcomplexity.com/vc/project_details.cfm?id=59&index=59&domain=>

Εικ. 30: οδηγός για παγωμένη λίμνη

Εικ. 31: χάρτες του Bunting

αρχείο:

Το αρχείο είναι ένας τρόπος πρόσβασης στο παρελθόν . Με αυτό παράγεται η ιστορία και είναι σημαντικό για τη διαμόρφωση της συλλογικής μνήμης. Το αρχείο του Foucault¹ είναι ένας χώρος που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ερευνητικό πεδίο όλων των άγνωστων μαρτυριών. “Αυτό το αρχείο περιέχει μία χαρτογραφική λειτουργία, η οποία φανερώνει αδυναμίες, παράδοξα και απορίες αυτού που καταγράφηκε πάντα σε σχέση με το παρόν”². Χρησιμοποιείται ως στρατηγική προβληματισμού της δεδομένης πληροφορίας (καταγράφεται από κάποιο παρόν πριν γίνει παρελθόν) που βοηθά στην ανασύνταξη των αποφάσεων στο παρόν. Είναι, λοιπόν, μία συλλεκτική ανάπτυξη (δυναμική και συνεχής) ενός συστήματος προβληματισμού για το τώρα.

Η παραγωγή αυτού του δυναμικού αρχείου στοχεύει έξω από τις “κατασκευαστικές υποκειμενικότητες”³ (επιστήμης, τέχνης, αισθητικής) και συμβαίνει ως εξής⁴:

1. Επινοείται μία μεθοδολογία καταγραφής που αποκαλύπτει έμφυτες κρυφές δυνάμεις του περιβάλλοντος
2. Δημιουργείται μια ανοιχτή συλλογή αρχειακών αντικειμένων με τη μεθοδολογία, που επιτρέπει την ανακάλυψη απρόβλεπτων στοιχείων και συνδέσεων.

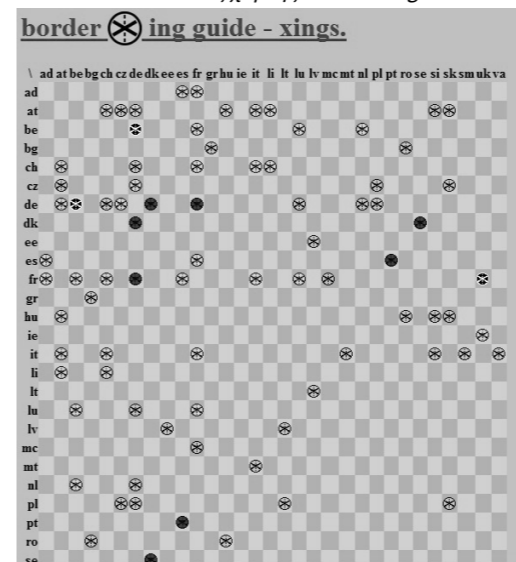
¹ Gregory Sholette, Blake Stimson, “Encyclopedic entries”, στο Thompson Nato, Sholette Gregory (επιμ.), *The Interventionist: Users’ Manual for the Creative Disruption of Everyday Life*, Massachusetts : MASS MoCA Publications, 2004, σ. 124

² ό.π.

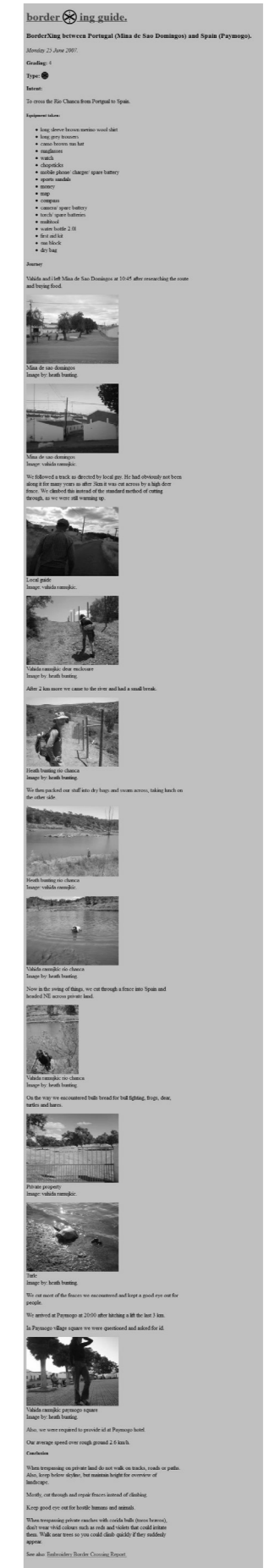
³ ό.π.

⁴ ό.π

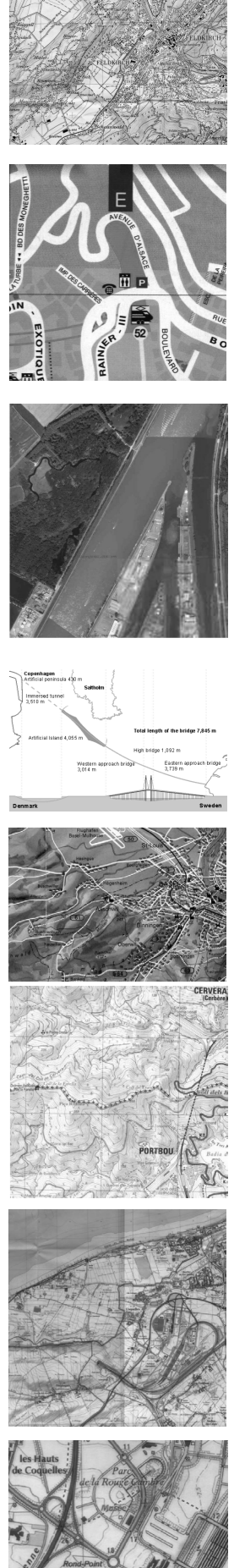
Εικ. 32: διαδικτυακός χάρτης του Bunting

Εικ. 33: διαδικτυακό αρχείο του Bunting

Εικ. 34: χάρτες που συμβουλευεται ο Bunting

τρόποι διάσχισης_επιθέσεις (attacks)

Αφού γίνεται η αναγνώριση της περιοχής οι καλλιτέχνες αρχίζουν να “επιτίθονται” στο σύστημα, ουσιαστικά να διασχίζουν τα σύνορα. Στην περίπτωση του BORDERXGUIDE, ο Bunting ψάχνει να βρει εναλλακτικούς τρόπους διάσχισης που δε θα τον εμποδίζουν να διασχίσει (κρυφές διαδρομές, παραβιάσεις, μη ελεγχόμενες διαδρομές). Ενώ, οι EDT διασχίζουν την περιοχή κάνοντας στάσεις γιατί μόνο έτσι επιβιώνουν και αντέχουν. Προσπαθώ να βρω αυτές τις δύο διαφορετικές προσεγγίσεις με την έννοια της στάσης και κίνησης στην επίθεση.

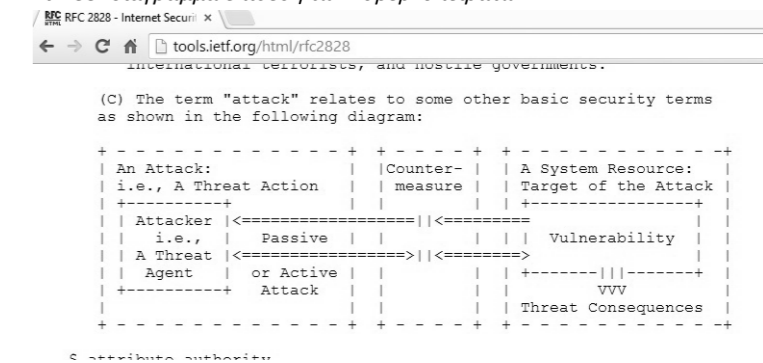
μη πιστοποιημένες επιθέσεις (Unauthenticated attacks)

Έχοντας ως αρχή τη γνώση του στόχου, που συλλέχθηκε με τους προηγούμενους τρόπους, αυτές οι επιθέσεις καλύπτουν απομακρυσμένου δικτύου εκμεταλλεύσεις και αφορούν την κατάσταση που ο εισβολέας δεν έχει δικαίωμα/ πιστοποίηση να εισέλθει.

πιστοποιημένες επιθέσεις (Authenticated attacks)

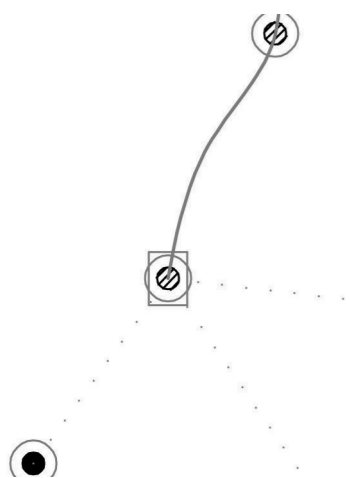
Αν κάποια από τις προηγούμενες επιθέσεις επιτύχει και ο εισβολέας αποκτήσει πιστοποίηση, τότε ο κ. στρέφεται προς το κλιμακωτό πλεονέκτημα (escalating privilege), εάν είναι απαραίτητο, αποκτώντας απομακρυσμένο έλεγχο του στόχου, αποσπώντας κωδικούς και άλλες πληροφορίες, εγκαθιστώντας “πίσω πόρτες” και καλύπτοντας τα ίχνη του.

Εικ. 35: Διάγραμμα επίθεση των κυβερνοπειρατών

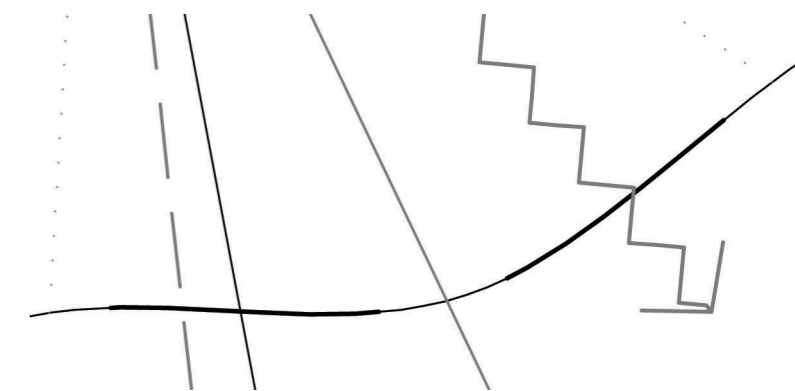
Κάποιες φορές ένα εργαλείο για να εισβάλλει σε ένα σύστημα χωρίς να γίνει αντιληπτό παραμένει ακίνητο ή κρύβεται και παρακολουθεί τις “κινήσεις πακέτων” (traffic) του δικτύου και δίνει την πληροφορία που χρειάζεται για να κινηθεί το ίδιο ή άλλο εργαλείο. Η διάσχιση των EDT είναι μία συνεχόμενη κίνηση στην έρημο, που καθοδηγείται από ένα εργαλείο/ εικονικό πεζοπόρο. Η κίνηση αυτή διακόπτεται από κάποιες στάσεις, στις οποίες καθορίζεται η εξέλιξη της διαδρομής. Πρόκειται για μη πιστοποιημένη επίθεση.

Στάσεις στη διάσχιση

Η πιστοποιημένη επίθεση είναι πιο “βίαιη” στο σύστημα. Ο εισβολέας γνωρίζει τους πρώτους κωδικούς για να εισέλθει νόμιμα και επιτίθεται πιο άφοβα, πιο ενεργητικά (αφήνοντας ίχνη) και πιο στοχευμένα μέσα στο σύστημα με διάφορους τρόπους (“σπάζοντας” κωδικούς, αρπάζοντας τα “κρυπτογραφήματα” των κωδικών και άλλα). Ο Bunting κινούμενος συνεχώς δημιουργεί και ψάχνει για νέα περάσματα στα σύνορα, με πολλούς τρόπους (κόβοντας φράχτες, φτιάχνοντας βάρκες). Η κινήσεις του, όμως, μπορεί να μοιάζουν και με τις μη πιστοποιημένες επιθέσεις, αφού κάποιες φορές μεταμφιέζεται ή κρύβεται.

Δημιουργία περασμάτων/ διασχίσεων

παθητική αποτύπωση δεσμίδων (Passive stack fingerprinting)

παρακολουθεί την κυκλοφορία του δικτύου για να καθορίσει την κατάστασή του. Είναι απαραίτητο να βρίσκεται σε κεντρική θέση στο δίκτυο και σε κάποια θύρα που επιτρέπει την κατακράτηση πακέτου (σε θύρες με “καθρέφτες” για παράδειγμα).

ασφαλή σημεία

(σημεία “οάσεις”)

Η πεζοπορία χαρακτηρίζεται από “τομές”/ παύσεις στις οποίες ο πεζοπόρος μπορεί να κάνει μία στάση να ξεκουραστεί, να προφυλαχτεί, να πεί νερό, να σκεφτεί, να ηρεμήσει. Είναι οι τομές του εικονικού χώρου (αλγόριθμος εικονικού πεζοπόρου) στον πραγματικό χώρο της ερήμου.

Όσο χρόνο διαρκούν ο πεζοπόρος έρχεται σε νοητική επαφή με τα στοιχεία της περιοχής και αλληλεπιδρά με αυτά. Έρχονται σε διάδραση με ένα άλλο αντικείμενο πέρα από το μέσο που τους οδηγεί.

Οι κινήσεις που κάνει διαμορφώνονται κάθε φορά από το αντικείμενο που αλληλεπιδρά, είτε είναι η “πυξίδα” (κινείται) του είτε είναι ένα βαρέλι με νερό(σταματά).

1. "άορατη" (από τις μεθόδους ελέγχου) διάσχιση

“the term coyote also refers to a very special type of human being: the traffickers in migrants, who for a fee offer their knowledge of how to cross a state border without the usual paperwork.”

“... Heath Bunting plays the role of a coyote, or rather, a virtual coyote, committed to the principle of open source. Bunting collects border experiences...”¹

_ αποφυγή ανίχνευσης _

Επιδίδωκει να μένει άορατος και κινούμενος συνεχώς.

Γράφει οδηγίες και λίστες από εξοπλισμό και τακτικές που τον βοηθούν να επιβιώσει και να παραμείνει άορατος (τακτικές επιβίωσης, νερό, γνώση εναλλακτικών εισόδων) και προσπαθεί να εντοπίσει κρυψώνες. Κάποιες φορές κινείται σαν ζώο ή κρύβεται στις εσοχές ενός τούνελ.

¹ Schneider, *ό.π.*

κρύψιμο φακέλων (hiding files)

περιλαμβάνει μεθόδους απόκρυψης εργαλειοθήκης και αρχείων στο σύστημα- στόχο για μετέπειτα χρήση. Μπορεί να γίνει με την εντολή attrib που χρησιμοποιείται για την προβολή, αφαίρεση, προσθήκη χαρακτηριστικών αρχείων.

Message 21 08 (17.18p m)

To: +447970597032
becoming invisible also a matter of speed?
invisible crowds?
Proceed?

21-Aug-07 13:31
From: +4479705970

32
Invisibility is normally the preserve of the elite.
Proceed?¹

¹ Tarka, *ό.π.*

Εικ. 36: χρήση του εργαλείου TIT

Εικ. 37

When moving I was careful to not move like a human. I would walk backwards, sideways and on all fours. Also imitating the movement of different animals. The human eye is highly trained to pick out human like movement.

Κρησφύγετα:

“Οι αντάρτικες δυνάμεις δεν μπορούν να πολεμούν συνεχώς. Πρέπει να έχουν υπό τον έλεγχό τους ασφαλείς περιοχές, στις οποίες θα μπορούν να καταφεύγουν για ανάπαυση και ανάκτηση δυνάμεων, για συντήρηση οπλισμού, υλικού, κλπ.(...) Τέτοιες περιοχές βρίσκονται από παράδοση σε απομακρυσμένα, δυσπρόσιτα εδάφη, συνήθως σε βουνά και δάση.”¹

¹ Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος- Λαρούς- Μπριτάνικα, «Ανταρτοπόλεμος», Πάπυρος, Αθήνα, 1996

Εικ. 38: πίνακας

καταφυγίων στα

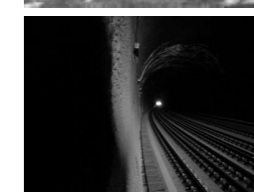
σύνορα

Καταφύγιο
καταφύγιο βουνού
καταφύγιο βουνού
καταφύγιο με πληρωμή
ψηλά σπάρτα
φυσική κάλυψη
εσοχές στο τούνελ
μονοπάτια με φύλλα στα δέντρα
δίκτυο καταφυγίων
μέσα στο ποτάμι
εσοχές στο τούνελ,
γερανογέφυρα
ηλεκτρισμού
στρατιωτικά τούνελ
Ανασκαφές
τούνελ αποστράγγισης
κάτω από ράμπα τρένου,
στους θάμνους, στα ψηλά χορτάρια, κάτω από όχημα
εμπορικό για να μη γίνει αντιληπτός από οδηγό,
σχύρωμα pill box, κάτω από γέφυρα, μικροτούνελ, κολώνες

Εικ. 39: ο Bunting στα σύνορα Ουγγαρίας- Αυστρίας

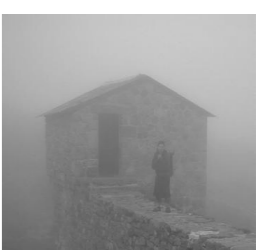
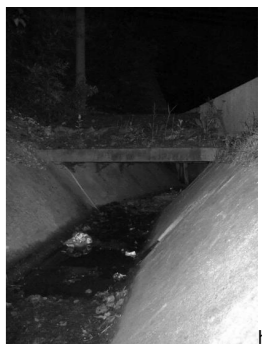
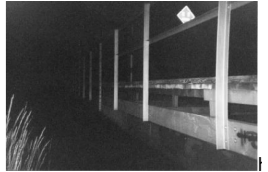
Εικ. 40: καταφύγια στα σύνορα

rootkit

ένα λαθραίο είδος λογισμικού σχεδιασμένο για να κρύβει την ύπαρξη κάποιων προγραμμάτων και διαδικασιών από μεθόδους ανίχνευσης και να επιτρέπει τη συνεχή πρόσβασή τους σε έναν υπολογιστή. Τυπικά, ένας εισβολέας εγκαθιστά ένα rootkit σε έναν υπολογιστή μόλις αποκτήσει πρόσβαση. Η ανίχνευση του είναι δύσκολη επειδή μπορεί να είναι σε θέση να αλλάξει ακόμα και το λογισμικό που προορίζεται για την εύρεσή του. Ένα rootkit συνήθως ενσωματώνεται σε κάποιο από τα βασικά αρχεία του λειτουργικού συστήματος και με αυτόν τον τρόπο αποκτά τον πλήρη έλεγχο όλου του συστήματος.

Για παράδειγμα αν ένα rootkit ενσωματωθεί στο πρόγραμμα του λειτουργικού συστήματος το οποίο ελέγχει την ορθότητα του συνθηματικού για να επιτρέψει σε κάποιον χρήστη να συνδεθεί με τον υπολογιστή, τότε, κάθε φορά που κάποιος δίνει τον κωδικό του για να συνδεθεί με τον υπολογιστή ενεργοποιεί αυτό το πρόγραμμα το οποίο μπορεί πλέον να αποκτήσει τον έλεγχο του υπολογιστή ή απλά να αντικαθιστά οποιοδήποτε άλλο πρόγραμμα το οποίο με τη σειρά του να περιέχει ενσωματωμένο άλλο, κακόβουλο, λογισμικό.

Εικ. 41: δοκιμαστικός περίπατος των EDT

Εικ. 42: καταφύγιο στα σύνορα

"...current and pre-emptive transborder networks and infra-structures, such as, Homeland Security activities, Halliburton border security projects, border patrol and Minutemen activities and water/food anchors established by support communities along the border"¹

"Bang's laboratory new Transborder Immigrant Tool will find every leak in the U.S. / Mexican border to allow immigrants easy access into the country."

U.S.- and Mexico-based churches and NGOs that assist migrants with safe passage.²

1 post.thing.net, <post.thing.net/node/1642>

2 Apsan, ό.π.

Εικ. 43: δοκιμαστικός περίπατος των EDT

εναλλακτική διάσχιση

Ψάχνει να βρει άλλους δρόμους (τούνελ μη βιώσιμα, κοντά σε γκρεμούς) και αποφεύγει ελέγχους (κάμερες ασφαλείας, σκυλιά, σκοπιές, ηλεκτρονική επιτήρηση(βιομετρικά συστήματα, ηλεκτροφόρα κολάρα, τσιπάκια), γραφειοκρατία) ή φυσικά εμπόδια (ποτάμια) που πολλές φορές διαλέγει να τα διασχίσει γιατί είναι πιθανές εισοδοί.

Ψάχνει να βρει τρύπες που είναι άγνωστες και δεν τις βλέπει αμέσως. Προσπαθεί να βρει εύφορες περιοχές (Fertile areas), που δεν παρακολουθούνται.

"A: ...How do you conduct research, how do you produce a work? Is there a structural method in your approach?"

H: Yes, I suppose there is. It's a process. You put the work in, the rational work, and then you look for the fertile areas. You feel your way into those places. I don't begin with a specific goal in mind..."¹

1 Scor, ό.π.

Εικ. 44

walk along lines of drift, or lines that indicate the easiest way to get from one place to another. Heath's 'unknown' path is thus created on the basis of orientation tactics for negotiating unknown terrain, and the awareness of others who are potentially close, but un-seen by him.

Εικ. 45: Détournement

Détournement (literally, "derailment" or "hijacking") is a term first used by the situationists to designate the reuse of materials from the "literary and artistic heritage of humanity" that are modified to create a new work with a different message, often negating the original.⁵⁴ Likewise, if we extend the meaning to other types of cultural signs, cutting or climbing fences (instead of being deterred by them) turns barriers into points of passage.

Εικ. 46: περιγραφή Bunting στα σύνορα Γαλλίας- Αγγλίας

Walked to where the motorway crosses the track where I am stopped and searched by 2 friendly Police National who take my details and warn me no to enter beyond fence otherwise they will arrest me.

They thought I was a journalist as I had been seen taking notes by the security guards. My fake press card settled the matter.

Here I noticed an unsecured exit/ entrance over fence here using motorway sign by bridge.

Εικ. 47:

πίνακας εναλλακτικών

διαδρομών

άκρη λιμνής
ρηχό σημείο ρυακιού
όχι σημασία μόνο σε ταμπέλες
μακριά από σημεία με αέρα που μεταφέρουν μυρωδιά, ακούει ήχους
μακριά από σημεία πικ- νικ
αποφυγή μονοπατιών, αποφυγή autostop
άκρη λιμνής για στήριξη στα δέντρα, κάποιο ξύλο για βοήθεια φίλου στον πάγο
αποφυγή καρβιδίων
βόρειο διάσχιση πεζών στο τούνελ, βόρειο έκτακτης ανάγκης, σωλήνας αποστράγγισης, πλατφόρμα έκτακτης διαφυγής, νησί ως τρόπος διαφυγής από τούνελ στο δρόμο
μακριά από δρόμους και μονοπάτια, δίπλα από δέντρα για να διαφύγουν ταύρους,
στρατιωτικά τούνελ
αποφυγή μονοπατιών πατημένα μονοπάτια
και πηδάνε στο τρένο από τη μία μεριά, τούνελ αποστράγγισης
διάσχιση παράλληλα στα σύνορα, αποφυγή κατοικημένων περιοχών
από θάμνο σε θάμνο, μονοπάτι δίπλα από φράχτη σταθμού

"Other, geographical issues arise: in one of our conversations Heath tells me that it is important not to walk along lines of drift, or lines that indicate the easiest way to get from one place to another. Heath's 'unknown' path is thus created on the basis of orientation tactics for negotiating unknown terrain, and the awareness of others who are potentially close, but un-seen by him. Implicit to our conversation is this unstable, fragmented nature of my involvement in his performance and its following of two remotely exercised paths, as well as the potential to experience an intimacy with the event"¹

1 Tarka, ό.π.

πίσω κανάλι (back channel)

είναι μία τεχνική που αναφέρεται στη χρήση δικτυωμένων υπολογιστών και λογισμικό ανταλλαγής άμεσων μηνυμάτων σε ένα περιβάλλον για να παρέχει ιδιωτική ή μονόδρομη επικοινωνία, μυστικά και μέσω διαφορετικών δρόμων από το κανονικό, που συμβαίνει παράλληλα. Για παράδειγμα, σε μία ομιλία οι ακροατές κάνουν μεταξύ τους ερωτήσεις, ανταλλάσσουν μηνύματα και παρέχουν μεταξύ τους την πιο άμεση κατανόηση του θέματος χωρίς να επικοινωνήσουν με τον ομιλητή. Στην περίπτωση αυτή το κανάλι επικοινωνίας προέρχεται από το σύστημα προορισμού (μονόδρομη και προσωπική επικοινωνία με τον ομιλητή) και όχι από το σύστημα που επιτίθεται.

Εικ. 48:

επιλέγει να διασχίσει παραλία αντί δρόμο

“πίσω πόρτα” (backdoor)

είναι μία τεχνική που παρακάμπτει την κανονική πιστοποίηση ταυτότητας, εξασφαλίζει την παράνομη απομακρυσμένη πρόσβαση σε έναν υπολογιστή, αποκτώντας πρόσβαση στο καθαρό κείμενο, ενώ επιχειρεί να μένει απαρατήρητο.

Συχνά ένας προγραμματιστής του συστήματος μπορεί να χρησιμοποιεί “πίσω πόρτες” για τη γρήγορη αντιμετώπιση προβλημάτων ή για άλλο σκοπό, χωρίς να καθυστερεί από τους ελέγχους του συστήματος. Αυτή είναι μία αδυναμία του που μπορεί να γίνει αντιληπτή από εισβολείς και να έχουν πρόσβαση σε πολύ σημαντικές πληροφορίες.

Εικ. 49: εναλλακτικές διαδρομές στα σύνορα

_ κάλυψη ιχνών διάσχισης_

Τα ίχνη στο διαδίκτυο που αφήνουν οι χρήστες είναι δύσκολο να τα βρουν και να τα ελέγξουν. Όπως το σώμα έτσι και το διαδικτυακό μας προφίλ για να το κάνουμε “αόρατο” χρειαζόμαστε κάποιες τακτικές. Στα σύνορα οι μετανάστες αφήνουν ίχνη (κουβέρτες, ρούχα, φαγητά, υπολείμματα από φωτιά και άλλα) τα οποία καταγράφονται και είναι εύκολο να γίνουν ανιχνεύσιμοι. Ο Bunting προτείνει έναν οδηγό ανίχνευσης (άλλων ιχνών) και κάλυψης ιχνών

“actually becoming more difficult for people to see their traces...”¹

Τα συστήματα ασφαλείας και επιτήρησης και οι φύλακες καταφέρνουν να παραμένουν αόρατοι και να μη φαίνονται. Με τον οδηγό αυτό γίνεται δυνατή και η ανίχνευση των ιχνών που αφήνουν οι άλλοι.

“...‘how to’ guide to crossing international borders without papers, delineating

tactics and routes and offering advice: ‘don’t run if you are seen as you will probably be shot’;...”²

1 Amoores L., 2006, *Biometric borders: Governing mobilities in the war on terror*, σελ. 6, <<http://www.geography.dur.ac.uk/Projects/>>

2 ό.π.

Εικ. 51: οδηγός ανίχνευσης και κάλυψης ιχνών

μονογραμμία το σφραγισμένο. Λογισμικό που υποστηρίζει την ανίχνευση των ιχνών

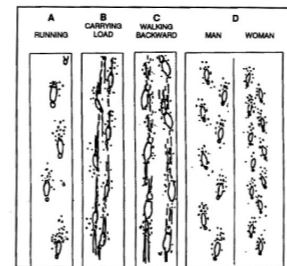

Figure 8-1. Different types of footprints.

οι ιχνές που αφήνουν οι άνθρωποι όταν περπατούν ή τρέχουν είναι διαφορετικές. Οι ιχνές που αφήνουν οι άνθρωποι που φέρουν φορτίο είναι διαφορετικές.

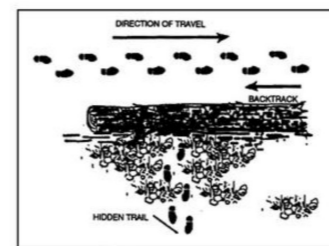

Figure 8-6. Walking backward.

Ο άνθρωπος κινείται σε οποιαδήποτε κατεύθυνση και περπατάει δίπλα σε ένα μεγάλο δέντρο (12 ίντσες ή περισσότερο πλάτος) για να κρύψει τον νέο του δρόμο από τον κυνηγητή.

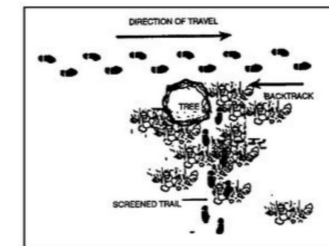

Figure 8-7. Screened trail.

Εικ. 50: δοκιμαστικός περίπατος των EDT

καθάρισμα των ιχνών εισβολής (Log cleaning)

τεχνική που καθαρίζει οποιοδήποτε ίχνος της χαοτικής κίνησης των επιτιθέμενων στην προσπάθειά τους να εισβάλλουν.

Εικ. 52: οδηγός ανίχνευσης και κάλυψης ιχνών

CHAPTER 8

TRACKING/COUNTERTRACKING

How many persons are I following? What is their state of training? How are they equipped? Are they ignorant that reveal an action occurred at a specific time and place. For example, a footprint in soft sand indicates that an armed individual passed this way.

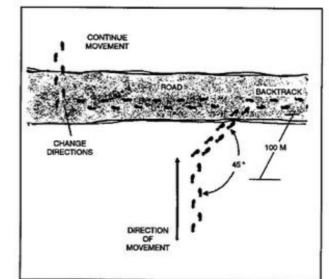

Figure 8-8. Cut the corner.

Ο σκοπευτής εκτελεί αυτή τη μέθοδο με τον ίδιο τρόπο όπως ο κοπής της γωνίας τεχνική. Ο σκοπευτής δημιουργεί ψεύδη ίχνη αντισταρής αν είναι δυνατόν. Στη συνέχεια, κινείται αντισταρής για να κρύψει τον δρόμο.

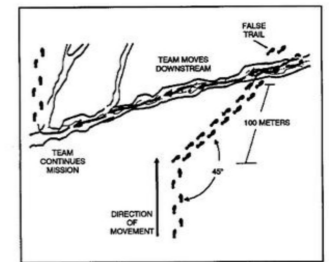

Figure 8-9. False trail.

Ο σκοπευτής κινείται αντισταρής και κρύβεται πίσω από ένα μεγάλο δέντρο. Η τεχνική της μεγάλης δέντρου μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να κρύψει τον δρόμο.

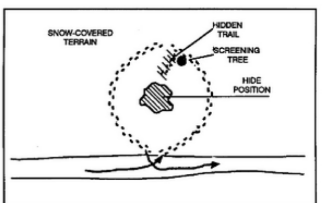

Figure 8-10. Arctic circle.

Η τεχνική της μεγάλης δέντρου μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να κρύψει τον δρόμο. Ο σκοπευτής μπορεί να παρατηρήσει τον δρόμο των κυνηγητών από μια κρυμμένη θέση.

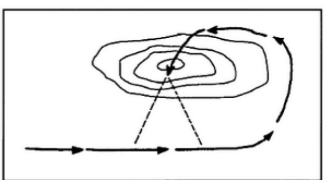

Figure 8-11. Screened trail.

αόρατη παράλληλη δράση

κειμενική επικοινωνία ενός άλλου καλλιτέχνη (Sissu Tarka) με αυτόν (με ανταλλαγή μηνυμάτων μέσω κινητού και ο καθένας σε διαφορετικά μέρη). Είναι όπως μία εμπειρία σε μία ιστοσελίδα. Ένας ενδιαμέσος χώρος που υπάρχει σύνδεση, αποσύνδεση και επανασύνδεση (αυτός δουλεύει και ο άλλος ταξιδεύει και οι ώρες επικοινωνίας δε συμπίπτουν, το σήμα πέφτει λόγω συνόρου με αποκλεισμένο σήμα (αυστρία- ουγγαρία τα σύνορα δε φαίνονται λόγω φυτών και δύσκολα ελέγχονται, οπότε παγιδεύουν το σήμα), και είναι αόρατος. Συμβολίζει και τον άγνωστο τόπο της παγκοσμιοποίησης, το πλεόνασμα των πόλεων, τα σύνορα. Και φαίνεται η μανία του καλλιτέχνη, όπως θέλει να καταλάβει τον ενδιάμεσο χώρο αυτής της διαδικτυακής επικοινωνίας θέλει να καταλάβει και τον άγνωστο τόπο των συνόρων.

"In August 2007, the artist Heath Bunting and I agreed to exchange SMS messages during a performance by Bunting in which he illegally crossed the border between Hungary and Austria"¹

¹ Tarka, ό.π.

Εικ. 54

security issues occasioned by greatly hindering his path safety through the border zone and taking photographs as a record; or everyday issues, such as my work duties. For a number of hours the connection established via our two mobile telephones was abandoned due to security measures while crossing the border, as in this zone mobile telephone signals are tracked. Other,

22-Aug-07 15:31
 From: +4479705970
 Message 22 08
 To: +447970597032
 How do u recog nise
 (signs of) danger
 Proceed?

 There are many
 dangers and fears
 but only one
 courage.
 Proceed?

23-Aug-07 12:04
 From: +4479705970
 Message 23 08
 To: +447970597032
 What problems at
 uk borders?
 Proceed?

 Industrial estate.
 Calm. Mosquito
 weather.
 Proceed?

24-Aug-07 10:15
 From: +4479705970
 Message 24 08
 To: +447970597032
 is your activity also
 2 some degree a
 performance?
 Proceed?

 Much of my work is
 performance.
 Proceed?

¹ Tarka, ό.π.

"σκούπισμα" του δικτύου (Network Ping Sweeps)

αποστολή συγκεκριμένων τύπων κυκλοφορίας σε ένα στόχο και η ανάλυση των απαντήσεων με σκοπό να αναγνωριστεί εάν ένα κεντρικός υπολογιστής είναι συνδεδεμένος.

¹Record of Text Mes- From Heath to Sissu
 sages
 From Sissu to Heath
 during BorderXing
 (26 August 2007),
 crossing the border
 of
 Hungary / Austria

Message 21 08 21-Aug-07 10:16
 (9.10am) From: +4479705970
 To: +447970597032 32
 food? dreams? Rice and nuts
 Proceed? breakfast.
 --- Pornographic music
 video dream.
 Proceed?

Message 21 08 21-Aug-07 12:32
 (12.26pm) From: +4479705970
 To: +447970597032 32
 physical distance not Big issue is level of
 much of an issue or!? security required
 Proceed? during crossing. Dog
 patrols can slow
 speed by ten times.
 Proceed?

Message 21 08 21-Aug-07 12:44
 (13.10pm) From: +4479705970
 To: +447970597032 32
 Silent (travel) silent To travel silently
 il-legal and invisibly requires
 Proceed? much energy and
 effort.
 Proceed?

Message 21 08 (17.1 21-Aug-07 13:31
 8pm) From: +4479705970
 To: +447970597032 32
 becoming invisible Invisibility is normally
 also the preserve of the
 a matter of speed? elite.
 invisible crowds? Proceed?
 Proceed?

22-Aug-07 15:31
 From: +4479705970
 32
 There are many
 methods of
 invisibility. I prefer
 not to use
 predictable paths.
 Proceed?

¹ Tarka, ό.π.

Εικ. 53: δοκιμαστικός περίπατος των EDT

2. παραβίαση εμποδίων

Ο Bunting θέλει να διασχίσει περιοχές που όλοι ξέρουμε πως είναι, υπακούοντας σε μία σύμβαση: τα σύνορα είναι ανοιχτά για όλους στην Ευρωπαϊκή ένωση. Η αλήθεια είναι όμως πως ποτέ δεν τα διασχίζουμε με τα πόδια μας για να δούμε πως πραγματικά είναι.

“no border crossing is like the one before and no crossing is the same as it has been for somebody else.”

“Borders are there to be crossed. Their significance becomes obvious only when they are violated – and it says quite a lot about a society’s political and social climate when one sees what kind of border crossing a government tries to prevent. “

“Things happen in a much more sophisticated way, whereas before you could burn a piece of paper or tear it up: Goodbye body.”²¹

Αποφασίζει, λοιπόν, να δοκιμάσει να διασχίσει τα σύνορα με το ίδιο του το σώμα, χωρίς να υπολογίζει εμπόδια και φράχτες. Παραβιάζει ιδιοκτησίες, μπάρες και περνάει απέναντι.

Αυτό μπορεί να συμβεί είτε κόβοντας φράχτες κατασκευάζοντας ευρυματικές βάρκες για να περάσει ένα ποτάμι.

¹ Scor, ό.π.

Εικ. 56: Bricolage

Irrational’s urban hacking conflates **bricolage** and *détournement*. Bricolage, from the French verb *bricoler* (to tinker), means to make use of materials that are on hand regardless of their original purpose. It characterizes any art form in which participants create works, texts, or scenes using available materials. It has also been used by biologists “to describe the apparently cobbled-together character of much biological structure,” by researchers in other fields, and by the educator Seymour Papert, for whom it is “a way to learn and solve problems by trying, testing, playing around” rather than analyzing.⁵³ So even fences can be used to find out about the world and inhabit it differently.

Εικ. 57: πίνακας εναλλακτικών διασχίσεων

κολύμπι στο ποτάμι
διάσχιση πάγου
κατασκευή βάρκας με υλικά πόλης
κόψιμο και επιδιόρθωση φραχτών,
μέσα από ποτάμι
σκαρφάλωμα σιρματοπλέγματος
σκαρφάλωμα φράχτη ή από κάτω,

εξαγωγή και “σπάσιμο” κωδικών (Extracting and Cracking Passwords)

αφού έχουν αποκτηθεί τα προνόμια ο κ. συνεχίζει στην απόκτηση περισσότερων κωδικών αφού αυτά είναι τα διαπιστευτήρια που τον βοηθούν να εξαπλώσει την εκμετάλλευσή του σε όλο το περιβάλλον, ακόμα και σε περιβάλλοντα συνδεδεμένα με αυτό.

Bricolage¹:

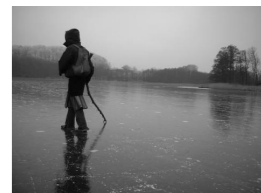
*“Ο όρος είναι δανεισμένος από τη γαλλική λέξη *bricolage*, από το ρήμα *bricoler*, και η αρχική σημασία είναι ‘να χρησιμοποιείς δημιουργικά και επινοητικά οποιαδήποτε υλικά είναι διαθέσιμα(ανεξάρτητα από τον αρχικό τους σκοπό). Στα σύγχρονα γαλλικά η λέξη είναι ίση με την αγγλική έννοια *DoItYourself (DIY)*. Αυτός που εμπλέκεται με το *bricolage* ονομάζεται *bricoleur*.”*

*“Hacker ως *bricoleur*: τα εργαλεία του είναι αυτά του *bricoleur* (packet sniffing, port scanning, hardware exploits, interface manipulation etc)²”*

¹ *wikipedia*, <<http://en.wikipedia.org/wiki/Bricolage>>

² P. Krapp, “Terror and play, or what was hacktivism?”, στο *Grey Room*, No.21 (2005), Cambridge: MIT Press, σ. 70-93

Εικ. 58: εναλλακτικές διασχίσεις στα σύνορα

Εικ. 55: δοκιμαστικός περίπατος των EDT

Εικ. 59: δοκιμαστικός περίπατος των EDT

διάσχιση φράχτη

“Η γοητεία του Heath Bunting με τη διέλευση των φραχτών, την υπέρβαση των συνόρων, τη διερεύνηση των ορίων του ανθρώπινου σώματος, οδήγησε σε έργα συνυφασμένα με τη βιωσιμότητα. Για το έργο *Tour de Fence*, ο καλλιτέχνης προσκάλεσε ανθρώπους να συμμετέχουν μαζί του στο σκαρφάλωμα φραχτών στην πόλη του Bristol. Οι φράχτες βαθμολογούνταν σύμφωνα με το επίπεδο δυσκολία τους, και δινόταν βοήθεια στις τεχνικές σκαρφαλώματος. Ο καλλιτέχνης αμφισβητεί την υπάκουη και παθητική αποδοχή των φραχτών ως απροσπέλαστα φυσικά και μεταφορικά σύνορα. Στο έργο *D’fence Cuts* πηγαίνει ένα βήμα πιο πέρα. Το έργο περιελάμβανε το κόψιμο των φραχτών μεταξύ δύο σημείων σε μία επιλεγμένη διαδρομή, πάλι στην περιοχή της Bristol. Ένα μεγάλο μέρος της δουλειάς του Bunting αναδεικνύει την αντίσταση στους κανονισμούς και την κρατική καταπίεση της ατομικής ελευθερίας δράσης.”

1 *Translocal*, <<http://www.translocal.org/translocalold/writings/makingdo.htm>>

Εικ. 60: *Détournement*

Détournement (literally, “derailment” or “hijacking”) is a term first used by the situationists to designate the reuse of materials from the “literary and artistic heritage of humanity” that are modified to create a new work with a different message, often negating the original.⁵⁴ Likewise, if we extend the meaning to other types of cultural signs, cutting or climbing fences (instead of being deterred by them) turns barriers into points of passage.

Εικ. 61: έργο *D’ Fence Cuts* του Bunting και της Brandon

made their circular tour, stealthily, by night, it was “to cut some fences as research for the *Borderxing* project.”¹¹ They called it *D’Fence Cuts* (figure 3.1). They thought of themselves as hackers in physical space, and crossing borders entailed cutting whatever impeded their passage. Some of the breaches they made have survived—“We went there the other day and this place where we’d cut the fence now has a path leading up to it because people have been using it”—and others became passageways for animals.¹²

Εικ. 62: αυτοσχέδιος χάρτης από Bunting

αρπάζοντας τα “ κρυπτογραφήματα “ του κωδικού (Grabbing the Password Hashes)

είναι το πρώτο βήμα για να “σπάσει” οποιοσδήποτε κωδικός. Με τη χρήση δημοσιευμένων εργαλείων ο κ. εξάγει τα “ κρυπτογραφήματα “ από ένα πεδίο αποθηκευτικό του διακομιστή, που περιέχει όλα τα ονόματα και τα “ κρυπτογραφήματα “ των χρηστών στο τοπικό σύστημα (για παράδειγμα το Security Accounts Manager (SAM)).

Εικ. 63: Bunting, Brandon και άλλοι, *Tour de Fence*, 2002. Περφόρμανς. Bristol.

Εικ. 64: Bunting, κόψιμο φράχτη. Bristol.

Εικ. 65: Bunting, κόψιμο φράχτη στα σύνορα

Εικ. 66: Bunting και Brandon, *D’ Fence Cuts*, 2001. Ίχνος από περφόρμανς. Κομμένο συρματόπλεγμα. Bristol.

παρεμβολές σε κύκλωμα_επίθεση ιού (virus attack)

(χρονική διαδικασία, διανομή/ μετάδοση)

Οι παρεμβάσεις αυτές διαπραγματεύονται το θέμα της διείσδυσης σε μονοπωλιακά κεφαλαιοκρατικά κυκλώματα και της παρεμβολής μίας ξένης πληροφορίας σε αυτό, με σκοπό τον έλεγχο αυτού από τους χρήστες/ καταναλωτές. Χρησιμοποιώντας τακτικές, κυρίως της τέχνης του δικτύου (Net art), της κυβερνοπειρατείας των μέσων (media hacking) και των τακτικών μέσων (tactical media), οι καλλιτέχνες παρεμβαίνουν σε δημόσιους “χώρους” (χώρους κοινής χρήσης/ δημόσιας πρόσβασης του διαδικτύου και καταναλωτικών συστημάτων). Η κατηγοριοποίηση που επιχειρώ ακολουθεί τεχνικές των κυβερνοπειρατών, που φαίνονται ανάλογες με αυτές των παρεμβάσεων. Η βασική κατηγορία αφορά την παρεμβολή ενός βλαβερού προγράμματος στο σύστημα, που μπορεί να είναι ιός, “σκουλήκι” ή δούρειος ίππος και να προκαλεί βλάβες, τροποποιήσεις δεδομένων ή να επιτρέπουν τον απομακρυσμένο έλεγχο του συστήματος. Η βασική διαδικασία των παρεμβάσεων είναι αυτή του εμβολιασμού μίας πληροφορίας σε ένα σύστημα χρησιμοποιώντας την ιδιότητα του καταναλωτή ή διαφημιστή που μπορούν να έχουν όλοι. Αυτή η πληροφορία που παρεμβάλλεται (είτε είναι πρόγραμμα ιού, είτε είναι ένα μήνυμα) προσφέρει στους καταναλωτές/ χρήστες τη δυνατότητα ενός μερικού ελέγχου του συστήματος. Και τα δύο έργα λειτουργούν με συλλογικές διαδικασίες, που όμως αποτελούνται από ατομικές συμμετοχές και δράσεις του καταναλωτικού κοινού, και εμπεριέχουν την έννοια του παρασιτισμού. Κάποια από τα τεχνολογικά μέσα που χρησιμοποιούν είναι το διαδίκτυο, υπολογιστικά προγράμματα και μηχανήματα τύπωσης.

ιός (Virus)

Είναι ένα αυτο-αναπαραγόμενο πρόγραμμα που φορτώνεται σε έναν υπολογιστή υπό την άγνοια του κατόχου. Εξαπλώνεται εισάγοντας αντίγραφα του εαυτού του σε εκτελέσιμο κώδικα ή αρχεία, κάνοντας χρήση σχεδόν όλης της μνήμης και φέρνοντας το σύστημα σε ένα τέλμα. Διανέμεται στα δίκτυα μέσω ενός χρήστη ή ενός προγράμματος (με το οποίο έχει συνδεθεί) παρακάμπτοντας τα συστήματα ασφαλείας. Αλλοιώνει, τροποποιεί ή κλέβει φακέλους στα δίκτυα και στους υπολογιστές που εισβάλλει.

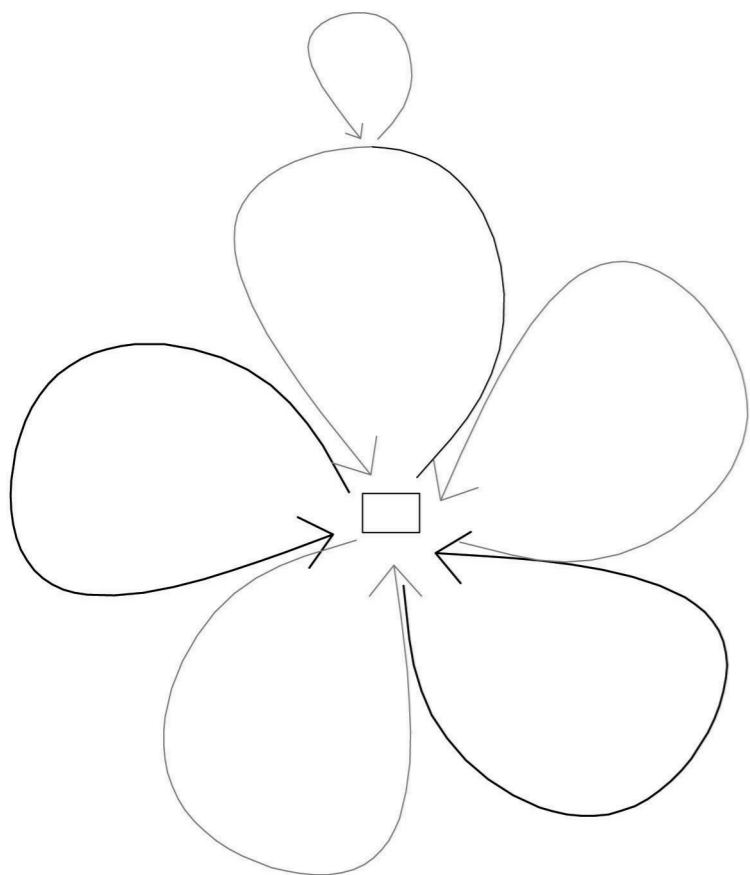
Ο Cildo Meireles έγραψε ότι στην κοινωνία υπάρχουν κυκλώματα (μηχανισμοί κυκλοφορίας) πληροφορίας, που ελέγχονται από το ελιτίστικο κομμάτι της κοινωνίας, όπως είναι οι εταιρείες. Αυτά τα ονομάζει ιδεολογικά κυκλώματα και έχουν ενσωματωμένη την ιδεολογία του παραγωγού (label), η οποία κυκλοφορεί στο κοινό μέσα από τα αντικείμενα που επαναχρησιμοποιούνται (όπως είναι οι επιστρεφόμενες συσκευασίες και τα χαρτονομίσματα). Τα κυκλώματα παραμένουν παθητικά όταν δέχονται προσθήκες ιδεολογιών. Οι προσθήκες μπορούν να γίνουν από τον ίδιο τον καταναλωτή που βρίσκεται ήδη μέσα στο κύκλωμα. Το μήνυμα, που θα περάσει πρέπει να μείνει ανώνυμο, έτσι ώστε να καταρριφθεί η ιδιοκτησία σε ένα αντικείμενο και άρα ο έλεγχος του.

Κάτω από αυτή την ιδέα της προσθήκης σε ιδεολογικά κυκλώματα (Insertions into Ideological Circuits) δημιουργεί δύο έργα (the Coca-Cola Project and the Cidula Project with banknotes.)

Το 1970 η Βραζιλία βρισκόταν κάτω από την εικοσαετή στρατιωτική δικτατορία και οι προσθήκες ήταν μία μορφή τακτικών ως πολιτική αντίσταση, έτσι ώστε να ξεφύγει από την αυστηρή λογοκρισία που ασκούσε το καθεστώς. Σκοπός ήταν η δημιουργία ενός συστήματος για την κυκλοφορία και ανταλλαγή πληροφορίας που δε βασιζόταν σε κανέναν κεντρικό έλεγχο.

Στο πρώτο έργο, που είναι και αντικείμενο της ερευνητικής, ο Meireles εισέρχεται ως καταναλωτής στο κύκλωμα κατανάλωσης και επανάχρησης μπουκαλιού της coca-cola (διανομή, κατανάλωση, επιστροφή, αναπλήρωση, διανομή) από το οποίο αποσπά το μπουκάλι της coca-cola. Στη συνέχεια τυπώνει ένα δικό του μήνυμα (κριτικές πολιτικές θέσεις ή οδηγίες μετατροπής του μπουκαλιού σε Molotov) με λευκό χρώμα με τον ίδιο τρόπο που το κάνει η εταιρεία. Χρησιμοποιεί ένα φυσικό, μάλλον ιδιωτικό, χώρο για να τυπώσει. Όταν το υγρό καταναλώνεται το μήνυμα δε φαίνεται (λόγω του χρώματος των γραμμάτων πάνω στο γυαλί) και περνάει απαρατήρητο όταν το μπουκάλι το επιστρέφει στην εταιρεία για αναπλήρωση του. Έτσι, επανέρχεται στο κύκλωμα τροποποιημένο και το μαύρο χρώμα του υγρού φανερώνει το μήνυμα στους καταναλωτές. Αυτό μπορεί να γίνει από οποιονδήποτε καταναλώνει το προϊόν αυτό και να περνάει μηνύματα μέσω του κυκλώματος στους υπόλοιπους καταναλωτές. Όταν ολοκληρωθούν αρκετοί κύκλοι η εταιρεία αρχίζει να χάνει τον έλεγχο της ιδεολογίας του παραγωγού.¹

¹ Όλα τα στοιχεία τα έχω αντλήσει από το Tate, <<http://www.tate.org.uk/art/artworks/meireles-insertions-into-ideological-circuits-coca-cola-project-t12328/text-summary>>

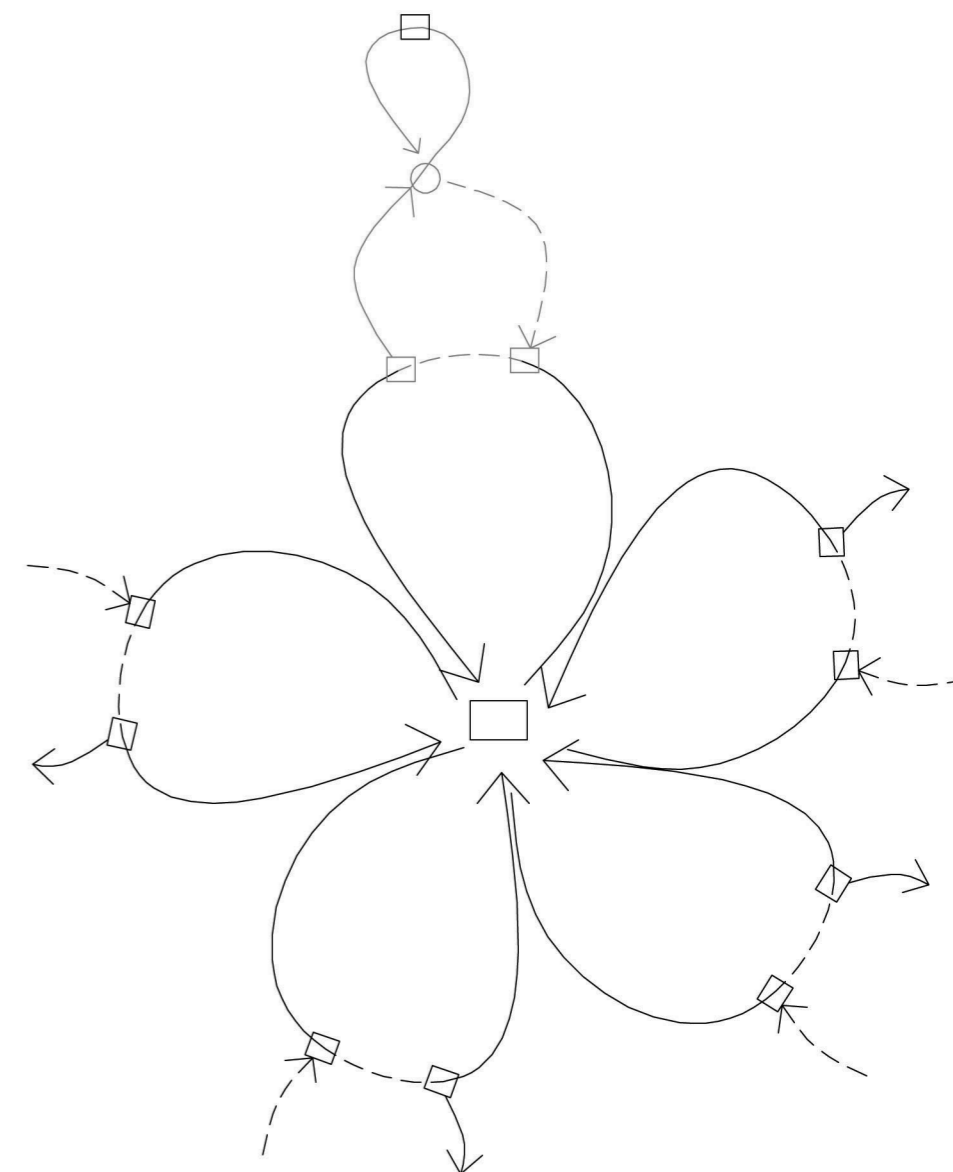
Διάγραμμα "μόλυνσης" του κυκλώματος

Στοχεύουν στο κύκλωμα διαφήμισης της Google. Είναι μία ψηφιακή δράση (κυβερνοπειρατείας των μέσων (media hack) και κυβερνοπειρατικού ακτιβισμού (hacktivism)). Συσσωρεύουν χρήματα από τις διαφημίσεις κειμένων της Google σε ένα δίκτυο κρυμμένων ιστοσελίδων. Με αυτά τα χρήματα αγοράζουν παράλληλα μετοχές της. Επιχειρούν να αγοράσουν την Google μέσω των δικών της διαφημίσεων. Μετά από αυτή τη διαδικασία παραδίδουν την κοινή ιδιοκτησία των μετοχών στην κοινότητα GTTP Ltd. που τη διανέμει στο κοινό.

Εγκαθιστώντας αυτό το αυτο- κανιβαλιστικό μοντέλο αποδομούνται οι νέοι παγκόσμιοι μηχανισμοί διαφήμισης, καθιστώντας τους σε ένα σουρεαλιστικό οικονομικό μοντέλο που βασίζεται στη λειτουργία του "πατήματος" (click).

Το έργο είναι μέρος μίας τριλογίας έργων, *Hacking Monopolism Trilogy*, που περιλαμβάνει το *Amazon Noir* και το *Face to Facebook* των Ubermorgen, οι οποίοι υποστηρίζουν πως θεμελιωτικές στρατηγικές των μεγάλων εταιρειών του διαδικτύου μπορούν να χρησιμοποιηθούν, να "ανοιχτούν" με τη λογική της κυβερνοπειρατείας. Και τα τρία έργα στηρίζονται στην ιδέα της κυβερνοπειρατείας και μπορούν να πραγματοποιηθούν από τον καθένα.¹

¹ Το κείμενο προέρχεται από το *Face-to-facebook*, <<http://www.face-to-facebook.net/gwei.php>>

Διάγραμμα αποδόμησης του κυκλώματος

διανεμημένη παρεμβολή _ διανεμημένη επίθεση άρνησης της υπηρεσίας (Distributed denial of service (DDoS attack))

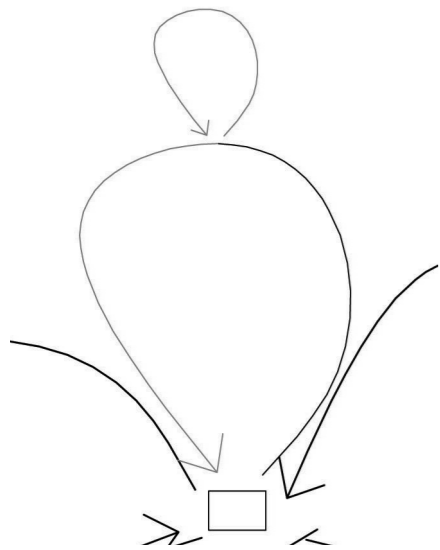
Αυτό που με απασχολεί εδώ είναι η σημασία της διανομής (εξάπλωσης) στην επίθεση ενός ιού. Η διανομή του μπορεί να κάνει την επίθεση πιο γρήγορη ή πιο ποσοτική, γιατί αναπαράγονται αυτόματα πολλοί ιοί που προκαλούν βλάβες σε διαφορετικά σημεία του συστήματος ή του δικτύου σε μικρό χρονικό διάστημα. Η διανομή συμβαίνει συνήθως μέσω άλλων καλόβουλων προγραμμάτων ή αρχείων και χρηστών, τα οποία διανείμονται/ κινούνται με κάποιο τρόπο στο δίκτυο. Αντίστοιχα, οι παρεμβολές στα ιδεολογικά κυκλώματα συμβαίνουν μέσω της διανομής ως συμμετοχική διαδικασία των χρηστών/ καταναλωτών. Η πληροφορία μπορεί να διανεμηθεί με τη χρήση του ίδιου του συστήματος ή να ενεργοποιηθεί από πολλά διαφορετικά σημεία του.

διανεμημένη επίθεση άρνησης της υπηρεσίας (Distributed denial of service (DDoS attack))

Οι κυβερνοπειρατές με τη χρήση δουρείων ίππων αποκτούν τον έλεγχο πολλών υπολογιστών ανυποψίαστων χρηστών. Σε μία δεδομένη στιγμή συντονίζουν όλους τους υπολογιστές να απαιτήσουν δεδομένα και υπηρεσίες από ένα συγκεκριμένο σύστημα, το οποίο και φυσικά μετά από την υπερβολική ζήτηση που αντιμετωπίζει, καταρρέει.

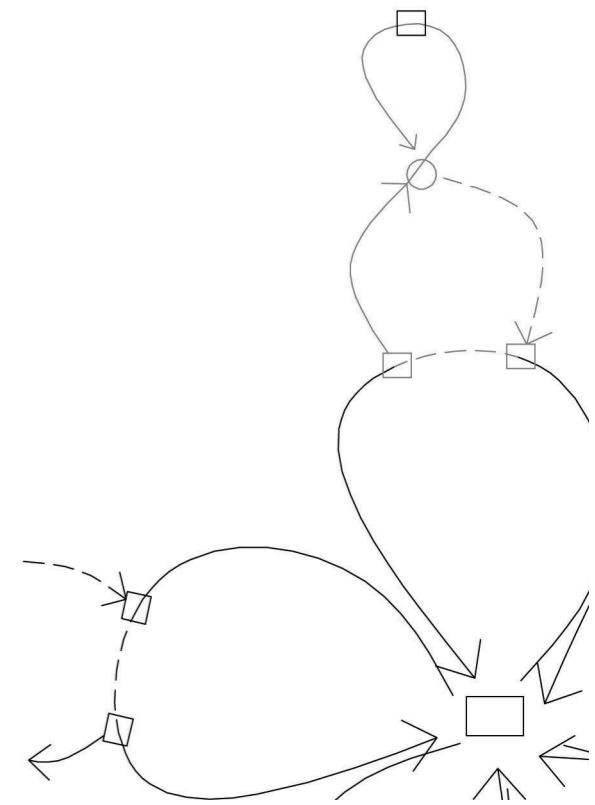
Χρησιμοποιώντας την ιδιότητά του ως καταναλωτής, ο Meireles ατομικά και από ένα σημείο του συστήματος τυπώνει μία πληροφορία στο μπουκάλι, η οποία μέσω του συστήματος της Coca-cola μεταδίδεται σε άλλους καταναλωτές. Με τη συμμετοχή περισσότερων καταναλωτών το σύστημα ανατρέπεται. Αντίστοιχα, ένα ιός παρασιτεί σε κάποιο πρόγραμμα ενός υπολογιστή και μεταδίδεται μέσω αυτού στο δίκτυο “εισβάλλοντας” σε άλλους υπολογιστές.

Προσθήκη πληροφορίας σε αποκεντρωμένο σύστημα

Η επίθεση μοιράζεται σε περισσότερες λειτουργίες και άτομα. Οι διανομές/ μετακινήσεις του χρηματικού ποσού συμβαίνουν παράλληλα με τη συμμετοχή χρηστών από διαφορετικά σημεία, κάποιες φορές κρυφά και κάποιες φανερά. Χρησιμοποιούνται και διανομές του ίδιου του συστήματος. Μοιάζει με τη λειτουργία του δούρειου ίππου, ο οποίος έχει δύο ρόλους: έναν καλόβουλο για να “περάσει” στο σύστημα και έναν κακόβουλο για να το μολύνει.

Διττή επίθεση

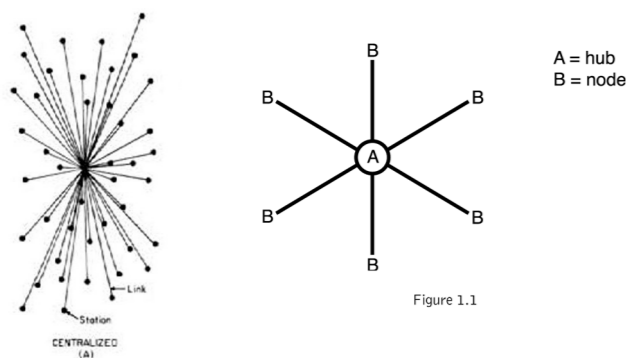
Σύμφωνα με τον Paul Baran¹, υπάρχουν τρεις δομές δικτύων: το κεντρικό (centralized), το αποκεντρωμένο (decentralized) και το καταμεμημένο (distributed). Το κεντρικό έχει έναν κεντρικό κόμβο από τον οποίο μεταφέρονται οι δραστηριότητες στους υπόλοιπους κόμβους. Όλοι οι κόμβοι είναι συνδεδεμένοι μόνο με τον κεντρικό. Είναι ένα σύστημα ιεραρχίας, από το οποίο η εξουσία επιβάλλεται από την κορυφή προς τα κάτω.

Το αποκεντρωμένο δίκτυο είναι ένα σύνολο κεντρικών δικτύων. Αποτελείται από πολλούς κεντρικούς κόμβους, που ο καθένας συνδέεται με ένα σύνολο κόμβων, που εξαρτώνται από αυτόν. Ένας κόμβος μπορεί να συνδέεται με περισσότερους από έναν κεντρικό αλλά δεν έχει καμία επαφή με τους άλλους εξαρτημένους κόμβους. Σύμφωνα με τον Alexander Galloway, “τα αποκεντρωμένα δίκτυα είναι τα πιο συνηθισμένα διαγράμματα της μοντέρνας περιόδου”².

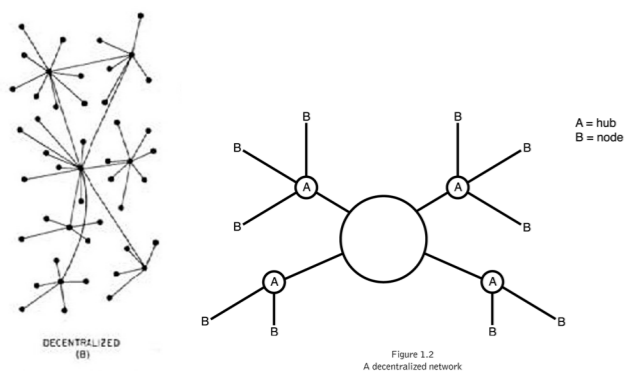
¹ Alexander R. Galloway, *Protocol: How Control Exists after Decentralization*, Cambridge: The MIT Press, 2004, σ. 30

² ό.π., σ.31

Εικ. 67, 68: κεντρικό δίκτυο

Εικ. 69,70: αποκεντρωμένο δίκτυο

καταναλωτικό κοινό σε αποκεντρωμένο σύστημα

Το σύστημα επανάχρησης μπουκαλιού της Coca-cola λειτουργεί με τους όρους ενός αποκεντρωμένου συστήματος. Δηλαδή, υπάρχουν πολλές κεντρικές μονάδες (σημεία διανομής και επανάχρησης της Coca-cola στις γειτονιές), από τις οποίες κάθε καταναλωτής αγοράζει το προϊόν. Οι εξαρτημένοι κόμβοι (καταναλωτές) δεν έχουν κάποια σχέση μεταξύ τους, παρά μόνο με τα σημεία διανομής, τα οποία συνδέονται με έναν μεγάλο κεντρικό κόμβο, που είναι η εταιρεία της Coca-cola.

Το κοινό αντιμετωπίζεται ως μία μαζική καταναλωτική οντότητα, στην οποία μεταφέρονται τα ιδεολογικά μηνύματα των εταιρειών, με σκοπό την μονοπωλιακή παγίωσή τους στις καταναλωτικές επιλογές του κοινού.

*“Το έργο Προσθήκες σε Ιδεολογικά Κυκλώματα αναδύθηκε από την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα σύστημα κυκλοφορίας και ανταλλαγής της πληροφορίας που να μη στηρίζεται σε οποιοδήποτε κεντρικό έλεγχο...ένα σύστημα ουσιαστικά αντιτιθέμενο στα μέσα του τύπου, ραδίου και τηλεόρασης-τυπικά παραδείγματα μέσω των οποίων στην πραγματικότητα πλησιάζουν ένα τεράστιο κοινό.”*¹

Today there is the danger of making work knowing exactly who will be interested in it. The idea of the public, which is a broad, generous notion, has been replaced, through a process of deformation, by the idea of the consumer, that section of the public which has acquisitive power.⁴⁴

Τα συστήματα αυτά έχουν μέσα τους το χαρακτήρα της αποκέντρωσης και ο Meireles προτείνει την ενεργοποίηση αυτού του χαρακτηριστικού από το κοινό.

*“Επαναισιάζοντας το βιομηχανικό τροποποιημένο καλλιτεχνικά αντικείμενο στα οικονομικά, πολιτικά και καλλιτεχνικά “κυκλώματα” ο Meireles επιχειρούσε να ενεργοποιήσει την αποκέντρωση αυτών των συστημάτων με τη μη-ελιτίστικη ανταλλαγή πληροφορίας.”*³

In other words, in those media the ‘insertion’ is performed by an elite that has access to the levels on which the system is developed: technological sophistication involving huge amounts of money and/or power.

¹ Tate, <<http://www.tate.org.uk/context-comment/articles/material-language>>, μετάφραση δική μου

² Cildo Meireles, “Insertions into Ideological Circuits 1970-1975”, αποσπάσματα από σημειώσεις του καλλιτέχνη στο Insertions into Ideological Circuits (1970) και συνέντευξη με τον Antônio Manuel (1975), στο: Gerardo Mosquera (ed.), Cildo Meireles, London: Phaidon, 1999.

³ Evangelyn T., 2003, *Cildo Meireles’ Insertions into Ideological Circuits: Coca Cola Project*, <<http://www.angelfire.com/alt/arth/thomas.html>>, μετάφραση δική μου

⁴ Meireles, ό.π.

χρήστες με διττή συμπεριφορά

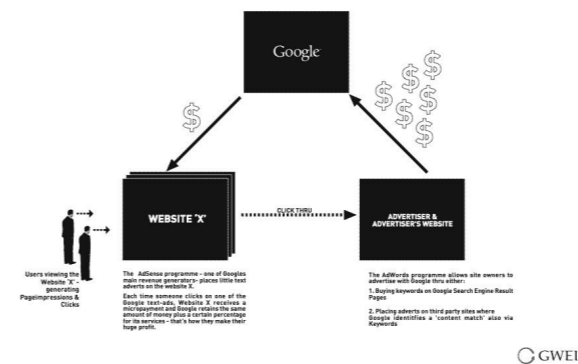
1. Οι καλλιτέχνες/ χρήστες γίνονται διαφημιστές της Google και κοινότητες (χρήστών και καλλιτεχνών) “πατάνε” τις διαφημίσεις (clicking the ads).

Κάποιος μπορεί να γίνει διαφημιστής της Google δημιουργώντας ένα λογαριασμό διαφημιστών (AdSense) της Google. Πιο συγκεκριμένα, αγοράζει λογότυπα (keywords) της από τη μηχανή αναζήτησης της και τα διαφημίζει ή τοποθετεί σε άλλη ιστοσελίδα διαφημιστικά κείμενα των οποίων το περιεχόμενο η Google αναγνωρίζει πως είναι όμοιο με το δικό της. Έτσι, με ένα πρόγραμμα, που ονομάζεται “AdSense”, η Google διανέμει τα λογότυπα στις ιστοσελίδες των διαφημιστών και κάθε φορά που κάποιος επισκέπτεται μία ιστοσελίδα μέσα από το δίκτυο και “πατάει” κάποια από τις διαφημίσεις, οι διαφημιστές λαμβάνουν ένα μικροποσό από την εταιρεία της Google και κάθε μήνα μία επιταγή.

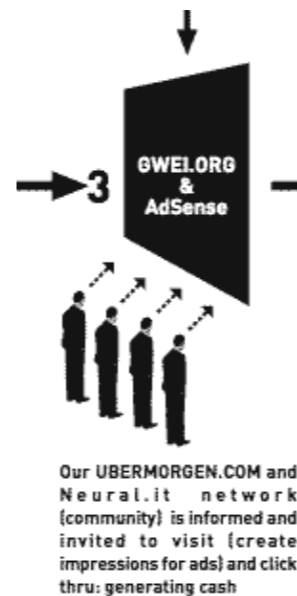
Παράλληλα, όμως, τα άτομα της κοινότητας ubermorgen.com και της neural.it network¹ καλέστηκαν στο project αυτό για να “πατάνε” στις διαφημίσεις, ώστε να κερδίζουν χρήματα πιο εύκολα.

¹ Gwei, <<http://gwei.org/pages/diagram/diagram1.html>>

Εικ. 71: πως γίνεται η διαφήμιση

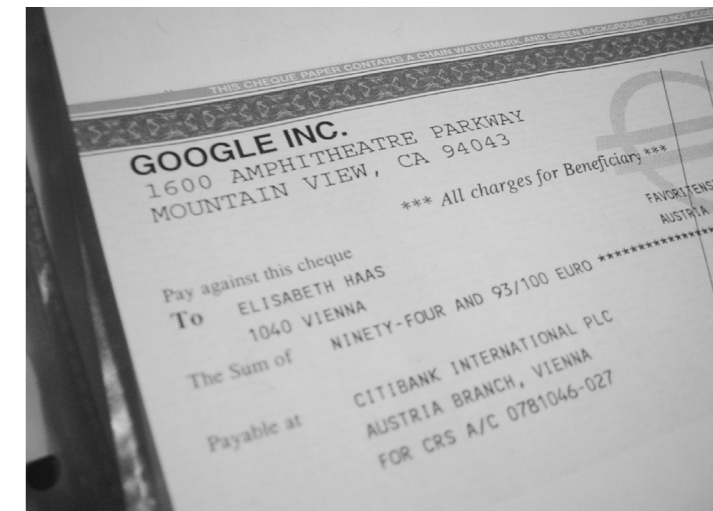
Εικ. 72: κοινότητες “πατάνε” τις διαφημίσεις

δούρειος ίππος (Trojan horse)

Είναι ένα κακόβουλο πρόγραμμα που μεταμφιέζεται σε καλόβουλο, για να ξεγελάσει το χρήστη και να τον εγκαταστήσει στον υπολογιστή του. Σε αντίθεση με τον ιό δεν είναι αυτο-αναπαραγόμενος και δε μεταδίδεται. Όταν εγκατασταθεί εκτελεί κάποια χρήσιμη λειτουργία ενώ στα κρυφά εγκαθιστά άλλα κακόβουλα προγράμματα ή τα κρύβει για να τα χρησιμοποιήσει αργότερα. Τα προγράμματα αυτά επιτρέπουν τη μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση στον υπολογιστή και μέσω αυτού σε άλλα συστήματα, τη δημιουργία “πίσω πόρτας”, τη διανεμημένη άρνηση της υπηρεσίας (Distributed denial of service (DDoS) attack) και άλλα.

Εικ. 73: επιταγή της Google προς τους διαφημιστές

Εικ. 74: λογαριασμός διαφημιστών (AdSense) της Google

Google AdSense	
Reports	AdSense for Content
AdSense for Search	Referrals
My Account	
Account Settings	Payment History
Tax Information	
Login Information [edit]	
Email address:	██████████@██████████
Password:	*****
Language and Contact Preferences [edit]	
Display language:	English (US)
Email preference:	<ul style="list-style-type: none"> We'll send you service announcements that relate to your agreement with Google. In addition, you have chosen to receive periodic newsletters and occasional surveys to help us improve Google AdSense.
Payee Information [edit]	
Account Type:	Individual
Contact:	██████████
	Wien, ██████████ 5
	Austria
Phone:	+43 ██████████
Best time to call:	any time
Payment Details [edit]	
Payment Type:	Check - Standard Delivery
Currency:	Euros

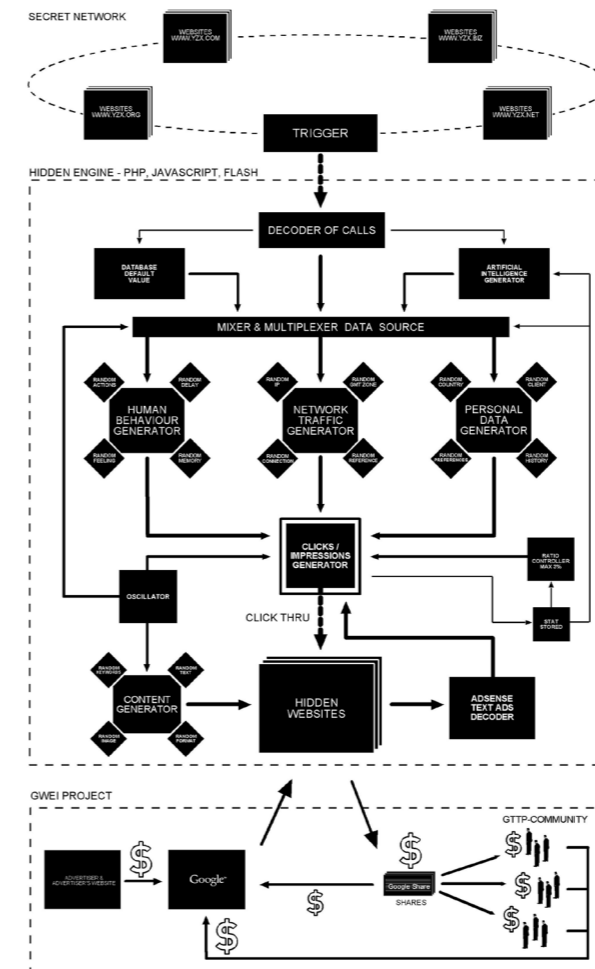
ιστοσελίδες με διττή συμπεριφορά

1. GWEI (Global Web- marketing and E- business Information magazine)

Το δίκτυο ιστοσελίδων που κατασκευάζουν οι καλλιτέχνες επιτελούν δύο πράξεις. Η μία από αυτές είναι φανερή στην Google και φαίνεται να κάνει κάτι καλόβουλο. Δηλαδή, κάποιες από τις ιστοσελίδες φαίνεται να προβάλλουν ένα επιχειρηματικό περιοδικό, του οποίου ο κάτοχος (οι ιστοσελίδες) να ζητά τη συνεργασία με την Google και να διαφημίζει τα λογότυπά της στις ιστοσελίδες του. Το σύστημα διαφημίσεων της Google έχει ως εξής:

Κάποιος μπορεί να δημιουργήσει ένα λογαριασμό διαφημιστών (AdSense) της Google. Η διαφήμιση με την google είναι δυνατή όταν αγοράζεις keywords (λογότυπα της Google) από τη μηχανή αναζήτησης της και τα διαφημίζεις ή όταν τοποθετείς σε άλλο site διαφημιστικά κείμενα των οποίων το περιεχόμενο η google αναγνωρίζει πως είναι όμοιο με το δικό της. Έτσι, με το πρόγραμμα Ad-Sense η Google διανέμει τα keywords στις ιστοσελίδες των διαφημιστών και κάθε φορά που κάποιος επισκέπτεται μία ιστοσελίδα μέσα από το δίκτυο και κάνει κλικ (πατάει) σε κάποια από τα κείμενα, οι διαφημιστές λαμβάνουν ένα μικροποσό από την εταιρεία της google και κάθε μήνα μία επιταγή.

Εικ. 79: διάγραμμα κρυφής δράσης

“πίσω πόρτα” (backdoor)

Είναι μία τεχνική που παρακάμπτει την κανονική πιστοποίηση ταυτότητας, εξασφαλίζει την παράνομη απομακρυσμένη πρόσβαση σε έναν υπολογιστή, ενώ επιχειρεί να μένει απαρατήρητο.

Μπορεί να πάρει τη μορφή ενός εγκατεστημένου προγράμματος ή να ανατρέπει το σύστημα μέσω ενός προγράμματος *rootkit*. Μπορεί ακόμα να είναι ένας συνδυασμός ονόματος χρήστη και κωδικού που είναι δύσκολο να κρυπτογραφηθεί. Συχνά ένας προγραμματιστής του συστήματος μπορεί να χρησιμοποιεί “πίσω πόρτες” για τη γρήγορη αντιμετώπιση προβλημάτων ή για άλλο σκοπό, χωρίς να καθυστερεί από τους ελέγχους του συστήματος. Αυτή είναι μία αδυναμία του που μπορεί να γίνει αντιληπτή από εισβολείς και να έχουν πρόσβαση σε πολύ σημαντικές πληροφορίες.

Ο κυβερνοπειρατής μεταμφιέζει το δούρειο ίππο σε ένα άλλο πρόγραμμα, όπως για παράδειγμα παιχνίδι, ώστε να ξεγελαστεί ο χρήστης και να κατεβάσει και να εγκαταστήσει το πρόγραμμα.

Εικ. 80: λογότυπο διαδικτυακού περιοδικού (καμουφλάζ)

www.gwei.org (GWEI - Global Web-Marketing and E-Business Information Magazine) website, designed for Google advertisement and for our clicking robots.

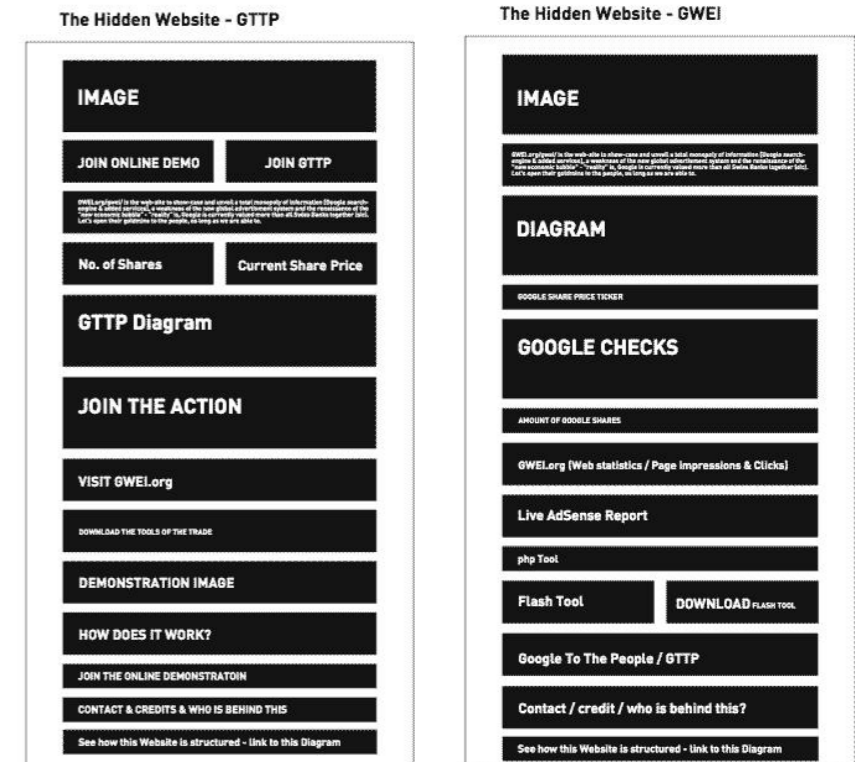
2. GWEI (Google Will Eat Itself)

Παράλληλα με τις καλόβουλες ιστοσελίδες, δημιούργησαν ιστοσελίδες κλώνοι των πρώτων που είναι κρυμμένες και λειτουργούν κακόβουλα προς την Google. Αυτές εξηγούν το έργο, το σκοπό, την αγορά των μετοχών, την αναδιανομή τους στην κοινότητα και άλλα.

πίσω κανάλι (back channel)

Είναι μία τεχνική που αναφέρεται στη χρήση δικτυωμένων υπολογιστών και λογισμικό ανταλλαγής άμεσων μηνυμάτων σε ένα περιβάλλον για να παρέχει ιδιωτική ή μονόδρομη επικοινωνία, μυστικά και μέσω διαφορετικών δρόμων από το κανονικό, που συμβαίνει παράλληλα. Για παράδειγμα, σε μία ομιλία οι ακροατές κάνουν μεταξύ τους ερωτήσεις, ανταλλάσσουν μηνύματα και παρέχουν μεταξύ τους την πιο άμεση κατανόηση του θέματος χωρίς να επικοινωνήσουν με τον ομιλητή. Στην περίπτωση αυτή το κανάλι επικοινωνίας προέρχεται από το σύστημα προορισμού (μονόδρομη και προσωπική επικοινωνία με τον ομιλητή) και όχι από το σύστημα που επιτίθεται.

Εικ. 81 b: η δομή των κρυμμένων ιστοσελίδων Gwei και Gttp

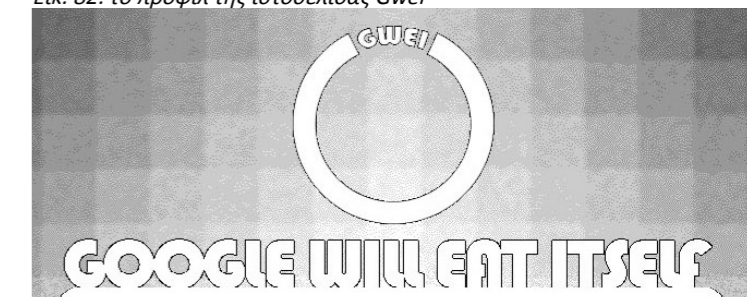

Εικ. 81: κρυμμένη ιστοσελίδα Gwei

The "gwei" website is created as a invisible 'clone' site to GWEI.org. Gwei is the site which explains the share-buying and the concept of redistribution of shares to the community.

Εικ. 82: το προφίλ της ιστοσελίδας Gwei

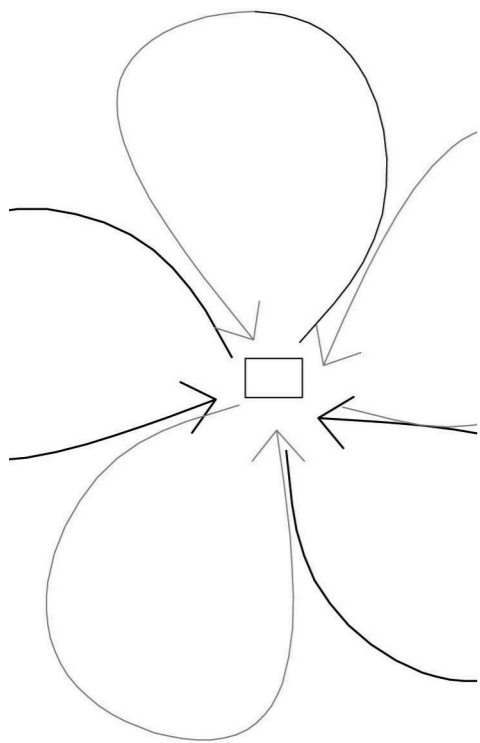
τρόποι κυκλοφορίας ιού στο σύστημα _επίθεση ιού ή σκουληκιού (virus or worm attack)

Η πληροφορία που παρεμβάλλεται κυκλοφορεί στα κυκλώματα των παρεμβάσεων μέσω ενός φορέα (μπουκάλι) ή με τη συνεχή δράση του χρήστη. Στην πρώτη περίπτωση συμβαίνει παθητικά (δηλαδή γίνεται η παρεμβολή από τον εισβολέα και μετά το ίδιο το σύστημα κυκλοφορεί την πληροφορία), ενώ στη δεύτερη συμβαίνει ενεργητικά (δηλαδή, ο χρήστης αποσπά και εναποθέτει και αποσπά το χρηματικό ποσό από το κύκλωμα). Αντίστοιχη διαδικασία των κ. είναι η εξής: από τη στιγμή που διανέμεται ο ιός στο σύστημα μπορεί να κυκλοφορήσει σε αυτό είτε μέσω ενός άλλου προγράμματος (virus) είτε από μόνο του (worm).

Τα σκουλήκια και οι ιοί είναι αυτοαναπαραγόμενα προγράμματα, τα οποία μπορούν να εξαπλώνονται σε ευρεία κλίμακα σε όλο το διαδίκτυο. Συνήθως οδηγούν στην καταστροφή και δυσλειτουργία συστημάτων και αρχείων. Τα σκουλήκια αντιγράφονται από υπολογιστή σε υπολογιστή χωρίς να απαιτούν τη συμβολή κανενός άλλου προγράμματος ή αρχείου. Το διασημότερο σκουλήκι ILOVEYOU υπολογίζεται ότι επηρέασε περίπου 45 εκατ. υπολογιστές.

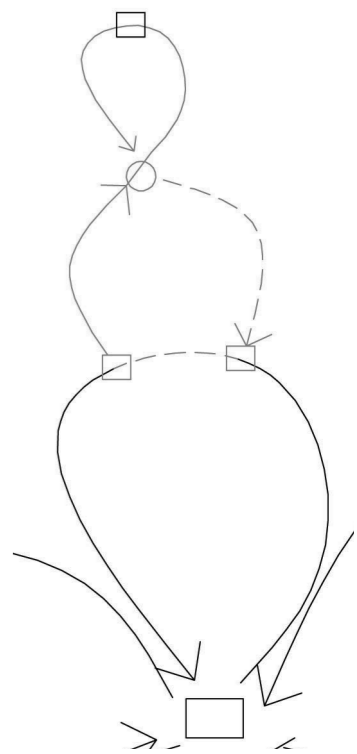
Το μήνυμα του καταναλωτή τυπώνεται στο μπουκάλι και κυκλοφορεί μέσα στο σύστημα μόνο με τη βοήθειά του. Παραμένει παθητικό και προστίθεται από το κοινό που καταναλώνει το προϊόν. Επηρεάζει το σύστημα από τη στιγμή που κάποιος θα το προσέξει και θα συνεχίσει αυτή τη διαδικασία. Η παθητική κυκλοφορία μοιάζει περισσότερο με τη δράση του ιού (virus), που “εγκαθιστάται”/ παρασιτεί σε ένα πρόγραμμα για να συνεχίσει.

Παθητική κυκλοφορία ιού

Οι διαφημιστές/ κοινότητα από τη στιγμή που θα μπουν στο κύκλωμα ενεργοποιούν τακτικά νέες επιθέσεις και νέες εισόδους. Κυκλοφορούν το χρηματικό πόσό μέσα στο σύστημα με τη βοήθεια αυτού ή δημιουργούν δικές τους διαδρομές. Αποσπούν, εναποθέτουν και αποσπούν ξανά χρηματικό ποσό καθιστώντας μία αυνεχώς ενεργητική κυκλοφορία, που θα μπορούσε να συνδέεται με την επίθεση του σκουληκιού (worm), το οποίο από μόνο του μπορεί να κυκλοφορεί.

Ενεργητική κυκλοφορία ιού

επίθεση “άνθρωπος στη μέση” (Man-in-the-Middle Attacks)

Ο επιτιθέμενος παρεμποδίζει την νόμιμη επικοινωνία μεταξύ δύο μερών, τα οποία είναι φιλικά μεταξύ τους, όπως διακομιστής και πελάτης. Στη συνέχεια, ο υπολογιστής του κ. ελέγχει τη ροή επικοινωνίας και μπορεί να αποσπάσει ή να αλλάξει πληροφορίες που στέλνονται από έναν από τους αρχικούς συμμετέχοντες.

ακίνητος καταναλωτής

Η πληροφορία κυκλοφορεί με τη βοήθεια ενός μπουκαλιού, που κουβαλά την ελιτίστικη πληροφορία της εταιρείας.

“The Coca-Cola bottle is an everyday object of mass circulation; in 1970 in Brazil it was a symbol of US imperialism and it has become, globally, a symbol of capitalist consumerism.”¹

“The Inserçōes em Circuitos Ideolόgicos travel in a much larger flux, adding information that is capable of generating ‘counter-information’. You could call them handmade because they transform the readymade object into something else”²

Θυμίζει την παθητική αποδοχή πληροφοριών ενός εργαλείου κυβερνοπειρατών. Ουσιαστικά παρεμβάλλεται σε ένα κύκλωμα/ “συζήτηση” και μένει ακίνητο παρακολουθώντας τις πληροφορίες που ανταλλάσσονται. Ο καταναλωτής μένει ακίνητος σε ένα σημείο του κυκλώματος από το οποίο δέχεται το προϊόν και απο εκεί δίνει πίσω το προϊόν τροποποιημένο.

“The three bottles presented to Tate by the artist are relics or symbols of the work which, for Meireles, is only operating when the bottles are actually in circulation.”³

κύκλωμα readymade (readymade circuit):

Ο Duchamp μετατοπίζει τα βιομηχανικά αντικείμενα έξω από το κύκλωμά τους (παραγωγής και κατανάλωσης) και τα τοποθετεί στο σύστημα της τέχνης. Αυτά τα μετατοπισμένα αντικείμενα τα ονομάζει “readymade”. Ο Meireles, όμως, εξελίσσει αυτή τη διαδικασία: μετατοπίζει τα αντικείμενα, αλλά εκείνη τη στιγμή παρεμβαίνει σε αυτά (τυπώνει μηνύματα για παράδειγμα) και τα επιστρέφει στο κύκλωμα τους. Δημιουργεί έτσι τροποποιημένα readymade αντικείμενα (εκτός πλαισίου τέχνης), τα οποία λόγω της αλλαγής τους, όταν επιστρέφουν επηρεάζουν και το κύκλωμα. “Έτσι, ιδιοποιείται το “readymade” κύκλωμά τους”¹, μετατοπίζοντας την έννοια αυτή στο κύκλωμα, γιατί “η εργασία” (κύκλωμα παραγωγής) “είναι μία λειτουργία και όχι τα αντικείμενα”² (που παράγονται).

¹ Herkenhoff , ό.π.

² ό.π.

Εικ. 83: Επίθεση “άνθρωπος στη μέση”

¹ Tate,12328/text-summary>, ό.π.

² Tate,cles/material-language>, ό.π.

³ Tate,12328/text-summary>, ό.π.

⁴ Meireles, ό.π.

⁵ Tate,cles/material-language>, ό.π.

αφαίρεση και επανάθεση

Η κίνηση του χρηματικού ποσού γίνεται με την ενεργητική συμμετοχή του κοινωνικού ιού (Gttr, διαφημιστές/ χρήστες). Πρώτα, το αφαιρούν από την Google (πληρώνει τους διαφημιστές), χρησιμοποιώντας ένα “άνοιγμα” (“θύρα”) στο κοινό. Στη συνέχεια, επαναθέτουν μέρος του στην εταιρεία (αγοράζουν και άλλα λογότυπα).

“σκουλήκι” (worm)

είναι ένα αυτο-αναπαραγόμενο πρόγραμμα που εξαπλώνεται εισάγοντας αντίγραφα του εαυτού του. Διαφέρει όμως από το virus, στο ότι διαδίδεται μέσω δικτύων υπολογιστών χωρίς την παρέμβαση του χρήστη και δε χρειάζεται να συνδεθεί με ένα υπάρχον πρόγραμμα. Προκαλούν σχεδόν πάντα κάποια βλάβη στο σύστημα, ακόμη και αν απλώς καταναλώνουν bandwidth .

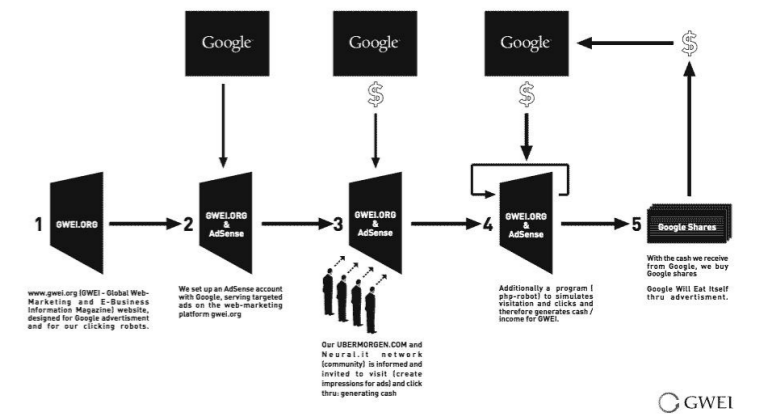
Κυκλοφορία πληροφορίας:

“My initial idea was based on the recognition of a ‘circuit’ that naturally exists. An ‘insertion’ into this circuit is always a form of counterinformation.

other circuits, some of which were created spontaneously, such as the chain letters which promise to bring good luck and money, and others that already existed, such as returnable beer or pop bottles...

...The Coca-Cola Project has never been sold because the idea is that people may stick labels with messages on bottles and themselves send out views or commentary into wider circulation. In order to function, the work depends on a system of deposit, in which empty bottles are returned for recycling.”⁵

Εικ. 84: συνολικός τρόπος επίθεσης GWEI

τροποποιήσεις κυκλώματος_ αποτελέσματα επίθεσης ιού

Οι ιοί (που έχουν τη μορφή ενός απλού ιού, ενός “σκουληκιού” ή ενός δούρειου ίππου) επιτρέπουν στους κυβερνοπειρατές να έχουν συνεχόμενη πρόσβαση και έλεγχο του συστήματος, προκαλώντας σε αυτό τροποποιήσεις που περιλαμβάνουν βλάβες, αλλαγές στον τρόπο που λειτουργεί, άνοιγμα άλλων θυρών και γενικά αλλοίωση του τοίχου προστασίας. Αντίστοιχα, οι δύο παρεμβάσεις μέσω του εμβολιασμού/ παρεμβολής στο κύκλωμα προκαλούν κάποιες αλλαγές σε αυτό (όπως στην πληροφορία που περιέχουν ή δημιουργούν “ανοίγματα”) και αποκτούν ένα μερικό έλεγχο σε αυτά.

αποτελέσματα επίθεσης ιού

Οι ιοί συνήθως οδηγούν στην καταστροφή και δυσλειτουργία συστημάτων και αρχείων.

ιός (Virus)

Αλλοιώνουν ή τροποποιούν φακέλους στους υπολογιστές που εισβάλλουν.

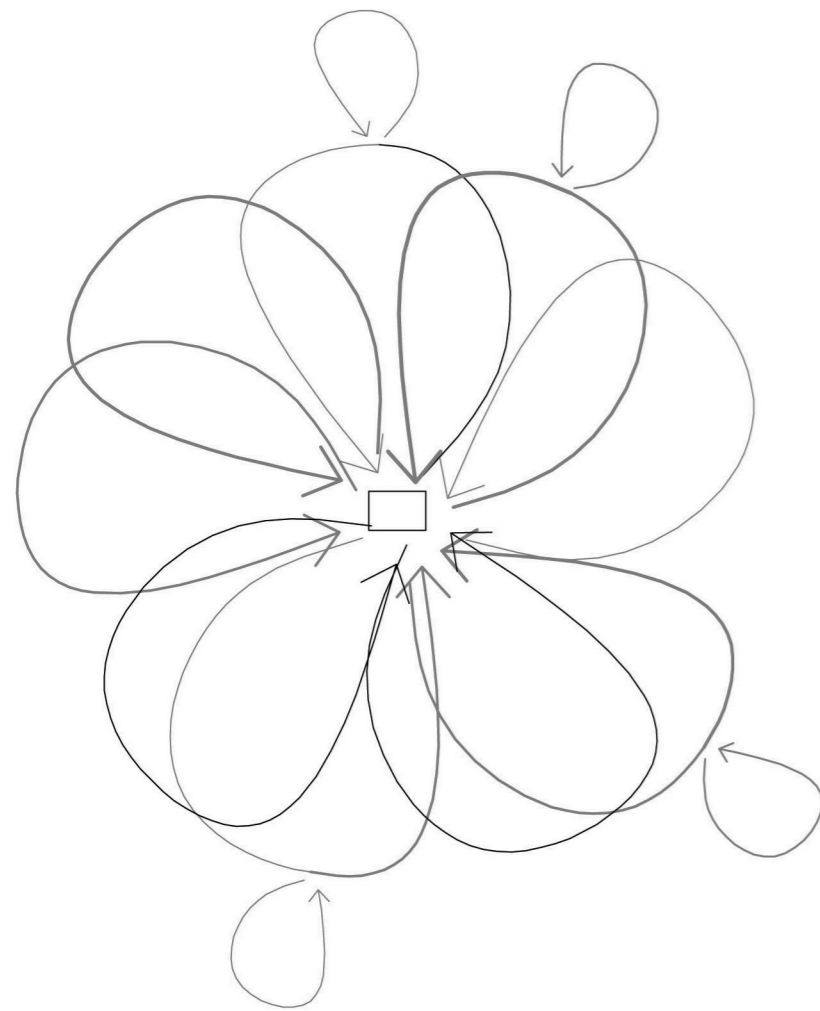
“σκουλήκι” (worm)

Προκαλούν σχεδόν πάντα κάποια βλάβη στο σύστημα, ακόμη και αν απλώς καταναλώνουν bandwidth.

δούρειος ίππος (Trojan horse)

Τα προγράμματα αυτά επιτρέπουν τη μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση στον υπολογιστή και μέσω αυτού σε άλλα συστήματα, τον απομακρυσμένο έλεγχο (με τη δημιουργία “πίσω πόρτας”), τη διανεμημένη άρνηση της υπηρεσίας (Distributed denial of service (DDoS) attack) και άλλα.

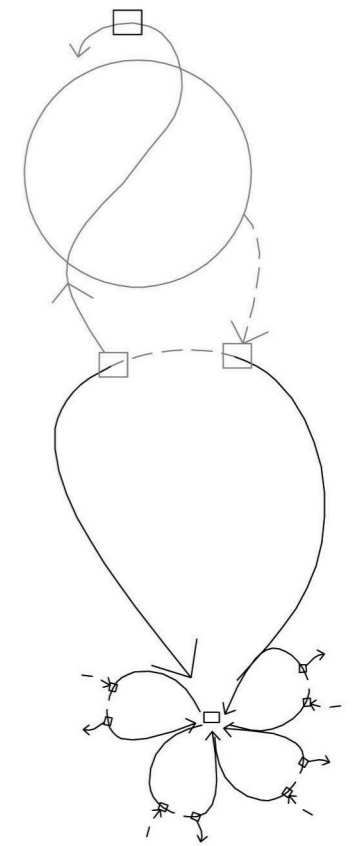
Η παρέμβαση αυτή τροποποιεί το μήνυμα (ιδεολογικό/ της παραγωγής) που φέρει το κύκλωμα και δημιουργεί κανάλια επικοινωνίας στο κύκλωμα, μεταξύ των καταναλωτών, με αποτέλεσμα να επιτρέπει τη δυνατότητα ελέγχου του τρόπου λειτουργίας του. Αντίστοιχα, οι ιοί τροποποιούν το περιεχόμενο (φακέλους και αρχεία) του συστήματος και δημιουργούν καινούρια “ανοίγματα” , δηλαδή “πίσω πόρτες και κανάλια” επικοινωνίας του στόχου με τον υπολογιστή του κ. , τα οποία επιτρέπουν απομακρυσμένο έλεγχο του συστήματος.

Τροποποίηση δεδομένων του συστήματος

Το αποτέλεσμα της παρέμβασης αυτής είναι η αυτοκαταστροφή του συστήματος και η αποδόμηση του μέσα από τη διανομή των οικονομικών του θεμελίων στο κοινό. Αντίστοιχα, οι ιοί προκαλούν δυσλειτουργία, βλάβες και τελικά καταστροφή του συστήματος.

Αυτο-καταστροφή συστήματος

ιός (Virus)

ο ιός προσκολλάται σε ένα πρόγραμμα ή σε ένα αρχείο και μεταδίδεται μέσω αυτού στο δίκτυο προκαλώντας αλλοιώσεις ή διαγραφές των δεδομένων τους.

εν-τύπωση

Και στα δύο έργα (Προσθήκες σε Ιδεολογικά Κυκλώματα) ο Meireles τυπώνει με κάποιο τρόπο την πληροφορία που θέλει να προσθέσει στις ήδη υπάρχουσες ιδεολογίες που κουβαλάνε τα αντικείμενα (χαρτονομίσματα και μπουκάλια).

Στη μία περίπτωση τυπώνει με μελάνι και σφραγίδα, ενώ στο μπουκάλι τυπώνει με μηχανήμα λευκά γράμματα, όπως είναι και το υπάρχον μήνυμα.

“In order to function, the work depends on a system of deposit, in which empty bottles are returned for recycling.”¹

Το μήνυμα γίνεται η αφορμή για να ξεκινήσει μία διαδικασία μετάδοσης της προσωπικής πληροφορίας.

“The replacement of the paper money and the bottles containing inscriptions (whether handwritten, rubber stamped or printed)”²

“They were like graffiti, supported within a circulation medium” (Cameron 109)...This would be a form of language For Meireles, the texts on circulating bottles and banknotes “functioned as a kind of mobile graffiti”³

_ παραμόρφωση ιστοσελίδας (Website defacement)¹ _

Είναι μία τακτική που αλλάζει την εικονική εμφάνιση μιας ιστοσελίδας. Θεωρείται μία μορφή ηλεκτρονικού γκράφιτι και χρησιμοποιείται πολιτικά από τους κυβερνοπειρατές ακτιβιστές.

“Επιπλέον, η κειμενική παραμόρφωση του (μπουκαλιού) το μετατοπίζει από την αρχική του μορφή ως ένα φυσικό αντικείμενο και ιδεολογικό φορέα και, εν τέλει, ανοίγει το δρόμο για την παραμόρφωση του κυκλώματος (παραγωγής και κατανάλωσης) μέσα στο οποίο προοριζόταν να λειτουργήσει.”⁴

δούρειος ίππος (Trojan horse)

Μία κατηγορία των δούρειων ίππων περιλαμβάνει κανονικά προγράμματα, τα οποία, οι κ. αλλοιώνουν προσθέτοντας κακόβουλο κώδικα, για παράδειγμα προγράμματα ανταλλαγής αρχείων (peer-to-peer).

παρεμβαλλόμενο μήνυμα

“the messages are in a mixture of English and Portuguese”⁵

Τα μηνύματα του Meireles γράφονται και στη μητρική του γλώσσα, με αποτέλεσμα να αναφέρεται σε περιορισμένο κοινό, σε αντίθεση με το αρχικό μήνυμα.

“παραμόρφωση και αδιαφορία για την “ιδιωτική περιουσία”.⁶”

“So on 13 January 1970 I started putting insertions into newspapers. I placed a small advertisement in the Jornal do Brasil which read simply: ‘Área 1, Cildo Meireles, 1970.’ On 3 June 1970 I published another small ad which read: ‘AREAS – Vast. Wild. Faraway. Letters to Cildo Meireles, Rua Gal. Glicério, 445, apt. 1003, Laranjeiras, GB.’ “

“I took some Coca-Cola bottles, printed ‘Yankees Go Home’”

- 1 Tate,12328/text-summary>, ό.π.
- 2 Tate,cles/material-language>, ό.π.
- 3 Evangelyn, ό.π.
- 4 ό.π., μετάφραση δική μου
- 5 Tate,12328/text-summary>, ό.π.
- 6 Evangelyn, ό.π.
- 7 Tate,cles/material-language>, ό.π.

Εικ. 85: Meireles, τύπωση σε χαρτονόμισμα

τροποποίηση λειτουργίας του συστήματος

Στην παρέμβαση αυτή χρησιμοποιούνται ρομπότ (πρόγραμμα *php-robot* κατασκευασμένο από τους ίδιους), τα οποία ενεργοποιούνται όταν κάποιος πατούσε σε μία ιστοσελίδα (<http://www.gwei.org/tet>) και δημιουργούσαν προσομιώσεις επισκέψεων και “click” σε κρυφές ιστοσελίδες.

απομακρυσμένος έλεγχος τροποποίησης

Ενεργοποιείται όμως και ένας κοινωνικός ιός, η κοινότητα Gttr, η οποία αποκτά τις μετοχές της εταιρείας. Οι διαφημιστές εισβολείς ανοίγουν ένα κανάλι επικοινωνίας με την Google (δημιουργούν λογαριασμό συνεργασίας και με τα χρήματα που αποκτούν αγοράζουν τις μετοχές της) και η κοινότητα μπορεί έτσι να συγκεντρώνει συνεχώς τα χρήματα μακριά από την Google (δεν έχει κάποια σχέση με αυτή) και να αποκτά σιγά σιγά έλεγχο της εταιρείας.

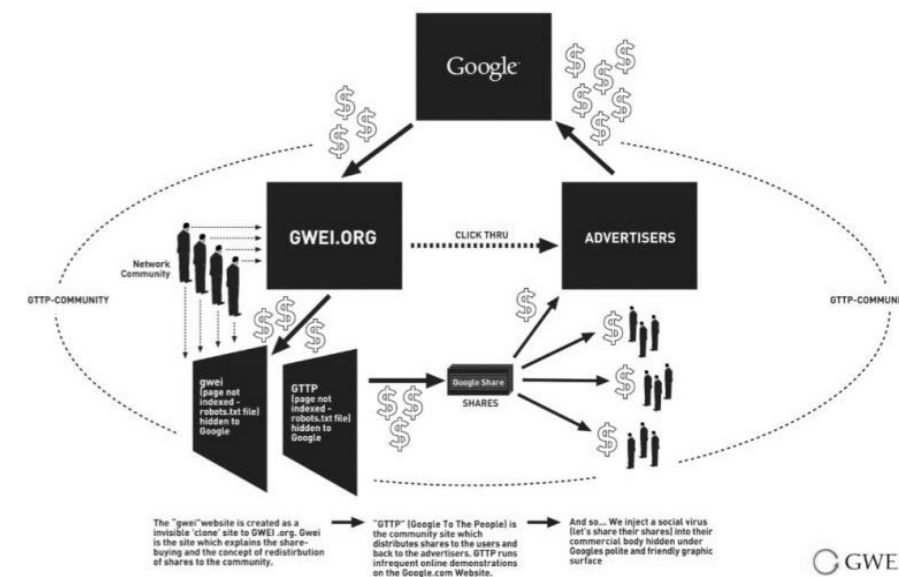
άρνηση της υπηρεσίας (Denial of service (DoS attack))

οι κ. τρέχουν πολλαπλά προγράμματα με αυτοματοποιημένη αποστολή μηνυμάτων και εντολών τα οποία βομβαρδίζουν το δίκτυο με δεδομένα και έτσι το υπερφορτώνουν ώστε να αδυνατεί να ανταποκριθεί.

απομακρυσμένος έλεγχος και “πίσω πόρτες” (Remote Control and Back Doors)

αφού έχει αποκτηθεί η πρόσβαση στο λογαριασμό διαχειριστή και η το “σπάσιμο” των κωδικών, ο κ. προσπαθεί να εδραιώσει τον έλεγχό του στο σύστημα από μακριά με κρυμμένες τεχνικές που ονομάζονται “πίσω πόρτες”.

Εικ. 86: λειτουργία της Gttr

Εικ. 87: πρόγραμμα php-robot

πίσω κανάλι (back channel)

Είναι μία τεχνική που αναφέρεται στη χρήση δικτυωμένων υπολογιστών και λογισμικό ανταλλαγής άμεσων μηνυμάτων σε ένα περιβάλλον για να παρέχει ιδιωτική ή μονόδρομη επικοινωνία, μυστικά και μέσω διαφορετικών δρόμων από το κανονικό, που συμβαίνει παράλληλα. Για παράδειγμα, σε μία ομιλία οι ακροατές κάνουν μεταξύ τους ερωτήσεις, ανταλλάσσουν μηνύματα και παρέχουν μεταξύ τους την πιο άμεση κατανόηση του θέματος χωρίς να επικοινωνήσουν με τον ομιλητή. Στην περίπτωση αυτή το κανάλι επικοινωνίας προέρχεται από το σύστημα προορισμού (μονόδρομη και προσωπική επικοινωνία με τον ομιλητή) και όχι από το σύστημα που επιτίθεται.

_αόρατο μήνυμα _

Το μήνυμα εισέρχεται στο κύκλωμα αόρατα, καθώς τυπώνεται με λευκά γράμματα που δε φαίνονται στο γυάλινο μπουκάλι όταν αυτό είναι άδειο.

Έτσι, μεταμφιέζεται/ κρύβεται όταν ο καταναλωτής το επιστρέφει άδειο στο σημείο επανάχρησης. Όταν, όμως, ένας άλλος καταναλωτής το αγοράσει γεμάτο λόγω το μαύρου υγρού το μήνυμα επανεμφανίζεται.

Αυτή η δυνατότητα του μηνύματος δημιουργεί το κρυφό κανάλι επικοινωνίας των καταναλωτών και επιτρέπει την πρόσβαση του κοινού στην ιδεολογία που φέρει το κύκλωμα.

“conscious producers of ideological propaganda insertions into newspapers I took some Coca-Cola bottles, printed ‘Yankees Go Home’”¹

“While having a beer with a friend at a bar in Rio, he remarked that an olive stone could never be removed from a bottle unless the mechanical process for washing bottles was changed”²

- ¹ Evangelyn, *ό.π.*
- ² *Tate,cles/material-language>, ό.π.*

Εικ. 88: Meireles, διαφορετικές φάσεις του “μολυσμένου” μπουκαλιού

Εικ. 89: Meireles, “μολυσμένο” μήνυμα

δημόσιος λόγος και μέσο: Σύμφωνα με την άποψη του Wodiczko για το δημόσιο λόγο³, με την κατασκευή ενός εργαλείου θεραπευτικού και συμμετοχικού σε μία δημοκρατία, δημιουργείται ένα αντιπροσωπευτικό μέσο του ομιλητή που επικοινωνεί τη μαρτυρία του πιο εύκολα από τον άμεσο λόγο⁴. Στο coca-cola project ο Meireles δεν κατασκευάζει αλλά χρησιμοποιεί ένα μέσο του συστήματος, στο οποίο ο λόγος του καταναλωτή περνάει ανώνυμα και στη συνέχεια αποκόπτεται από αυτόν και διανέμεται. Επιπλέον, η μορφή του είναι οπτική καθώς τυπώνεται πάνω στο μπουκάλι.

- ¹ P. Herkenhoff (2010), “Cildo Meireles: Bifurcating Creations”, artpress, No. 363, pp. 35-39
- ² *ό.π.*
- ³ Phillips, *ό.π.*
- ⁴ *ό.π.*

τροποποίηση δομής κυκλώματος

Ο αρχικός σκοπός των καλλιτεχνών ήταν να δημιουργήσουν τη συνθήκη για να αυτοκαταστραφεί το σύστημα (αυτο-κаниβαλισμός)

“We buy Google via their own advertisement! Google eats itself - but in the end we own it!..

...By establishing this autocannibalistic model we deconstruct the new global advertisement mechanisms by rendering them into a surreal click-based economic model...

...202.345.117 Years until GWEI fully owns Google”¹

Το σύστημα λειτουργεί με έναν αυτοαναφορικό τρόπο και αυτό είναι που εκμεταλλεύονται οι εισβολείς.

- ¹ *Gwei, <http://gwei.org/index.php>*

Το 1994 διαμορφώθηκε η ομάδα eToy από τη Σουηδία με σκοπό να παρέμβουν στο συμβολικό εξοπλισμό του διαδικτυακού οικονομικού και μιντιακού κόσμου. Μέσω καλλιτεχνικών γεγονότων, όπως η κριτική απέναντι στην κυκλοφορία της πληροφορίας, η τέχνη της eToy εγκαθιδρύει δυνατές συνδέσεις μεταξύ τέχνης και οικονομίας, πολιτικής και αντιεξουσίας. Εμποτισμένοι από την κουλτούρα των ακτιβιστών κυβερνοπειρατών, διακόπτουν και κατακλύζουν τις ροές πληροφοριών στο διαδίκτυο, έχοντας έτσι μία προσέγγιση εντροπική και υπονομευτική.¹

- ¹ B. Gauguet (2001), “For A Community Hacktivism Of Art”, Parachute issue 102.

Εικ. 90: το ποσοστό της Google που απέκτησε η Gttr

How much do "we" own Google

Google Shares owned by GWEI: 819
Amount of USD: 405.413,19
Adsense-Clicks: 1.556.361
Adsense-Page Impressions: 37.538
Adsense-CTR: 2,41%

Google Ownership Counter

202.345.117 Years until GWEI fully owns Google.

Google Share Price*

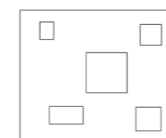
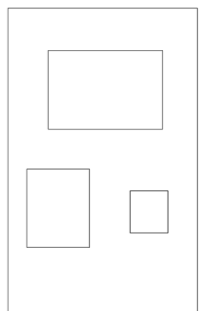
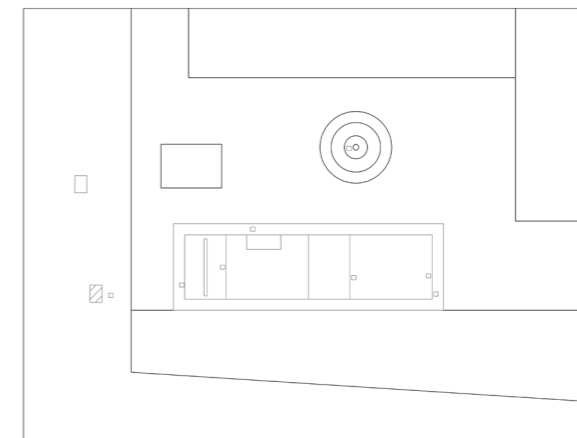
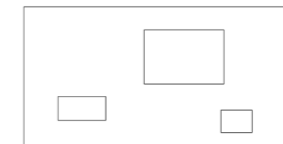
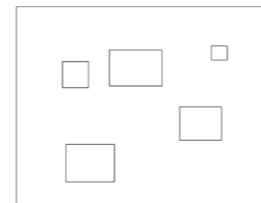
Current Google Share Price : 495.01 USD
Symbol: "GOOG"

**εγκατάσταση σκηνής_ εγκατάσταση δούρειου ίππου
(set up trojan) please love austria**

Η παρέμβαση αυτή διαπραγματεύεται το θέμα της υπερταύτισης ενός συστήματος νοήματος με το (υπερβατικό) νόημά του. Συγκεκριμένα, της υπερταύτισης ενός ακροδεξιού πολιτικού προγράμματος με το βασικό του σύνθημα: οι ξένοι έξω από τη χώρα. Ο καλλιτέχνης παρεμβαίνει στο δημόσιο χώρο της πλατείας. Η κατηγοριοποίηση ακολουθεί τεχνικές των κυβερνοπειρατών, που φαίνονται ανάλογες με αυτές των παρεμβάσεων. Η βασική κατηγορία αφορά την εγκατάσταση του δούρειου ίππου, που σχετίζεται με τη χρήση διαφορετικών εργαλείων σε ένα, την παρακολούθηση, την άρνηση υπηρεσίας και την υπερχείλιση. Βασική διαδικασία είναι η επιτέλεση ενός κοινωνικά αποδεκτού ρόλου και η αποκάλυψη αρνητικών στοιχείων του. Το έργο λειτουργεί με τη συλλογική διάδραση αρχικά του κοινού της Αυστρίας και γενικότερα του κοινού των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Τα τεχνολογικά μέσα που χρησιμοποιεί είναι κάμερες, διαδίκτυο και οχήματα.

δούρειος ίππος (Trojan horse)

Είναι ένα κακόβουλο πρόγραμμα που μεταμφιέζεται σε καλόβουλο, για να ξεγελάσει το χρήστη και να τον εγκαταστήσει στον υπολογιστή του. Σε αντίθεση με τον ιό δεν είναι αυτο-αναπαραγόμενος και δε μεταδίδεται. Όταν εγκατασταθεί εκτελεί κάποια χρήσιμη λειτουργία ενώ στα κρυφά εγκαθιστά άλλα κακόβουλα προγράμματα ή τα κρύβει για να τα χρησιμοποιήσει αργότερα. Τα προγράμματα αυτά επιτρέπουν τη μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση στον υπολογιστή και μέσω αυτού σε άλλα συστήματα, τη δημιουργία "πίσω πόρτας", τη διανεμημένη άρνηση της υπηρεσίας (Distributed denial of service (DDoS) attack) και άλλα.

Διάγραμμα εγκατάστασης σκηνής

please love austria

Η παρέμβαση αυτή είναι μία παρωδία των αντι-μεταναστευτικών πολιτικών του ακροδεξιού κόμματος της Αυστρίας FPÖ (Freedom Party of Austria)¹ και μιμείται τα Ολλανδικά και Γερμανικά docu-soaps². Ο Schlingensief προσέλαβε ηθοποιούς να παίξουν το ρόλο των άστεγων, με σκοπό να αναδειχθούν οι άσχημες εικόνες που η Αυστρία δε θέλει να δείξει στην Ευρώπη³. Το έργο συμμετείχε στο 2000 Vienna International Festival. Εκείνη την περίοδο είχε πρωτοεμφανιστεί το τηλεοπτικό ριάλιτι σόου, Big Brother, και το ακροδεξιό κόμμα έγινε μέρος της κυβέρνησης πρώτη φορά μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο⁴. Ο σκηνοθέτης, λοιπόν, στήνει ένα κοντέινερ (εμπορευματοκιβώτιο) στην πλατεία έξω από την όπερα της Βιέννης, που παρακολουθείται από κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης (CCTV), και τοποθετεί πάνω του την επιγραφή "οι ξένοι έξω (foreigners out)", που αναφέρεται στο σύνθημα του FPÖ, "Οι Γερμανοί για τους Γερμανούς, οι ξένοι έξω (Germany for the Germans, foreigners out)". Τοποθετεί επίσης μία σημαία του ακροδεξιού λαϊκίστικου κόμματος της Αυστρίας FPÖ και το λογότυπο της εφημερίδας Kronenzeitung, που υποστήριζε το κόμμα. Μέσα στο κοντέινερ οι "άστεγοι" ζουν την καθημερινότητά τους, που παρακολουθείται και προβάλλεται σε μία ιστοσελίδα (Webfreetv.com) 24 ώρες τη μέρα για 6 μέρες και όποιος θέλει ψηφίζει εκεί ή τηλεφωνικά για το ποιος θα φύγει από τη χώρα. Δύο "άστεγοι" έφευγαν κάθε μέρα και ο τελευταίος που θα έμενε θα έπαιρνε χρηματικό έπαθλο και τη δυνατότητα να αποκτήσει αυστριακή ιθαγένεια μέσω γάμου. Παράλληλα ανακοινώνεται από τους καλλιτέχνες το γεγονός σε άλλους δημόσιους χώρους με φορητά και μεγάφωνα χειρός και άμερες καταγράφουν και τους περαστικούς και τις αντιδράσεις τους γύρω από το κοντέινερ.

¹ Hooper J., (16 June 2000), *Foreign farce Immigration play causes uproar in Vienna*, <<http://www.theguardian.com/world/2000/jun/16/austria.johnhooper>>

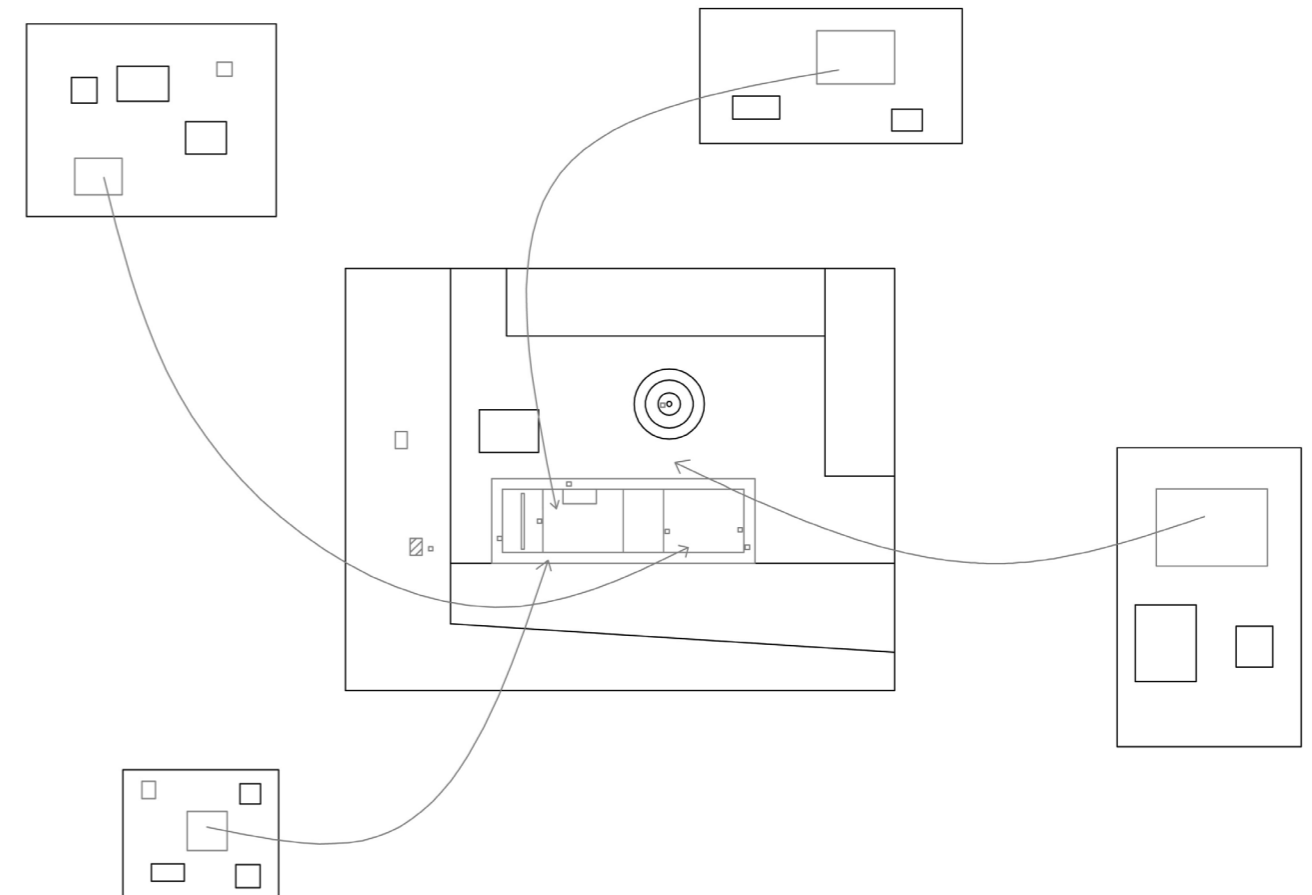
² *Είναι ένα είδος ριάλιτι σόου που συνδυάζει ντοκυμαντέρ και σαπουνόπερα* (< <http://en.wiktionary.org/wiki/docusoap>>)

³ Hooper, *ό.π.*

⁴ *filmgalerie451*, <<http://www.filmgalerie451.de/en/filme/auslander-raus-schlingensiefs-container/>>

αναδιάταξη μηχανισμών_ συνδυασμός διαφορετικών εργαλείων (κατασκευή δούρειου ίππου)

Ο δούρειος ίππος είναι εργαλείο που συνδυάζει διαφορετικά προγράμματα για να λειτουργήσει. Κάποια από αυτά λειτουργούν ως προγράμματα που χρησιμοποιεί το ίδιο το σύστημα και άλλα ως προγράμματα που χρειάζεται ο κυβερνοπειρατής για να αποκτήσει πρόσβαση και πολλές φορές τα κρύβει στο σύστημα για να λειτουργήσουν αργότερα. Αυτό που με απασχολεί σε αυτήν την υποκατηγορία είναι το πως ο σκηνοθέτης χρησιμοποιεί μηχανισμούς της κοινωνίας (εκλογική διαδικασία, προεκλογικές εκστρατείες, θεατρικές σκηνές, τηλεοπτικά προγράμματα, μέσα μαζικής ενημέρωσης) και τους συνδυάζει αλλόκοτα σε μία σκηνή στην πλατεία. Ενώ, κάθε ένας από αυτούς λειτουργεί στην κοινωνία με ένα συγκεκριμένο σκοπό, η αναδιάταξή που συμβαίνει λειτουργεί ως αντίποδας του κάθε σκοπού, ως ανωμαλία της κοινωνίας, προβάλλοντας τις αρνητικές πτυχές τους.

αλλόκοτες συνδέσεις (μετωνυμίες)

“Ο Schlingensiefel έπαιζε και αναδιέτασσε τακτικά κατασκευασμένες σχέσεις -ανάμεσα σε εμπειρική, ψευδαισθησιακή ή φαντασιακή πραγματικότητα, ανάμεσα σε καλλιτεχνική δράση, σκηνική διάταξη των μέσων και καθημερινές υποθέσεις- φέρνοντας πάντα τη δική του φωνή μέσα στο “μείγμα”. ”¹

Φαίνεται πως δεν περιόριζε τα εργαλεία του, τα οποία προέρχονταν από καταστάσεις της δεδομένης πραγματικότητας, και τα διέτασσε με παράδοξο τρόπο μεταξύ τους δημιουργώντας διαφορετικές σχέσεις από τις προκατασκευασμένες, με αποτέλεσμα να αναδύονται άλλες δυνατότητες και πτυχές αυτών.

Στο έργο αυτό δανείζεται μηχανισμούς από διαφορετικούς χώρους και τους επανα-εγκαθιστά σε έναν άλλο χώρο, την πλατεία της Βιέννης. Ο τρόπος που τα αναδιατάσσει δίνει άλλη σημασία από αυτήν που έχουν. Δημιουργεί μετωνυμίες².

¹ *kw-berlin*, <http://www.kw-berlin.de/en/events/532_reality_and_play_403>

² σχήμα λόγου κατά το οποίο μία λέξη αντικαθίσταται με μία άλλη λέξη ή έκφραση που έχει διαφορετική αλλά σχετιζόμενη σημασία, π.χ. λέγοντας «Μέγαρο Μαξίμου» εννοούμε τον πρωθυπουργό και τους στενούς του συνεργάτες, από την ιστοσελίδα <<http://el.wiktionary.org/>>

Εικ. 91: Détournement

Détournement (literally, “derailment” or “hijacking”) is a term first used by the situationists to designate the reuse of materials from the “literary and artistic heritage of humanity” that are modified to create a new work with a different message, often negating the original.⁵⁴ Likewise, if we extend the meaning to other types of cultural signs, cutting or climbing fences (instead of being deterred by them) turns barriers into points of passage.

⁵⁴ *“Barbed fences is a common but pointed way to reclaim public space from private*

Οι μηχανισμοί που χρησιμοποιεί προέρχονται από:

Πολιτική σφαίρα

_Προεκλογικές εκστρατείες του ακροδεξιού κόμματος FPÖ.
Χρησιμοποίησε το λόγο τους και το σύνθημα για να σχολιάσει τις πολιτικές που ασκούνται από αυτό κατά των μεταναστών.

_Σύμβολα, όπως σημαία, συνθήματα και άλλα.

“It was only when Schlingensief, opening the show, revealed a large banner on the container, which said “Foreigners Out.” that it stopped being a game, or even funny. This is a well-known right-wing slogan: “Germany for Germans, Foreigners Out.””¹

_εκλογική διαδικασία

Ο καθένας μπορεί να ψηφίσει μέσω του διαδικτύου και τηλεφωνικά για το ποιος να φύγει από τη χώρα. Σχολιάζει το αποτέλεσμα των εκλογών του 2000, στο οποίο το ακροδεξιό κόμμα συμμετέχει στη διακυβέρνηση.

¹ Perkovic J. (June-July 2011), “Interview, anna teresa scheer: incendiary performance- christoph schlingensief”, RealTime, No. 103, σ.24-25, <<http://www.realtimearts.net/article/103/10330>>

Εικ. 92: προεκλογική εκστρατεία του FPÖ

Εικ. 93: “προεκλογική εκστρατεία” του Schlingensief

Εικ. 94: Το σύνθημα “οι ξένοι έξω” στο κοντέινερ

Εικ. 94 b: πρώτη εμφάνιση του συνθήματος

Εικ. 95: web.freetv.com, η ιστοσελίδα που ψήφισε το κοινό

Μέσα μαζικής ενημέρωσης:

_Big brother show
στήνει ένα σκηνικό που θυμίζει το συγκεκριμένο τηλεπαιχνίδι, το οποίο πρωτοεμφανίζεται στα τηλεοπτικά μέσα και συνδυάζει για πρώτη φορά την πραγματική ζωή με μία εκπομπή. Στο έργο του Schlingensiefel, οι συμμετέχοντες είναι άστεγοι (ηθοποιοί), των οποίων παρακολουθείται καθημερινά η συμβίωσή τους σε ένα κοντέινερ.

Εικ. 96: Bigbrother show Αυστρίας

Εικ. 97: εσωτερικό στο κοντέινερ

Το γεγονός παρουσιάστηκε στην τηλεόραση, στο ράδιο, στο διαδίκτυο και στον τύπο.¹

_ίντερνετ
Αναμεταδίδει διαδικτυακά την καθημερινότητα των “άστεγων”. Ο κόσμος ψηφίζει και γίνεται διάδοση γενικά του γεγονότος στο διαδίκτυο

Εικ. 98: προφίλ συμμετέχοντα στο Bigbrother show

Εικ. 99: προφίλ συμμετέχοντα στο Please Love Austria

_εφημερίδα
Εφημερίδες κατακρίνουν το γεγονός και για μία περίοδο το θέμα συζητείται σε αυτές για την ηθική, πολιτική και καλλιτεχνική του αξία.

_διάδοση στο δρόμο
Μικρά οχήματα διαφημίζουν το γεγονός στους κεντρικούς δρόμους της Βιέννης.

Εικ. 100: ανακοίνωση του Please Love Austria με φορτηγάκια στο δρόμο

¹ Perkovic, ό.π.

Θεατρική σκηνή:

“Τα έργα αυτά χαρακτηρίζονται από μία αναδιάταξη των συμβατικών μηχανισμών του θεάτρου που ουσιαστικά αποτελούν ένα είδος της φυσιολογικής μεταφορικής τροπής μίας παράστασης από τη μετωνυμία².”

“Συγκεκριμένα ο Schlingensiefel συγκεντρώνει πολλά πράγματα μαζί χρησιμοποιώντας πολλά αναισθητικά και άχρηστα μέσα. Πειραματίζεται με το θέατρο σαν να είναι παιδί που παίζει με πλαστελίνη. Απλά θέλει να δει μέχρι που μπορεί να φτάσει³. Χρησιμοποιεί ερασιτέχνες ηθοποιούς και βασικά πραγματικά πρόσωπα που παίζουν τον εαυτό τους”.

Άρα, δοκιμάζει τις δυνατότητες του συστήματος θεάτρου όταν είναι τροποποιημένο και διεταγμένο με αυτόν τον τρόπο, όπως κάνει και ένας κυβερνοεπιρατής που χρησιμοποιεί οποιοδήποτε εργαλείο νιώθει κατάλληλο για να ανακαλύψει τα όρια του συστήματος.

“Η μείξη των τροπών(αλληγοριών) έκανε τα ηθικά ερωτήματα που περιστρέφονται γύρω από τη θεραπεία μίας Δυτικής χώρας για τους ξένους όλο και πιο εστιασμένη. Οι άστεγοι ήταν φαινομενικά πραγματικοί και επομένως μετωνυμικά συνδέθηκαν με τη μεγαλύτερη ομάδα (τον πραγματικό πλήθος των αστέγων). Ήταν επίσης άτομα με τις δικές τους συγκεκριμένες ιστορίες, και με αυτή τη λογική, πέρα από τις αλληγορίες.”⁴

Εικ. 101: η “θεατρική” σκηνή του Schlingensiefel με το κοντέινερ

² Balme C. (December 2012), *Public Sphere and Contemporary Performance*, Critical Stages- IATC Webjournal, No. 7, <<http://www.criticalstages.org/criticalstages7/entry/Public-Sphere-and-Contemporary-Performance?category=2#sthash.SAd918Y3.NLS3aAC4.dpbs>>

³ Perkovic, ό.π.

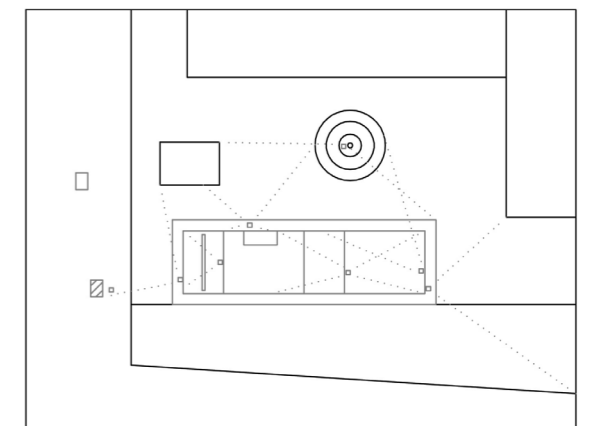
⁴ Balme, ό.π.

παρακολούθηση δράσης_ δημιουργία πίσω κανάλιων
(Reverse telnet)

Παράλληλα με τη δράση αυτή ο σκηνοθέτης τοποθετεί κάμερες σε διάφορα σημεία για να παρακολουθεί τις αντιδράσεις του κοινού και τη δημιουργία μίας αρένας στην πλατεία. Η τεχνική των πίσω καναλιών των κυβερνοπειρατών έχει να κάνει με την ασφαλή απομακρυσμένη παρακολούθηση της λειτουργίας του υπολογιστή.

αντίστροφη επικοινωνία telnet (Reverse telnet)

τεχνική που δημιουργεί πίσω κανάλια από το σύστημα προορισμού στο σύστημα που επιτίθεται. Το telnet είναι πρωτόκολλο επικοινωνίας διασυνδεδεμένων υπολογιστών και με αυτό ο χρήστης μπορεί να ελέγχει (όσο του επιτρέπεται από τον διαχειριστή) έναν υπολογιστή του διακομιστή (π.χ. για απομακρυσμένες βιβλιοθήκες). Λέγεται αντίστροφο telnet γιατί η σύνδεση προέρχεται από το σύστημα προορισμού (διακομιστής) και δεν είναι το επιτιθέμενο σύστημα που ζητάει άδεια να συνδεθεί. Έτσι αποκτούν πρόσβαση σε σημαντικές συσκευές.

συστήματα παρακολούθησης

Ο σκηνοθέτης έχει συνεχώς την εποπτεία όλης της κατάστασης με την εγκατάσταση συστημάτων παρακολούθησης των περαστικών της πλατείας. Παρακολουθεί τις αντιδράσεις τους και τις εμπλέκει στο έργο κάθε στιγμή, ωθώντας την έννοια της παρωδίας στα άκρα.

Το Staatstrojaner είναι ένα παράδειγμα δούρειου ίππου που παρακολουθεί και χρησιμοποιούταν από την Γερμανική κυβέρνηση για την παρακολούθηση των πολιτών. Ο Schlingensiefel, δημιουργεί μία προσομοίωση της κοινωνίας και λειτουργεί με τη λογική του δούρειου ίππου. Ενώ, φαίνεται να εκτελεί μία ομαλή διαδικασία (θεατρική παράσταση σε μία πλατεία), ουσιαστικά εκτελεί μία παρωδία της κοινωνίας, δημιουργεί μία διαταραχή σε δημόσιο χώρο και παράλληλα την παρακολουθεί και την καταγράφει υπό την άγνοια των πολιτών και όσων αντιδρούν σε αυτό.

staatstrojaner

Το Staatstrojaner (Federal Trojan horse) είναι ένα πρόγραμμα επιτήρησης του υπολογιστή, που εγκαθίσταται κρυφά σε υπολογιστές υπόπτων, που η Γερμανική αστυνομία χρησιμοποιεί για να κάνει υποκλοπές διαδικτυακών τηλεφώνων. Το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας αποφάσισε ότι η αστυνομία μπορεί να χρησιμοποιεί τέτοια προγράμματα μόνο για την τηλεφωνική υποκλοπή, και για κανέναν άλλο λόγο, και αυτός ο περιορισμός πρέπει να εξασφαλίζεται με τεχνικά και νόμιμα μέσα.

Τον Οκτώμβρη του 2011, οι CCC δημοσίευσαν την ανάλυση του Staatstrojaner λογισμικού. Είχε την ικανότητα να ελέγχει από μακριά τον υπολογιστή- στόχο, να λαμβάνει εικόνες του υπολογιστή και να φέρνουν και να εκτελούν αυθαίρετο επιπλέον κώδικα. Οι CCC θεώρησαν ότι αυτή η λειτουργία που έχει είναι σε άμεση αντίθεση με τον κανόνα του συνταγματικού διακστηρίου.

Εικ. 102: πλάνα από παρακολούθηση των αντιδράσεων στο Please Love Austria

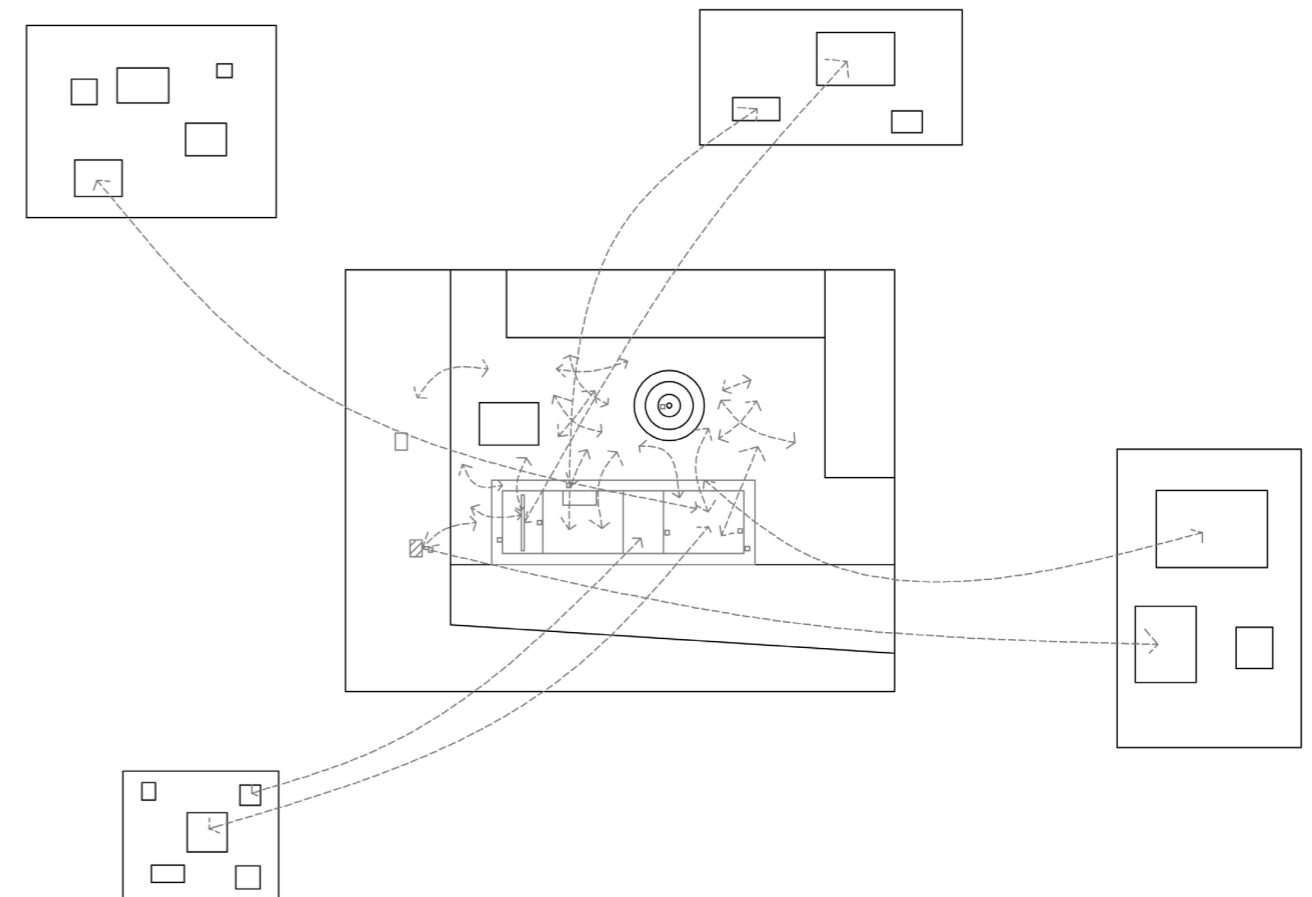

πρόκληση διαλόγου μεταξύ των μηχανισμών_

επικοινωνία μεταξύ των συστημάτων

Οι κυβερνοπειρατές προσπαθούν συνεχώς με τα εργαλεία τους να προκαλέσουν διάλογο με το σύστημα για να γίνουν έμπιστα αυτού (όπως κάνει και ο δούρειος ίππος) ή να αποσπάσουν πληροφορίες. Ο στόχος των εργαλείων είναι να αποκτήσουν πρόσβαση στο σύστημα και να εγκατασταθούν σε αυτό. Ο σκηνοθέτης, αφού συνδέσει τους μηχανισμούς, δημιουργεί και έναν διαφορετικό διάλογο μεταξύ τους. Οι αναφορές του κοινού για αυτούς μπερδεύονται και ως χρήστες αυτών θίγονται και αντιδρούν. Προσπαθώ να δω το νέο διάλογο που δημιουργείται μεταξύ του κοινού και τελικά μεταξύ των σχέσεων που δημιουργούν κανονικά οι μηχανισμοί. Η θέση των μηχανισμών δημιουργεί νέες συνδέσεις και σχέσεις, που διαταράσσουν το "σύστημα", την κοινωνία.

Ο ιός ανταλλάσσει επικοινωνεί με το σύστημα για να πάρει πληροφορίες που θέλει, τα εργαλεία σάρωσης επικοινωνούν με το σύστημα προστασίας για να μάθουν για τις υπηρεσίες που προστατεύουν, ο κυβερνοπειρατής μεταμφιέζει το δούρειο ίππο σε ένα άλλο πρόγραμμα, όπως για παράδειγμα παιχνίδι, ώστε να ξεγελαστεί ο χρήστης και να κατεβάσει και να εγκαταστήσει το πρόγραμμα.

αρένα διαλόγου

Πλήθη εξοργισμένων ανθρώπων μαζεύονταν γύρω από τη σκηνή. Η γνώμη του καθενός ήρθε στην επιφάνεια και εκφράστηκε στην αρένα που δημιουργήθηκε, φέρνοντας πολλές έντονες συζητήσεις και αντιδράσεις προς τα κοντέινερ.

“Schlingensiefel kept publicly inviting Jörg Haider to meet with the asylum seekers...”

...The national boulevard press, the Kronen-Zeitung, were writing every day: “This Schlingensiefel clown is costing you money, dear readers”...

...The Left were campaigning against Jörg Haider. They saw the “Foreigners Out” banner simply as a provocation, accusing Schlingensiefel of misusing asylum seekers for his project. They marched around the container, demanding that he set those inside free, showing mind-boggling naivety—these were real asylum seekers, all with cases pending.”¹

¹ Perkovic, ό.π.

αίτημα πρωτοκόλλου (WHOIS query)

είναι ένα εργαλείο πρωτοκόλλου, που ζητά πληροφορίες από ένα σύστημα, το οποίο απαντά με μία λίστα, ένα παράδειγμα που χρειάζεται αποκωδικοποίηση ή απαιτεί μία συγκεκριμένη γλώσσα για να απαντήσει. Για παράδειγμα, μόνο από το όνομα ενός τομέα μπορεί να μάθει πληροφορίες για το όνομα και τη διεύθυνση του ιδιοκτήτη του τομέα, το οποίο είναι μέρος του πρωτοκόλλου (όπως Microsoft Corporation).

“Ανοίγωντας” τα ανθρώπινα όρια¹ (hacking human borders):

Κάποια έργα της τέχνης των νέων μέσων λειτουργούν μεταφορικά σε σχέση με τις τακτικές της τέχνης του ανταρτοπολέμου. Όπως λέει ο Armin Medosch:

“creep in the human feeling world like a Trojan horse”²

Τα έργα αυτά εκμεταλλεύονται την άγνοια του κοινού και προκαλούν έντονα συναισθήματα ακολουθώντας τις συνηθισμένες συνθήκες και κανόνες ενός πραγματικού γεγονότος.

¹ Jaschko, ό.π.

² ό.π., σ. 9

Εικ. 103: αντιδράσεις στο Please Love Austria

www.theguardian.com/world/2000/jun/16/austria.johnhooper

After an inflammable liquid was sprayed on one of the units and set alight, Wole Osifo, who plays the part of a car mechanic from Nigeria, said it had prompted fears among the actors.

"It began as a project which aimed to show that everyone has the same right of abode," he said. "Now it has become dangerous."

There have been furious reactions from Austrians outside the portable offices in which the foreigners are housed. "Where is the swine who authorised this?", one man asked. "They showed these containers on television in Paris. In France, people are pointing to us and thinking this is a country of Nazis."

The Freedom party has threatened to sue over Mr Schlingensiefel's use of its symbols and announced that it will seek a vote of no confidence in the Vienna city councillor who approved the event.

The Freedom party has been immersed in controversy since joining a coalition government earlier this year.

 Sign up for the Guardian Today
Our editors' picks for the day's top news and

Εικ. 104: πλάνα από αντιδράσεις στο Please Love Austria

διεκδίκηση του λόγου

“Jumped on the roof, destroyed the banner, demanded a meeting. The asylum seekers had to be evacuated. The protesters then realised these were real asylum seekers and had to question their own activities. When they finally left, Schlingensiefel raised the ante by putting up an SS slogan that had been used by an FPÖ member: “Loyalty is our Honour.””¹

Αναρωτήθηκαν την αποτελεσματικότητα της μετατόπισης και καταστροφής ενός συμβόλου ως πολιτικής δράσης.

Σε μία προσωμοίωση της πολιτικής σφαίρας οι άνθρωποι άρχισαν να αναρωτιούνται και να βλέπουν τα αποτελέσματα των επιλογών της δράσης τους. Οι αλλόκοτες συνδέσεις αρχίζουν να δείχνουν τα αρνητικά σημεία των συστημάτων-μηχανισμών που προβάλλει.

“The Left-Right binary looked pathetic. The Right couldn’t take down the sign and government officials taking down an artwork would look pretty stupid. On the other hand, leftist protesters making insane demands weren’t effective either. Set the asylum seekers free—for what? Where?”²

1 Perkovic, ό.π.

2 ό.π.

Αγωνισμός:

Αποτελεί μία σχέση μεταξύ αντίπαλων ομάδων, που ενώ μοιράζονται ένα κοινό πεδίο (δημόσια σφαίρα), έχουν διαφορετικές απόψεις στην οργάνωση του πεδίου αυτού.

Οι διαμάχες που προκαλούνται δε λύνονται με μία ορθολογική λύση, η οποία είναι μοναδική, ηθική, χωρίς πολιτικά πάθη, αλλά χρειάζονται ένα χώρο διαλόγου και συνύπαρξης.

Τα μέλη δε συμμετέχουν απλώς αλλά έχουν τη δυνατότητα απόφασης και δημιουργίας νέων δημοκρατικών θεσμών.³

“Secondly, we need to examine how these staging devices functioned to create a public sphere. Very roughly, we can say that, with a few exceptions, there was less an audience at this performance than a public sphere, or at least, the public sphere of political debate and mass-media attention was the more important dimension.

Schlingensiefel’s installation-performance created a public sphere in order to treat the chosen topic of asylum seekers in a politically effective way.”

γιορτή και δημοκρατία:

“Η αγωνιστική δημοκρατία έχει μεγάλη σχέση με τη γιορτή... οι γιορτές βασίζονται σε διαγωνισμούς και εκδηλώσεις.”⁴ Η δημοκρατία μπορεί να δημιουργηθεί κατά τη διάρκεια μια γιορτής, γιατί τότε προσφέρονται ελευθερίες στο λόγο που τον κάνουν άφοβο.

Στο *Please Love Austria* δημιουργείται εσκεμμένα ένας πανικός στον οποίο ο κόσμος συγκεντρώθηκε λόγω της περιέργειάς του για αυτό το θέαμα.

1 *Re-public*, <<http://www.re-public.gr/>>, σ. 56

2 Balme, ό.π.

3 Phillips, ό.π.

Εικ. 105: αντιδράσεις στο *Please Love Austria*

συμμετοχή κοινού

“unsettling the rules of both political discourse and theatrical reception, Schlingensiefel managed to shift the debate outside the normal situation of theatrical reception where spectators decode theatrical signs, and occupy instead the more contested public sphere of political and media debate – at least for one week.”¹

Το κοινό συμμετέχει στο έργο με το δημόσιο λόγο του και γίνεται μέρος δημοσίων σφαιρών. Ο σκηνοθέτης δημιουργεί το χώρο για την ύπαρξη δύο δημοσίων σφαιρών: μία στο φυσικό χώρο της πλατείας που οι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν και αντιπαραθέτονταν και μία άλλη στο διαδίκτυο που έγιναν πολλές συζητήσεις για το έργο.

Είναι δύσκολο ακόμα να καθοριστεί η μορφή των θεατών. Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί θεατές:

“bystanders, interested and disinterested, media viewers who watch the performance on the internet and possibility vote; the wider media audience who followed the five days from the relative comfort of their living rooms by newspaper, radio and television. In a sense all participated but their functions are quite different.”²

¹ Balme, ό.π.

² ό.π.

δημόσιος λόγος:

Ο Foucault μελετώντας την αθηναϊκή φιλοσοφία επινόησε την έννοια του “άφοβου λόγου ή ομιλίας”, ο οποίος πηγάζει από τον αναγκαίο ρόλο του δημόσιου ομιλητή στη δημιουργία δημοκρατίας¹. Στη σύγχρονη δημόσια σφαίρα η καταπίεση από τους κυρίαρχους ομιλητές (κυβερνήσεων, εμπορίου) προς τους υπόλοιπους οδηγεί τους δεύτερους να μην αναπτύσσουν τη γλώσσα τους και να φοβούνται για τις πολιτικές και κοινωνικές συνέπειες. Με βάση την αγωνιστική δημόσια σφαίρα θα πρέπει όλοι να μπορούν να παράξουν λόγο άφοβα, ελεύθερα και ειλικρινά διαφωνώντας μεταξύ τους. Ο λόγος μπορεί να είναι η μαρτυρία(η αλήθεια της ζωής του) του ομιλητή που καταπιέζεται. Χωρίς αντιπροσώπευση αναπτύσσονται δυναμικές προϋποθέσεις μέσα από τις οποίες μαθαίνει ο ένας να σέβεται τον άλλο. “Ο δημόσιος χώρος είναι ένας τόπος δράσης”² και όχι ακινησίας και σιωπής. Όλοι μπορούν να τον νοηματοδοτήσουν ακόμα και με το δημόσιο λόγο τους. Σύμφωνα με το Wodiczko³, οι άνθρωποι που δε μιλάνε βρίσκονται σε μία μετατραυματική σιωπή και για να φτάσουν στο δημόσιο λόγο θα πρέπει να δημιουργηθούν ψυχολογικές πρακτικές στο δημόσιο χώρο.

Στο *Please Love Austria* ο Schlingensiefel δημιουργεί έναν ενεργό δημόσιο χώρο στον οποίο “αναγκάζει” τους σιωπηλούς ομιλητές να μιλήσουν και να διαμαρτηρουν γιατί η κατάσταση μοιάζει αληθινή και εκτάκτου ανάγκης. Οι ψυχολογικές πρακτικές που χρησιμοποιεί σχετίζονται με την υπερτάυτιση.

Σαν δούρειος ίππος επιβάλλει ένα διάλογο με το σύστημα(τα μέσα, την πλατεία, τους ανθρώπους).

¹ Phillips, ό.π.

² ό.π.

³ ό.π.

Εικ. 106, 107: αντιδράσεις στο *Please Love*

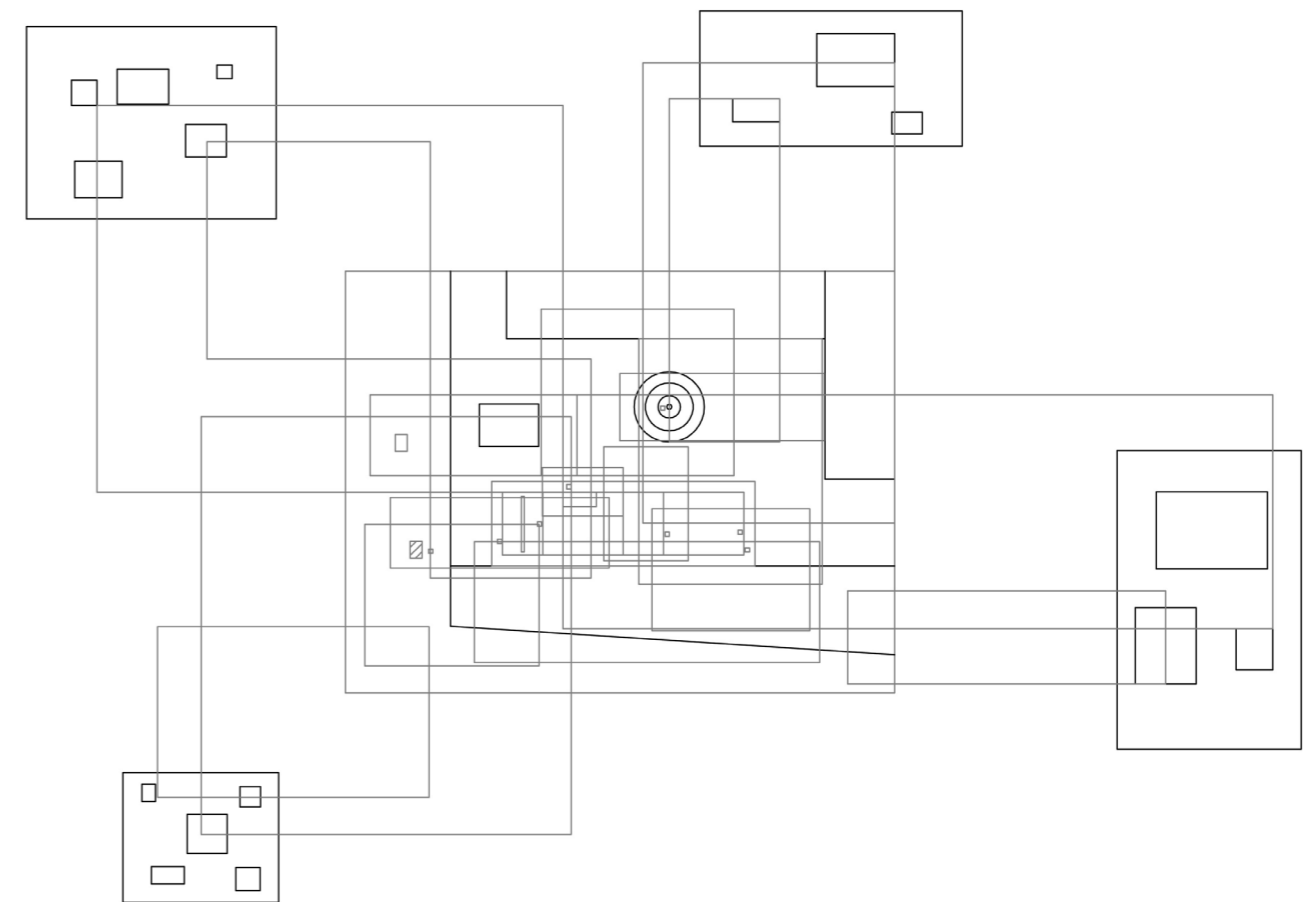

υπερταύτιση του συστήματος_επίθεση άρνησης υπηρεσίας (DoS attack)

Το τελικό έργο της παρέμβασης συνδέεται με την έννοια της υπερταύτισης. Αυτή συμβαίνει όταν το σύστημα παίρνει στα σοβαρά τον εαυτό του, ακραία, με αποτέλεσμα να βραχυκυκλώσει (να αυτοκαταστραφεί, να αποδομηθεί). Αντίστοιχες επιθέσεις κάνουν οι κυβερνοπειρατές με τις επιθέσεις υπερχείλισης ακεραίου που φορτώνεται το σύστημα με αριθμούς που δεν μπορεί να αντέξει ή με την διανεμημένη άρνηση της υπηρεσίας που στέλνει αυτόματα πολλούς ιούς.

επίθεση άρνησης υπηρεσίας (Denial of service (DoS attack))

οι χάκερ τρέχουν πολλαπλά προγράμματα (δούρειους ίππους) με αυτοματοποιημένη αποστολή μηνυμάτων και εντολών τα οποία βομβαρδίζουν το δίκτυο με δεδομένα και έτσι το υπερφορτώνουν ώστε να αδυνατεί να ανταποκριθεί.

υπερτάυτιση

Σύμφωνα με τον Slavoj Žižek¹ , *“υπερταύτιση είναι μία θέση της τέχνης που κρίνει υπερβάλλοντας, παίρνοντας έναν ισχυρισμό στην απόλυτα ακραία του μορφή για να αποκαλύψει άσχημες πιθανότητες του.Εισάγει σε πραγματικό χώρο για μικρό διάστημα την έννοια της δυστοπίας.*

Ιστορικά, φαίνεται να πηγάζει από το neo-avantgarde, μία καλλιτεχνική πρακτική που αναδύεται από την κοινωνική σφαίρα και αναπτύσσεται από την ενεργή, δημιουργική συμμετοχή του θεατή, όπως συνέβαινε και στα happeningsείναι μία τακτική άκρως συνδεδεμένη με τον ακτιβισμό, γιατί η πρόθεση δεν μπορεί παρά να είναι μία δοκιμασία στην πολιτική.”

Η σκηνή δημιούργησε την εντύπωση του ακραία τροποποιημένου παρόντος κόσμου. Ο σκηνοθέτης συνδέει τις συνθήκες με έναν τρόπο παράλογο, αλλά πολύ πιθανό στο μακρινό μέλλον.

Ταυτίζεται με τον αρχηγό του ακροδεξιού κόμματος, Haider και όταν αποκαλύπτεται η ταύτιση, το έργο χάνει το νόημά του γιατί φαίνεται ως μία θεατρική παράσταση και όχι ως μία δυστοπία. Όμως, Ο S. ό,τι και αν προέκυπτε το ενσωμάτωνε στο έργο με αποτέλεσμα να μην μπορεί να τελειώσει αυτή η διαδικασία.

“Η υπερταύτιση αναφέρεται σε μορφές πολιτικής παρέμβασης και αντίστασης όπου η ιδέα δεν έρχεται σε αντίθεση αλλά αγκαλιάζεται και δίνει μορφή σε ένα υπερτροφικό μοντέλο”² .

Οι αλλόκοτες συνδέσεις των *μηχανισμών* θολώνουν τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και κριτικής, παίρνοντας το σύστημα πιο σοβαρά από ότι παίρνει το ίδιο τον εαυτό του³.

Με την υπερταύτιση το σύστημα που γίνεται η επίθεση βρίσκει δύσκολο να διατυπώσει μία σαφή απάντηση χωρίς να προδώσει τον εαυτό του: οι ακροδεξιοί δεν μπόρεσαν να κατεβάσουν το πανό για να σταματήσουν το χλευασμό, γιατί τότε θα σήμαινε ότι διαφωνούν και με το έργο αλλά και με το σύνθημα.

*“The right-wing side of the political spectrum saw the project as an attack on them. While it probably was, Schlingensief claims it wasn’t: “What we do is **self-provocation**. We give an empty screen onto which you project your own movie. You have the returning problem the images turn back on you.””⁴*

¹ Perkovic, ό.π.

² Balme, ό.π.

³ Perkovic, ό.π.

⁴ Groenen M. (10 Απριλίου 2012), *Confrontation and Negotiation*, <http://www.artslant.com/ams/articles/show/30470>

επιθέσεις υπερχειλίσης ακέραιου (integer overflow attacks)

είναι τεχνικές που εκμεταλλεύονται υπερχειλίσεις ακεραίου.

Συγκεκριμένα αυτό συμβαίνει όταν μία αριθμητική λειτουργία δημιουργεί αριθμητική τιμή που είναι πολύ μεγάλη για να αναπαρασταθεί στο διαθέσιμο αποθηκευτικό χώρο. Για παράδειγμα, προσθέτοντας το 1 στη μεγαλύτερη τιμή που μπορεί να αναπαρασταθεί συνιστά υπερχειλίση ακεραίου. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα:

-Διαθεσιμότητα: απροσδιόριστη συμπεριφορά και άρα “ρωγμές” και απειρότητα των βρόχων.

-ακεραιότητα: εάν η τιμή είναι σημαντική για τα δεδομένα, τότε προκύπτει καταστροφή δεδομένων.

-έλεγχος πρόσβασης: μπορεί να προκαλέσει υπερχειλίσεις ενδιάμεσης μνήμης (προσωρινή αποθήκευση δεδομένων-buffer) που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση αυθαίρετων κωδικών. Αυτό γίνεται συνήθως έξω από το πεδίο ελέγχου της πολιτικής ασφάλειας ενός προγράμματος.

	Εταιρική παρωδία (Corporate parody)	
Το διαδίκτυο επέτρεψε σε εταιρείες όπως η Amazon.com, να γιγαντωθούν αλλά και σε καλλιτέχνες της Τέχνης των Νέων Μέσων να παράγουν διαδικτυακές παρουσίες που πειστικά μιμούνται τις αισθητικές και ρητορικές των εταιρικών ιστοσελίδων, ολοκληρωμένα με λογότυπα, εμπορικά σήματα και διαφημιστικά μηνύματα.		
Στο έργο Airworld (1999), για παράδειγμα, η Jennifer και ο Kevin McCoy δημιούργησαν ένα υποκατάστατο εταιριών, πλήρες, με λογότυπο, ιστοσελίδα, και στολές. Επίσης, έπεισαν μια διαδικτυακή διαφημιστική εταιρεία να δωρίσει χιλιάδες εμφανίσεις του διαφημιστικό λογότυπου για την προώθηση της ιστοσελίδας και του εμπορικό σήματος Airworld. Έτσι, κριτικάρουν τις εταιρείες μέσα από τη μίμησή τους. ¹		
	Ποια είναι τα σύνορα;	
<i>“Ποια σύνορα και ποιες ευκαιρίες περιλαμβάνει ο ελεύθερος χώρος της τέχνης;”²</i>		
Τελικά έκανε την Αυστρία ένα τεράστιο θέατρο, προς όλο τον κόσμο, παραλογισμού. ³		
<i>“Η παράσταση δεν ήταν τόσο πολύ για τους άστεγους. Η Αυστρία μεταδόθηκε μέσω της τηλεόρασης σε όλο τον κόσμο -το θέατρο ήταν οι Αυστριακοί, βλέποντας ο ένας τον άλλον να επιτελούν ρόλους. Ό, τι και να συνέβαινε, ο Schlingensief το ενσωμάτωσε στο έργο. Αυτή ήταν η διασκεδαστική πτυχή του θέματος...δε χρειαζόταν να υποστηρίξει ότι αυτό ήταν ένα σοβαρό κομμάτι της πολιτικής τέχνης. Θα έλεγε: “Εγώ απλά επαναλαμβάνω όσα έχει πει ο Haider.””⁴</i>		
<i>“Δεν είναι ότι η Αυστρία άλλαξε όταν το έργο τελείωσε...Αλλά έδειξε πώς η τέχνη μπορεί να συμμετέχει άμεσα στις εκδηλώσεις της καθημερινότητας, με ένα πολύ ριζοσπαστικό τρόπο.</i>		
<i>Ο Schlingensief δεν ξεκίνησε κάτι με ένα σχέδιο για το πώς πρέπει να τελειώσει, αλλά το έθεσε σε κίνηση...για να δούμε πού θα πάει”</i>		

¹ Tribe, Jana, ό.π.

² Kw-berlin, ό.π.

³ Perkovic, ό.π.

⁴ ό.π.

Συμπεράσματα

Συμπεράσματα διάσχισης συνόρων

Η απόκτηση πρόσβασης σε δεδομένα ενός υπολογιστικού συστήματος μεταφράζεται στον πραγματικό χώρο, ως η απόκτηση πρόσβασης από αποκλεισμένες ομάδες στα σύνορα χωρών. Η χρήση των τεχνικών της κυβερνοπειρατείας γίνεται μεταφορικά από τις δύο αυτές παρεμβάσεις.

Τα εμπόδια, οι αποκλεισμοί και οι απαγορεύσεις δημιουργούν έναν δύσκολα προσβάσιμο δημόσιο χώρο. Στο διαδίκτυο τέτοια εμπόδια συναντούνται σε ιδιωτικά συστήματα. Οι παρεμβάσεις αυτές διεκδικούν το δικαίωμα διάσχισης ενός δημόσιου χώρου με την τεχνική της αναγνώρισης.

Οι κυβερνοπειρατές μέσω της αναγνώρισης του στόχου και της δημιουργίας του συνολικού προφίλ του γνωρίζουν σε ποια σημεία του θα επιτεθούν/εισέλθουν και πως. Το προφίλ αυτό (μίας εταιρείας, ενός κατασκοπευτικού φορέα, ενός υπολογιστή) είναι ένα δυνατό εργαλείο που τους παρέχει ολοκληρωμένη γνώση για το σύστημα που στοχεύουν και μοιράζεται σε έναν κοινό τόπο ανταλλαγής, το διαδίκτυο.

Αντίστοιχα, στις παρεμβάσεις αυτές οι καλλιτέχνες με διάφορες τακτικές παρακολουθούν, αποτυπώνουν την περιοχή των συνόρων και την καταγράφουν σε ένα αρχείο το οποίο στη συνέχεια χρησιμοποιούν για να διασχίσουν τα σύνορα. Αυτό το αρχείο γίνεται εργαλείο και χρησιμοποιείται είτε για την κατασκευή ενός ατέρμονου εικονικού χάρτη (TIT) είτε για την χρήση του ως οδηγός από άλλα άτομα στο μέλλον (διαδικτυακό αρχείο Bunting). Το αρχείο είναι ευμετάβλητο και συμπληρώνεται συνεχώς από το κοινό και τους καλλιτέχνες. Γίνεται ένας κοινός τόπος στο διαδίκτυο ή σε ένα ψηφιακό χώρο.

Η παρασιτική δράση του κυβερνοπειρατή προς το σύστημα-στόχο τον εμποδίζει να το διαταράξει ριζικά, γιατί αν το κάνει καταστρέφεται και αυτός. Έτσι και οι παρεμβάσεις αυτές συμβαίνουν σε συνεργασία με τον περιβάλλοντα χώρο (φυσικός χώρος συνόρων) και το αποτέλεσμα τους αφορά κυρίως τη χωρική πρόσβαση στα σύνορα, και όχι οποιαδήποτε τροποποίηση αυτών. Δημιουργούν οδηγούς διάσχισης/ "ανοίγματος" των συνόρων για αποκλεισμένα άτομα (μετανάστες, ακτιβιστές κλπ).

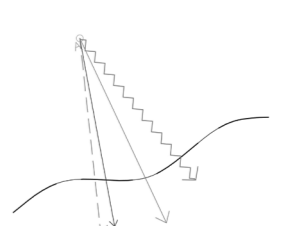
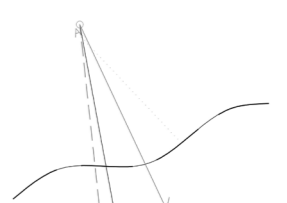
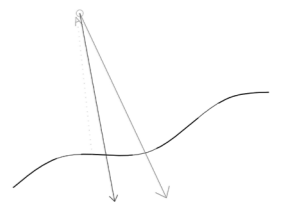
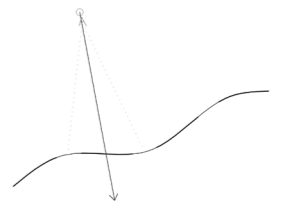
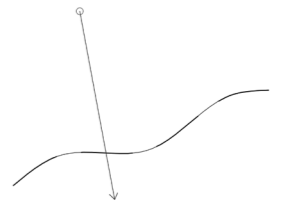
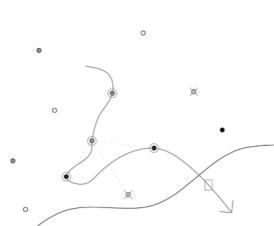
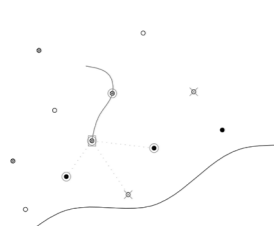
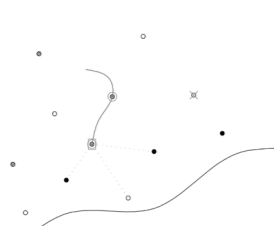
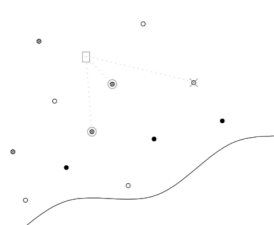
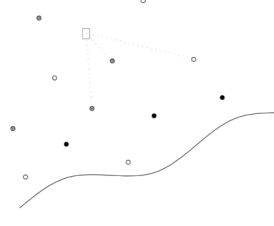
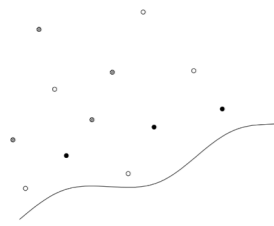
Στην πρώτη παρέμβαση η αλληλεπίδραση (αναγνώριση, περιπλάνηση) με το περιβάλλον γίνεται μέσω ενός εργαλείου, του κινητού, που συνδέεται με δορυφόρους (GPS) και εικονικούς χάρτες για να στείλει πληροφορίες.

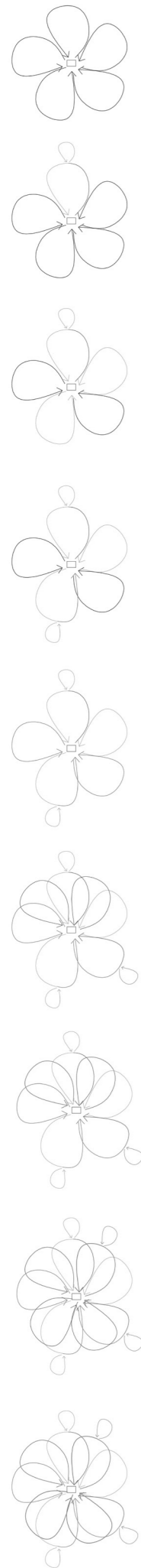
Στη δεύτερη περίπτωση το σώμα αλληλεπιδρά άμεσα με το περιβάλλον. Η εμπειρία και η παρατήρηση γίνεται η βασική διαδικασία διάσχισης των συνόρων.

Η διάσχιση των συνόρων της ερήμου φαίνεται να έχει ανάγκη μία προηγούμενη αναγνώριση και καταγραφή της περιοχής, όπως και κάποια ευρωπαϊκά σύνορα. Αλλά υπάρχουν και κάποια σύνορα που μπορούν να διασχιστούν με επιτόπια αναγνώριση των ασφαλέστερων διαδρομών.

Όσον αφορά στον τρόπο διάσχισης στην πρώτη περίπτωση (TIT) η διάσχιση γίνεται πιο ακίνδυνη όταν "τέμνεται" από παύσεις στις οποίες ο πεζοπόρος μπορεί να κρυφτεί να φάει, να κοιμηθεί. Η έρημος είναι από μόνη της δυσπρόσβατη περιοχή και οι στάσεις δίνουν μία άνασα σε αυτό το ταξίδι. Δε διασχίζουν με πολλούς τρόπους την έρημο.

Ενώ στην δεύτερη περίπτωση η διάσχιση είναι περισσότερο ελεγχόμενη από τον πεζοπόρο. Με διάθεση ευρυματικότητας μπορεί να βρει πολλές διαφορετικές διεξόδους για να περάσει, να ξεγελάσει και να "ανοίξει". Χρησιμοποιεί στοιχεία των συνόρων για να εισέλθει (καταφύγια, μυστικές διαδρομές, παρατηρητήρια και άλλα).

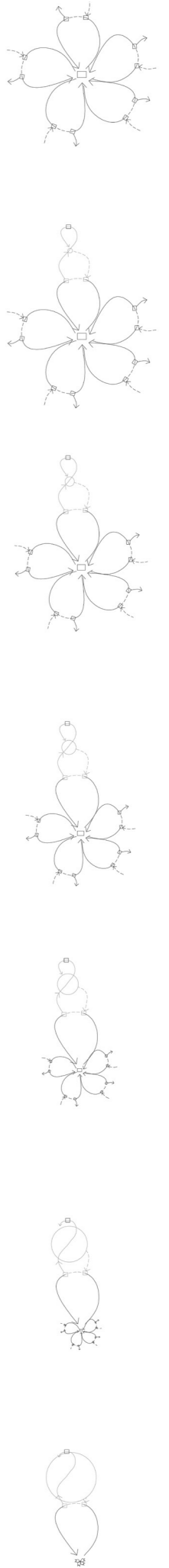

Συμπεράσματα παρεμβολών σε κύκλωμα

Με τη χρήση της λειτουργίας του ίδιου του κυκλώματος οι παρεμβάσεις αυτές δημιουργούν κοινούς τόπους. Ο Meireles δημιουργεί τη δυνατότητα διαλόγου μεταξύ των καταναλωτών μέσα στο ίδιο το κύκλωμα, ενώ οι Ubermorgen δημιουργούν ένα κοινό χώρο έξω από αυτό, ο οποίος σταδιακά μεγαλώνει αποκτώντας τον έλεγχο του κυκλώματος.

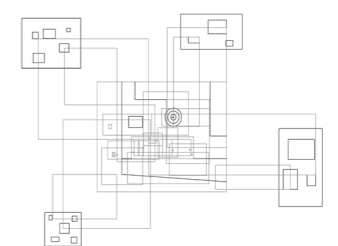
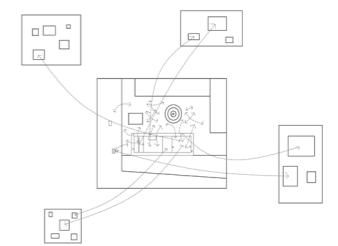
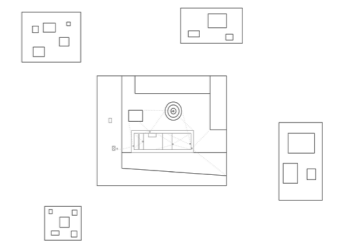
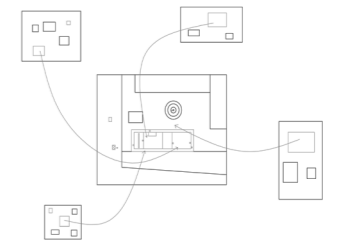
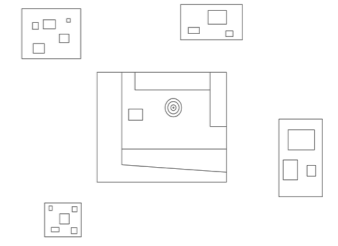
Στο έργο Gwei χρησιμοποιούνται κυριολεκτικά τα εργαλεία των κυβερνοπειρατών στο διαδίκτυο, ενώ στο Coca-cola μεταφορικά σε χώρο που λειτουργεί ανάλογα του διαδικτύου.

Δημιουργείται και στα δύο η δυνατότητα νέου χώρου συμμετοχής και αλληλεπίδρασης των καταναλωτών και χρηστών του διαδικτύου. Αυτό συμβαίνει σταδιακά με τον παρασιτισμό στο παλιό ("τρώει" από το παλιό για να έρθει το καινούριο). Σε μακροχρόνια περίοδο και με τη συμβολή των καταναλωτών/ χρηστών αποδομείται η έννοια της παραγωγής που χαρακτηρίζει το κάθε σύστημα.

Συμπεράσματα παρεμβολών σε κύκλωμα

Η παρέμβαση αυτή είναι συμβολική σε σχέση με την κυβερνοπειρατεία. Δημιουργεί μία συμβολική δημόσια σφαίρα για μικρό χρονικό διάστημα και προκαλεί δυστοπικές καταστάσεις με την τακτική της υπερταύτισης. Ο σκηνοθέτης χρησιμοποιεί το διαδίκτυο για να εμπλέξει το κοινό, αλλά δε χρησιμοποιεί κυριολεκτικά τις τακτικές της κυβερνοπειρατείας. Προσπαθεί να δημιουργήσει καταστάσεις αμφισβήτησης για το ποιο είναι το σύστημα της κοινωνίας και ποια η θέση μας σε αυτή. Οι κυβερνοπειρατές φορτώνουν το σύστημα με υπερχειλίσεις ώστε να βρουν πιο εύκολα την είσοδο σε αυτό και τελικά να το ελέγξουν.

Βιβλιογραφία

- Amoore L., (2006), *Biometric borders: Governing mobilities in the war on terror*, σελ. 6, <<http://www.geography.dur.ac.uk/Projects/>>
- Apsan M., (March 2010), *Open Borders here we come. New cell phone helps Mexicans cross the border easier*, <<http://news.journal.us/article-4652.Open-Borders-here-we-come--New-cell-phone-helps-Mexicans-cross-the-border-easier.html>>
- Balme C. (December 2012), *Public Sphere and Contemporary Performance*, Critical Stages- IATC Webjournal, No. 7, <<http://www.criticalstages.org/criticalstages7/entry/Public-Sphere-and-Contemporary-Performance?category=2#sthash.SAd918Y3.NLS3aAC4.dpbs>>
- Bazzichelli, Tatiana, *Networking: The Net as Artwork*, Aarhus University: Digital Aesthetics Research Center, 2008
- Evangelyn T., (2003), *Cildo Meireles' Insertions into Ideological Circuits: Coca Cola Project*, <<http://www.angelfire.com/alt/arth/thomas.html>>
- Galloway, Alexander, R., *Protocol: How Control Exists after Decentralization*, Cambridge: The MIT Press, 2004
- Garcia David, Lovink Geert, “the ABC of tactical media”, στο Συλλογικό *The Sarai Reader 2001 - The Public Domain*, επιμ. G. Lovink, S. Sengupta, Waag Society for Old & New Media, 2001, σ. 89-92
- Garrett M., (March 2012), *Revisiting the Curious World of Art & Hacktivism*, <<http://furtherfield.org/features/articles/revisiting-curious-world-art-hacktivism>>
- Gauguet B. (2001), “For A Community Hacktivism Of Art”, Parachute issue 102
- Groenen M. (10 Απριλίου 2012), *Confrontation and Negotiation*, <<http://www.artslant.com/ams/articles/show/30470>>
- Habermas J., Lennox S., Lennox F., (1974) “The Public Sphere: An Encyclopedia Article (1964)”, *New German Critique*, No. 3, New German Critique, σ. 49-55
- Heberle M., (2011), *Body as a weapon aimed at you*, <http://martaheberle.pl/body_as_a_weapon_aimed_at_you.pdf>
- Herkenhoff P. (2010), “Cildo Meireles: Bifurcating Creations”, *artpress*, No. 363, pp. 35-39
- Hooper J., (16 June 2000), *Foreign farce Immigration play causes uproar in Vienna*, <<http://www.theguardian.com/world/2000/jun/16/austria.johnhooper>>
- Internationale Situationniste, *Το Αισθητικό και το Πολιτικό. Ανθολογία Κειμένων από την Cobra στην Καταστασιακή Διεθνή*, Αθήνα: Ελεύθερος Τύπος, 1996
- Jaschko S. (2004), “The art of hacking- or: Communication Guerilla as artistic practice with New media”, διάλεξη στο Transmediale 2013
- Jordan Tim, Taylor Paul, *Hacktivism and Cyberwars Rebels with a Cause*, London: Routledge, 2004
- Kabatoff M. (2003), “The pathological notion of information : borderx”, MelbourneDAC
- Karen, O'Rourke, *Walking and Mapping: Artists as Cartographers*, Cambridge: MIT Press, 2013
- Krapp P. (2005), “Terror and play, or what was hacktivism?”, στο Grey Room, No.21, Cambridge: MIT Press, σ. 70-93
- Marchart, Oliver “Τέχνη, χώρος και δημόσια(ες) σφαίρα(ες)” στο Συλλογικό *Archive Public: Επιτελέσεις αρχείων στη δημόσια τέχνη. Τοπικές παρεμβάσεις*, επιμ. Π. Κούρος, Ε. Καραμπά, Κύβος Εκδόσεις Τέχνης, 2012, σ. 121-161
- McClure Stuart, Scambray Joel, Kurtz George, *Hacking Exposed 7: Network Security Secrets and Solutions*, 7η έκδ., McGraw Hill Professional, 2012
- Meireles Cildo, “Insertions into Ideological Circuits 1970-1975”, αποσπάσματα από σημειώσεις του καλλιτέχνη στο *Insertions into Ideological Circuits (1970) και συνέντευξη με τον Antônio Manuel (1975)*, στο: Gerardo Mos-

- quera (ed.), Cildo Meireles, London: Phaidon, 1999.
- Nold, Christian(επιμ.), *Emotional Cartography - Technologies of the Self*, Christian Nold, 2009
- Perkovic J. (June-July 2011), “Interview, anna teresa scheer: incendiary performance- christoph schlingensief”, *Real-Time*, No. 103, σ.24-25, <<http://www.realtimearts.net/article/103/10330>>
- Phillips P. C. (2003) , “Δημιουργώντας τη δημοκρατία: Ένας διάλογος με τον Krzysztof Wodiczko”, από το Συλλογικό έργο *Το πολιτικό στη σύγχρονη τέχνη*, επιμ. Γ. Σταυρακάκης, Κ. Σταφυλάκης, Εκκρεμές, 2008
- Raley, Rita, *Tactical media (Electronic Mediations)*, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2009
- Sassen, Saskia, “Η μετατόπιση του νοήματος της αστικής συνθήκης” στο Συλλογικό *Archive Public: Επιτελέσεις αρχείων στη δημόσια τέχνη. Τοπικές παρεμβάσεις*, επιμ. Π. Κούρος, Ε. Καραμπά, Κύβος Εκδόσεις Τέχνης, 2012, σ. 185-199
- Schneider F. , (June 2002), *Reverse Authentication*, <<http://www2.tate.org.uk/intermediaart/entry15468.shtm>>
- Tarka S., (March 2009), *BorderXing: Heath Bunting, Sissu Tarka*, <<http://www.afterall.org/online/borderxing.heath.bunting.sissu.tarka#cite882>>
- Thompson, Nato, *Living as Form: Socially Engaged Art from 1991-2011*, Cambridge: MIT Press, 2012
- Thompson Nato, Sholette Gregory (επιμ.), *The Interventionist: Users' Manual for the Creative Disruption of Everyday Life*, Massachusetts : MASS MoCA Publications, 2004
- Tribe M., Jana R. (2006), *New Media Art*, <<https://wiki.brown.edu/confluence/display/MarkTribe/New+Media+Art#NewMediaArt-Themes%2Ftendencies>>
- Γραμματικοπούλου Χ., *Χάκερ: Μια νέα πολιτική και καλλιτεχνική πρακτική*, <<http://interartive.org/2010/12/hack-art/>>
- Δημητρακάκη, Άντζελα, *Τέχνη και παγκοσμιοποίηση*, Αθήνα: Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 2013
- Εγκυκλοπαίδεια *Πάπυρος- Λαρούς- Μπριτάνικα*, Πάπυρος, Αθήνα, 1996
- Κούρος, Πάνος, *Πράξεις συνεκφώνησης*, Αθήνα: futura, 2008
- Παπαχαρίση Ζ. (2011), *The virtual sphere: The internet as a public sphere – summary and review*, <<http://cultural-studiesnow.blogspot.gr/2011/09/zizi-papacharissi-virtual-sphere.html>>
- Παπαχαρίση Ζ. (2008), “Ο ψηφιακός πολίτης: Το διαδίκτυο, τα ιστολόγια και η δημόσια σφαίρα”, *Ενημερωτικό Δελτίο ΑΩ*, No. 40, Κοινωφελές ίδρυμα Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης, σ. 38-41 <http://www.onassis.gr/enim_deltio/40_08/article_1.php>
- Περιοδικό (2013), “Ο ίλιγγος του καινούργιου : Άντζελα Δημητρακάκη, συνέντευξη” *Φάρμακο*, No.2

πηγές εικόνων

Εικ. 1: <http://triggerpit.com/2011/01/04/us-mexico-wall-borderlands-wildlife-people/>

Εικ. 2: Nold C.(επιμ.), Emotional Cartography - Technologies of the Self, Christian Nold, 2009, σ. 15

Εικ. 3: δικό μου αρχείο

Εικ. 4: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 5: <http://www.tacticalmediafiles.net/article.jsp?objectnumber=52367>

Εικ. 6: Sadler S., The situationist city, Cambridge:The Mit Press, 1998, σ. 6

Εικ. 7: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 8: <http://vimeo.com/27222287>

Εικ. 9: δικό μου αρχείο

Εικ. 10: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 11: δικό μου αρχείο

Εικ. 12: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 13: δικό μου αρχείο

Εικ. 14: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 15: <http://irational.org/cgi-bin/border/clients/deny.pl>

Εικ. 16: <http://irational.org/cgi-bin/border/clients/apply.pl>

Εικ. 17: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 18: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 19: Nold C.(επιμ.), Emotional Cartography - Technologies of the Self, Christian Nold, 2009, σ.14

Εικ. 20: <http://post.thing.net/node/1828>

Εικ. 21: δικό μου αρχείο

Εικ. 22: <http://vimeo.com/6108310>

Εικ. 23: δικό μου αρχείο

Εικ. 24: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 25: <http://www.paris.emotionmap.net/>

Εικ. 26: http://www.paintersflat.net/virtual_hiker.html

Εικ. 27: Nold C.(επιμ.), Emotional Cartography - Technologies of the Self, Christian Nold, 2009, σ. 16

Εικ. 28: http://www.visualcomplexity.com/vc/project_details.cfm?id=59&index=59&domain=

Εικ. 29: δικό μου αρχείο

Εικ. 30: http://outdoornebraska.ne.gov/fishing/fish_safety.asp

Εικ. 31: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 32: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 33: <http://irational.org/heath/borderxing/es.pt/>

Εικ. 34: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 35: <https://tools.ietf.org/html/rfc2828>

Εικ. 36: <http://www.antiatlas.net/en/2013/09/10/the-transborder-immigrant-tool-micha-cardenas-2009-usa-2/>

Εικ. 37: <http://irational.org/heath/borderxing/uk.fr/recon02.html>

Εικ. 38: δικό μου αρχείο

Εικ. 39: <http://irational.org/heath/borderxing/at.hu/>

Εικ. 40: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 41: <http://vimeo.com/27222287>

Εικ. 42: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 43: <http://vimeo.com/27222287>

Εικ. 44: <http://www.afterall.org/online/borderxing.heath.bunting.sissu.tarka#.UwoaHYUdMgQ>

Εικ. 45: O'Rourke Karen, Walking and Mapping: Artists as Cartographers, Cambridge: MIT Press, 2013, κεφ. "A Map, No Directions", σ. 65

Εικ. 46: <http://irational.org/heath/borderxing/fr.uk/recon01.html>

Εικ. 47: δικό μου αρχείο

Εικ. 48: <http://irational.org/heath/borderxing/fr.be/>

Εικ. 49: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 50: <http://vimeo.com/27222287>

Εικ. 51: <http://www.biggerhammer.net/manuals/23-10/ch8.htm>

Εικ. 52: <http://www.biggerhammer.net/manuals/23-10/ch8.htm>

Εικ. 53: <http://vimeo.com/27222287>

Εικ. 54: <http://www.afterall.org/online/borderxing.heath.bunting.sissu.tarka#.UwoaHYUdMgQ>

Εικ. 55: <http://vimeo.com/27222287>

Εικ. 56: O'Rourke Karen, Walking and Mapping: Artists as Cartographers, Cambridge: MIT Press, 2013, κεφ. "A Map, No Directions", σ. 65

Εικ. 57: δικό μου αρχείο

Εικ. 58: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 59: <http://vimeo.com/27222287>

Εικ. 60: O'Rourke Karen, Walking and Mapping: Artists as Cartographers, Cambridge: MIT Press, 2013, κεφ. "A Map, No Directions", σ. 65

Εικ. 61: O'Rourke Karen, Walking and Mapping: Artists as Cartographers, Cambridge: MIT Press, 2013, κεφ. "A Map, No Directions", σ. 50

Εικ. 62: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 63: O'Rourke Karen, Walking and Mapping: Artists as Cartographers, Cambridge: MIT Press, 2013, κεφ. "A Map, No Directions", σ. 64

Εικ. 64: <http://irational.org/heath/d-fence/>

Εικ. 65: <http://irational.org/cgi-bin/border/xing/list.pl>

Εικ. 66: O'Rourke Karen, Walking and Mapping: Artists as Cartographers, Cambridge: MIT Press, 2013, κεφ. "A Map, No Directions", σ. 50

Εικ. 67: http://seedandsprout.com/s11_gd573/?attachment_id=3655

Εικ. 68: Alexander R. Galloway, Protocol: How Control Exists after Decentralization, Cambridge: The MIT Press, 2004, σ. 31

Εικ. 69: http://seedandsprout.com/s11_gd573/?attachment_id=3655

Εικ. 70: Alexander R. Galloway, Protocol: How Control Exists after Decentralization, Cambridge: The MIT Press, 2004, σ. 32

Εικ. 71: <http://gwei.org/pages/diagram/diagram0.html>

Εικ. 72: <http://gwei.org/pages/diagram/diagram1.html>

Εικ. 73: <http://gwei.org/pages/google/check.html>

Εικ. 74: <http://gwei.org/pages/google/Adsense3.html>

Εικ. 75: http://seedandsprout.com/s11_gd573/?attachment_id=3655

Εικ. 76: Alexander R. Galloway, Protocol: How Control Exists after Decentralization, Cambridge: The MIT Press, 2004, σ. 35

- Εικ. 77: <http://gwei.org/pages/gttp/gttp.php>
- Εικ. 78: <http://gwei.org/pages/ubs/ubs1.html>
- Εικ. 79: <http://gwei.org/pages/diagram/diagram.html>
- Εικ. 80: <https://www.prote.in/en/feed/2005/05/google-will-eat-itself>
- Εικ. 81: <http://gwei.org/pages/diagram/diagram2.html>
- Εικ. 81 b: <http://gwei.org/pages/diagram/diagram4.html>
- Εικ. 82: <http://gwei.org/index.php>
- Εικ. 83: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Man-in-the-middle_attack.PNG
- Εικ. 84: <http://gwei.org/pages/diagram/diagram1.html>
- Εικ. 85: Cildo Meireles, "Insertions into Ideological Circuits 1970-1975", αποσπάσματα από σημειώσεις του καλλιτέχνη στο Insertions into Ideological Circuits (1970) και συνέντευξη με τον Antônio Manuel (1975), στο: Gerardo Mosquera (ed.), Cildo Meireles, London: Phaidon, 1999.
- Εικ. 86: <http://gwei.org/pages/diagram/diagram2.html>
- Εικ. 87: <http://www.gwei.org/tet>
- Εικ. 88: <http://www.beachpackagingdesign.com/wp/2010/04/cildo-meireless-cocacola-project.html>
- Εικ. 89: <http://www.beachpackagingdesign.com/wp/2010/04/page/2>
- Εικ. 90: <http://gwei.org/pages/google/googleshare.php>
- Εικ. 91: O'Rourke Karen, Walking and Mapping: Artists as Cartographers, Cambridge: MIT Press, 2013, κεφ. "A Map, No Directions", σ. 65
- Εικ. 92: <http://hotnewsinternational.com/2013/09/30/eyes-right-austrian-elections-follow-europes-rightist-trend/>
- Εικ. 93: http://www.schlingensief.com/projekt_eng.php?id=t033
- Εικ. 94, 94 b: Paul Poet (σκηνοθέτης), 2002, Foreigners out! Schlingensiefs Container (ντοκουμαντέρ- ριάλιτυ σόου), Αυστρία
- Εικ. 95: <http://www.medienkunstnetz.de/works/please-love-austria/>
- Εικ. 96: <http://www.bigbrother.com.au/>
- Εικ. 97: <http://outnow.ch/Movies/2002/AuslaenderRaus/Bilder/movie.fs/05>
- Εικ. 98: <http://www.bigbrother.com.au/>
- Εικ. 99: <http://www.youtube.com/watch?v=zKXpB9CQKds>
- Εικ. 100: Paul Poet (σκηνοθέτης), 2002, Foreigners out! Schlingensiefs Container (ντοκουμαντέρ- ριάλιτυ σόου), Αυστρία
- Εικ. 101: http://www.schlingensief.com/projekt_eng.php?id=t033
- Εικ. 102-106: Paul Poet (σκηνοθέτης), 2002, Foreigners out! Schlingensiefs Container (ντοκουμαντέρ- ριάλιτυ σόου), Αυστρία
- Εικ. 107: <http://www.dw.de/zynisches-quiz-mit-abgelehnten-asylbewerbern/a-15360246>

παράρτημα

διαγράμματα μελέτης των εννοιών του δημόσιου χώρου και της δημόσιας σφαίρας

